

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: **Földi László, Hegedűs Lorántné,**
Szávay István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	39027
Megemlékezés a Gárdonyi Géza-emléknapról	39027
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	39028
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39029
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik)	39031
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39033
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP)	39035
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39037
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP)	39039
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39040
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz)	39042
<i>Ijgyártó István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	39044
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	
<i>Dr. Trócsányi László</i> igazságügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	39045
Felszólalók:	
<i>Dr. Répássy Róbert</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	39048
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	39049
<i>Dr. Hiller István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39052
<i>Szávay István</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39056
<i>Ikotity István</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	39062
<i>Szabó Szabolcs</i> (független)	39066
<i>Dr. Répássy Róbert</i> (Fidesz)	39069
<i>Ikotity István</i> (LMP)	39073
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	39075
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	39079
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	39081
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	
	39083
Az egyrésze az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésze az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	
	39083
A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	39083
A belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	39084
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.	
	39086
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	
	39087

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39087
A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	39087
A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39088
A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	39089
Döntések önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	39089
Döntés kérelemről	39090
Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás, valamint az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	39090
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	39090
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39091
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39092
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39093
Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	39094
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	39094
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39095
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39096
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39097
A Kormánytisztségviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39098
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	39098
Felszólalók:	
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39099
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39101
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	39103
Egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39104
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39104
Felszólalók:	
Horváth László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39108
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39110
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39110
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	39113
Horváth László (Fidesz)	39116
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	39117
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) előterjesztői válasza	39118

A Waclaw Felczak Alapítványról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39119
Schanda Tamás János emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39119
Felszólalók:	
Dr. Hörsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39122
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39124
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39125
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	39126
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	39127
Schanda Tamás János emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	39127
A Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	39128
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39128
Felszólalók:	
Dr. Hörsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39129
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39130
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39130
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	39135
A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	39136
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	39136
Felszólalók:	
Dr. Hörsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39137
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	39139
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39141
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	39142
 Az ülésnap bezárása	39144

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, KÓSA LAJOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
10. ülésnapja
2017. október 17-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2013-ban ünnepeltük az egyik legismertebb magyar író, Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulóját. Ebből az alkalomból az Országgyűlés október 17-ét - az egri vár védőinek a török seregek felett aratott dicsőséges győzelmének napját - országgyűlési határozat alapján **Gárdonyi Géza-emléknappá** nyilvánította. Az emléknapp célja, hogy a köznevelési intézményekben ezen a napon az „Egri csillagok” című regénnyel foglalkozva emlékezzenek az íróra és a magyar történelem e kiemelkedő eseményére.

Gárdonyi Géza 1863-ban született Agárdon, Ziegler Géza néven. 1922-ben hunyt el Egerben, abban a városban, ahol hosszú éveket töltött a világtól elzárkózva, az emberektől elidegenedve, miközben műveiben gazdag lírai árnyaltsággal ábrázolta az emberi kapcsolatokat és érzelmeket, hitelesen jelenítette meg olvasói számára régmúlt korok eseményeit. Az egri vár egyik bástyáján temették el, egykori lakóháza ma múzeum.

Az Egri csillagok című történelmi regénye a török hódoltság idején játszódik, a műben feldolgozott ostrom 1552-ben zajlott, közel öt héten át. Az író szándéka az volt, hogy olyan regényt írjon, amely, idézem: „nem színelnek használná a múltat, hanem lámpás lenne és „bevilágítana az elmúlt századok érdekes sötétségébe”. A regényt 1899-ben kezdte folytatásokban közölni a Pesti Hírlap, 1901-ben jelent meg először könyv alakban, azóta számos idegen nyelvre - köztük törökre is - lefordították. Készült belőle játékfilm, képregény, musical és modernizált szövegváltozat is, mindezek hozzájárultak a regény töretlen népszerűségéhez. A műnek sikerült beteljesítenie alkotója szándékát, mert ahogy Gárdonyi Géza mondta: „Minden jó könyv egy-egy tanítója a nemzetnek.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a napon emlékezünk az egri diadal hőseire, és arra az íróra, aki méltó emléket állított nekik, önfeláldozó hazaszeregetetüket mindannyiunk elé példaként állítva. Köszönöm a figyelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselőcsoportjának képviselő asszonya: „A kormány nem beszél róla, de mégis van!” címmel.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ma van a szegénység elleni küzdelem világnapja. Az Európai Unió legfrissebb adatai szerint ma 2,5 millió magyart, a lakosság 26,3 százalékát fenyegeti a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség.

Az, hogy a magyarok több mint negyede él szegénységben, ma nem természetes dolog. Ebben a térségben is a legtöbb helyen jobban élnek, mint itthon. Csehországban az egyik legjobb a helyzet, de Szlovákiában is kevesebb a szegény, Lengyelországban pedig jelentősen javult a mutató. 2008-hoz képest az elszegényedés által fenyegetettek aránya 2,1 százalékponttal nőtt hazánkban.

Ebben az országban nemcsak élni, de lakni is egyre nehezebb. Az elkésztő lakáshelyzetre több szomorú dolog hívja fel a figyelmünket, sajnos a kormányt már nem annyira. Az egyik a lakásukat mindjárt elvesztők hatalmas száma: jelenleg 900 ezer magyar állampolgár ellen zajlik végrehajtási ügy. 280 ezer tartozás behajthatatlan, mert az adósok nem rendelkeznek ingatlannal vagy ingósággal, ami fedezné a végrehajtást. Ez körülbelül egymillió ember. Több mint 30 ezer otthon vár árverésre, ezek közül csak az idén ősszel a decemberi kilakoltatási moratóriumig 1100 családot fognak az utcára rakni a tárca előzetes becslése szerint. Tehát a kormány tudja, hogy több mint ezer családot még az idén kilakoltatnak, ami több ezer embert jelent összesen, és mégsem tesz semmit.

A lakásszegénység jelentős probléma. Az országban 550 ezer lakás üresen áll, duplája, mint 2010-ben, 320 ezer lakás nem elfogadható minőségű. A lakosság 27 százaléka olyan otthonban lakik, amely beázik, vizesedik és penészedik. A szegénységi küszöb alatt élőknek majdnem a fele így él, 2,6 millió ember, köztük 540 ezer gyermek. Ahol három gyermek van, ott ráadásul majdnem biztos a túlzúfolttság, a nemzetközi összehasonlító adatok szerint ilyen a magyar lakások 40 százaléka. Nekik nem kínál szinte semmilyen megoldást a magyar állam hosszú évek óta.

Az utóbbi években jelentősen nőtt a 65 év feletiek, az idős emberek szegénysége is. Mindez a következő években rosszabbodni fog, tekintettel arra, hogy egyre többen érik el a korhatárt azok közül, akik a rendszerváltás utáni időszakban már nehezebben, szaggatottan szereztek szolgálati időt; gyerekek, egyszülős családok, munkavállalók, nyugdíjasok, tehát lassan a fél ország.

A szegénység kezelése Európa fontos ügye, Magyarország számára viszont nem az. Egy hónap múlva, november 17-én lesz az EU-tagországok vezetőinek csúcstalálkozója Göteborgban. Göteborgban a szociális jogok európai pillérének gyakorlati kiépítéséről fognak tárgyalni, államtitkár úr. A javaslatcsomag

célja, hogy megfelelően lehessen kezelni a munka és a társadalom világában bekövetkezett változásokat, mindezt egy méltányosabb Európa, benne egy méltányosabb Magyarország megteremtéséért. Csak ezt a szót önök nem ismerik. Ez egy közös kiáltvány lesz, amelyben a tagországok vezetői kötelezettséget vállalnak a jövőbeni jogalkotás közösségi és nemzeti alapelveire.

Sajnos, az Orbán-kormány, Orbán Viktor továbbra is ellenzi a szociális jogokra vonatkozó európai törekvéseket, és ezzel szembemegy Európa összes országával. Amikor a Fidesz vezetői nemet mondanak a szociális pillérre, akkor nemet mondanak a tisztességes bérekre és a munkakörülményekre, nemet mondanak az átlagbért meghaladó európai minimálbérré, nemet mondanak a minden gyermek számára biztosított ingyenes egészségügyi ellátásra, nemet mondanak az oktatásra, a tisztességes lakhatásra, és nemet mondanak a megfelelő mennyiségű és minőségű ennyivalóra. A Fidesz ezzel elutasítja az alapvető digitális készségek elsajátításának biztosítását, nemet mondanak a szociális lakások létesítésére és a kilakoltatás elleni védelemre. A Fidesz ezzel nemet mond az anyasági, apasági, szülői és ápolási szabadság új és jobb szabályozására, egy európai munkanélküli-biztosítási rendszer megvalósítására.

Államtitkár Úr! El fog menni Orbán Viktor, és meg fogja szavazni ezt a megállapodást, vagy továbbra is egyedüli országgént, csak Magyarország nem támogatja a szegénység felszámolását Európában? Államtitkár úr, erre a Gárdonyi-féle lámpásra önök-nél is nagy szükség lenne, mert úgy látom, hogy nagy sötétség van a kormány háza tájékán. Köszönöm, elnök úr.

(9.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Magas labdát adott fel, hogy mi van az ellenzéki pártok háza táján, de ezt nem csapnám le, csak azon rökönödtem meg, hogy ön úgy gondolja, tisztelt képviselő asszony, hogy vannak Európában pártok, amelyek úgy gondolják, hogy nem kell a szegénységet csökkenteni. Merthogy vannak olyan pártok, amelyek növelték a szegénységet, az biztos. A Magyar Szocialista Párt, tudjuk, 250 ezerrel növelte a munkanélküliek számát, egy év alatt 7 százalékkal csökkentette a nemzeti összterméket, elvett egyhavi bért a rendőröktől, elvett egyhavi bért az orvosoktól, elvett egyhavi bért az ápolóktól, elvett egyhavi bért a pedagógusoktól, elvett egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, elvett egyhavi bért a köztisztviselőktől. Látjuk, hogy kik voltak azok, persze rezsit emeltek és a többi, és a többi.

Tehát látjuk, van olyan kormány, amelynek nem sikerül, de eléggé fura öntől azt hallani, hogy ön azt gondolja, van Európában valahol is egyetlenegy párt, amely ne azért dolgozna, hogy kevesebb szegény ember legyen, csak van, akinek sikerül, ez a Fidesz-KDNP, és van, akinek az ellenkezője sikerül, ez volt az MSZP és az SZDSZ. Ezt nem én mondom, hanem ezt Ferge Zsuzsa mondja önről (*Bangóné Borbély Ildikó: El kell olvasni a legújabb könyvét!*), az önök igencsak baráti szociológusa, aki azt mondja 2008-ra visszautalva, hogy „Magyarország volt az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy.” Azt mondja Ferge Zsuzsa önről, hogy nem volt még egy olyan ország, mint amilyen az önök által vezetett akkori Magyarország, mert: „Mindennél legalább a munkanélküli-ellátást vagy a segélyezést, vagy valami mást kiterjesztettek. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.” Ezt mondta az önök baráti szociológusa (*Bangóné Borbély Ildikó: '16-os könyve, államtitkár úr?*) az önök kormányzásáról, és ebben igazat kell neki adnunk, hiszen valóban, amit a szocialisták műveltek az országgal, azt utána a választók azzal díjazták, hogy önök ekkora frakcióval vannak jelen egy óriási nagy kormánypárt után, egy kisebb vagy közepesebb méretű ellenzéki pártként tevékenykednek itt.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön gyermekekről beszélt, gyermekek étkeztetéséről. Szerintem itt, ebben a parlamentben már mindenki tudja: önök erre a célra 29 milliárd forintot szántak. Ez a kormányzat idén erre 74 milliárdot költ, jövőre pedig az elfogadott költségvetésünk szerint 79 milliárd forintot fogunk költeni. Amikor ellenzékiből beszélni és ígéretet kell, az az MSZP-nek jól megy. Ezt begyakorolták, de amikor kormányon cselekedni kéne, akkor valamiért még a felénél is kevesebbet költenek gyerekétkeztetésre, mint amennyit a Fidesz-KDNP költ ebben az évben, és a jövő évben még növelni fogjuk. Ahogy önök privatizálják a tankönyvelőállítókat, növekednek ettől a tankönyvárak, a Fidesz-KDNP pedig 1-9. osztályig minden családnak ingyenesen biztosítja a tankönyveket. (*Bangóné Borbély Ildikó: Égnek áll a hajuk a tankönyvektől!*)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön beszél arról, hogy Brüsszelben az önök képviselői mit mondanak, mit nem mondanak, beszél arról, hogy ön mit mond a parlamentben, de az önök tettei sokkal egyértelműbben és hangosabban beszélnek arról, hogy mit tesznek.

Otthonteremtés? Emlékszünk, Medgyessy Péter, 2002, az otthonteremtési program jó program, ki fogjuk terjeszteni. Mi lett a következménye? Két év alatt felszámolták. Mit csinálnának 2018 után, ha lehetőségük lenne? Ugyanúgy nyilván a mostani CSOK-rendszert is felszámolnák. Nos, tehát felszámolták, az embereket devizahitelezésbe hajszolták bele, és mind a mai napig családok ezrei, tízezrei

vagy talán emberek százezrei nyögik ennek a terheit, az önök felelőtlenségének.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP beindította a családok otthonteremtési kedvezményét, a CSOK-ot, és ma már ön is tudja, hiszen itt, a parlamentben is sokszor volt erről szó, ez annyira beindította a lakásépítéseket, hogy ma már alig lehet ácsot, kőművest, asztalost találni, pláne egy egész építő csapatot, akik családi házat tudnának építeni. Egyre nagyobb és nagyobb árat tudnak kérni, hiszen egyre nagyobb és nagyobb az igény az otthonteremtések iránt.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nem nagyon volt időszak, amikor ennyire beindult volna a családok otthonteremtése, mint az utóbbi egy-két év. Ha megnézzük, hogy mennyi kérelmet fogadtak be, azt láthatjuk, hogy a befogadott kérelmek száma 53 ezer darab, és ezeknek az értéke egyébként jóval meghaladja most már a 100 milliárd forintot is. Azt láthatjuk, hogy nő az újlakás-építési engedélyek száma óriási mértékben. Például ha megnézzük, Budapesten a legnagyobb az emelkedés, 195 százalék a többlet, közel háromszorosa, a megyei jogú városokban 184 százalék, a többi városban 130 százalék, de még a községekben is 78 százalékkal nőtt az újlakás-építési engedélyek és egyszerű bejelentések száma, mert végre az emberek megkapták a lehetőséget, és elkezdnek házakat építeni, családi házakat építeni.

Ön itt említette a különböző szegénységi mutatókat, egyvalamit felejtett elmondani, pontosabban: egy nagyon ügyes trükkel élt, ugyanis nem 2010-hez hasonlította a jelenlegi helyzetet vagy 2011-12-höz, hanem egy jóval korábbi időponthoz, még a szocialista kormányzásnak csak a derekán és nem a végén lévő időpontokhoz képest; mert ha ahhoz képest viszonyította volna, tisztelt képviselő asszony, akkor azt láthatná, hogy az úgynevezett súlyos anyagi deprivációs ráta, ami egy ilyen szociológiai számítás, de az ön által idézett Eurostat-jelentésben is olvasható, annak az értéke az elmúlt négy-öt esztendőben olyan mértékben csökkent, hogy 1,2 millió ember nem érintett már a súlyos anyagi deprivációval Magyarországon. Csak ön nyilván nem egy olyan számot hasonlított össze, amely az önök kormányzásának a vége és a mostani időszak, hanem az önök kormányzásának a közepe és egy mostani időszak. Ilyen trükkökkel az embereket nem lehet megtéveszteni.

Ma már aki dolgozni szeretne, sokkal könnyebben tud munkát találni, éppen ezért a szegénységnek is jóval kevésbé van kitéve. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rig Lajos képviselő úr, Jobbik: „15:2” címmel.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A cím megválasztásában többfajta ilyen arányszámot lehetett volna felsorolni. Lehetett volna 5:1 vagy 30:2. Ez az újraélesztés metodikájának a folyamatos változásáról szól. Időszakosan az Újra-

élesztési Társaság felülvizsgálja az arányszámokat, hogy melyik az az arányszám, amely megfelelő ahhoz, hogy egy laikus is megfelelő képességekkel rendelkezve újra tudjon éleszteni egy klinikai halál állapotában lévő egyént.

A felszólalásom apropóját a tegnapi nap adta, hiszen október 16-án ünnepeltük vagy tartottuk meg az újraélesztés világnapját. Magyarországon immár ötödik alkalommal tartják meg ezt a napot az Európai Újraélesztési Tanács felhívására. Számos helyen, köztük a választókerületemben is, Tapolcán, Ajkán és Sümegen is volt rá lehetőség, hogy laikusok egy applikáció segítségével, illetve mentődolgozók, ápolók, illetve orvosok, mentőtisztek segítségével elsajátítsák az újraélesztés úgymond tudományát.

Meglepő számok azok, amikor Magyarországon körülbelül 30 percenként egy-egy honfitársunk hirtelen szívhalál áldozata lesz. Még egy meglepő szám: ezeknek körülbelül kétharmadát sikerülne újraélesztetni, ha megfelelő időben elkezdik, tehát az első 3-5 percben elkezdik az újraélesztést, illetve van olyan laikus, aki belefogjon az újraélesztésbe. Azt mindenki tudja ma Magyarországon, hogy ha közterületen rosszul lesz egy egyén, nem mindenki képes és alkalmas arra, hogy ezt a feladatot ellássa, inkább megvárja a mentő kiérkezését, de azt azért mindenki tudja, hogy a mentő mindenhol nem tud ott lenni az első 3-5 percben, az átlag kiérkezési idő a 15-20 perc, és ez főleg a vidéki térségekben jellemző.

Elindítottak egy újfajta applikációt, ami - azt gondolom - egy nagyon hasznos applikáció, a Szív City applikációt. Ez megmutatja azt, hogy ha közterületen van egy rosszullet, akkor az első olyan laikus odairányítja, aki ezekkel a képességekkel rendelkezik. Megmutatja azt, hogy a közterület környezetében, akár bevásárlócentrumban, akár sportcentrumokban hol van az első olyan defibrillátor, ami elérhető, így megkönnyítve a mentők, illetve az újraélesztő team munkáját, megadva az esélyt az életre, megadva az esélyt az egészséges túlélésre. Azt gondolom, ez egy nagyon jó applikáció.

(9.20)

Én képviselőtársaimnak ajánlom, hogy töltsék le és alkalmazzák, illetve menjenek el olyan tanfolyamra, amelyen egy óra alatt elsajátíthatják ezt az úgymond tudományt.

De nézzük meg, hogy kik az oktatók ezeken a mentőállomásokon! Mentőápolók, mentőorvosok, akik szabadidejükben végzik ezt a feladatot. A tegnapi nap folyamán országos szinten szerintem több ezer ápoló és mentőtiszt segítette azoknak a tanulni vágyó honfitársainknak a tanulását, akik elsajátították ezt a beavatkozást.

Nézzük meg, hogy ők milyen szakmai, erkölcsi, illetve anyagi megbecsülésnek örvendhetnek. Az anyagi megbecsülés: mindenki tudja, hogy körülbelül 180 ezer forint nettó fizetést visz haza egy mentő-

ápoló. Szlovákiában ez 550 ezer forintnyi euró, Erdélyben pedig 1100 eurót keres egy ugyanilyen szak-képzettségű ápoló.

Az erkölcsi megbecsülésük: azt mindenki tudja és a hírekben is halljuk, hogy teljes biztonságban nincsenek a mentősök. Az elmúlt időszakban egyre többször lehet hallani, hogy ha kikerkeznek közterületre, akkor őket nem örömmel fogadják, mint a régi időkben, hanem vegzálják, sőt tetteleg bántalmazák is a mentősöket. Ezt azonnal meg kell szüntetni, hiszen ők az élet megmentéséért mennek oda.

A szakmai megbecsülésük: nagyon sok olyan ápolóval beszéltem az elmúlt időszakban, akik már 30-35 éve ott dolgoznak a mentőszolgálatnál. Amikor ők beléptek ebbe a szervezetbe, erre a munkahelyre, arra adták a fejüket, hogy ezt a nemes hivatást elvégezzék, akkor nem kellett hozzá érettségi bizonyítvány, elég volt egy szakmunkás-bizonyítvány, s egy ráképzéssel ugyanolyan ápoló, szakápoló képzettséget kaptak. Most szeretnének továbbtanulni, de az OKJ-s képzéshez bizony érettségi kell nekik.

Nagyon sokan vannak, akik három vagy négy évvel a nyugdíjba vonulásuk előtt ezt nem tudják megtenni. Én azt gondolom, hogy méltányosságból ezt meg lehetne tenni. Főigazgató úrral, az előzővel, illetve a mostani főigazgató úrral is több alkalommal leültem erről tárgyalni. Én azt gondolom, hogy keresik a lehetőségét ennek, de nem keresni kell, hanem megalkotni, megcsinálni és megtenni, hiszen ők fejlődni, tanulni szeretnének egyrészt a magasabb bérért, másrészt a magasabb elismertségért.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon köszönöm, hogy ön is méltatta ezt az új alkalmazást, a Szív City alkalmazást. Ez tipikusan az, amire az internetes közösségi technológiákat kifejlesztették, hiszen ha van valaki a környéken ötszáz méteres körzetben egy újraélesztési helyzet esetén, és oda tud futni, oda tud sietni, vissza tudja jelezni a mentőszolgálatnak, hogy úton van, elindult, és közben még instrukciókat tud kapni, bízunk benne, hogy ezzel az alkalmazással tényleg sikerül életet menteni, vagy sikerül teljes értékű életet megmenteni a következő években. Ezt már több ezren letöltötték, s bízunk benne, hogy még többen fogják. Én is azt hiszem, hogy érdemes ezt promotálnunk. Köszönjük mindazoknak, akik segítenek az újraélesztés technikáját kinek-kinek újra elsajátítani vagy begyakorolni. Ezzel a későbbiekben tényleg életet menthetünk, és végre a digitális technológiának egy konkrét ilyen hasznát is láthatjuk, és az egymásnak való segítségnek.

Abban is teljes mértékben egyetértek képviselő úrral, hogy a mentők számára egyrésztől megfelelő munkakörülményeket kell garantálni, másrésztől pedig az anyagi és erkölcsi megbecsülést egyaránt növelni kell az ő irányukban. Ha megnézzük, hogy 2010-ben a mentőszolgálatnak az egészségügyi költségvetésen belül mekkora része volt, azt láthatjuk, hogy ez 22,5 milliárd forint volt, ez a jövő évi költségvetésben 39,7 milliárd forint. Tehát 22-ről 39 milliárd forintra emelkedett a mentés költségvetése. Ez 76 százalékos emelkedés, jóval nagyobb, mint az infláció, jóval nagyobb, mint a GDP növekedése, mert ebben benne van az egészségügyi béremelés is, illetőleg benne vannak az új mentőautó-beszerzések is természetesen, hisz az elmúlt években ebben is nagy fejlesztéseket vittünk véghez. Ne feledjük el, hogy ötszáz új mentőautó beüzemelése mellett 30 új mentőállomás jött létre, 97 mentőállomást pedig sikerült megújítanunk.

Nagyon fontos az a kérdés is, amit képviselő úr említett, hogy milyen jövedelemre számíthatnak azok, akik a mentésben dolgoznak, s itt mondott összehasonlításokat. Engedje meg, hogy én is elmondjam azokat az összehasonlításokat, hogy 2012-ben mennyit keresett valaki átlagosan, aki a mentésben dolgozott, és mennyit keres 2018-ban, amikor már elindult - tavaly kezdődött, az idén folytatódik és jövőre a mentősök számára ez kétszeres emelést is jelent -, a jövő évben pedig folytatódik az egészségügyi béremelés, és egy plusz 10 százalékos, a szakdolgozók belüli, az OMSZ munkatársaira vonatkozó emelés is.

Egy mentőgépkocsi-vezető 2012-ben 180 ezer forintot keresett, ő 307 ezer forintot fog keresni a jövő évben. A mentőápoló, mentésirányító átlagos bére 2012-ben 185 ezer forint volt, ő január 1-jétől 340 ezer forintot fog keresni. Egy mentőtiszt átlagos bére, amire ön is utalt, képviselő úr, 242 ezer forint volt a kormányzásunk kezdetekor, jövő évben pedig, a két kormányzati ciklusunk végén 460 ezer forintot fog keresni a 242 ezer forint helyett. Egy mentőorvosnak pedig az átlagos bére a kormányzásunk kezdetekor 390 ezer forint volt, ez kormányzásunk második szakaszának a végére, jövő év január 1-jére 390 ezerről 645 ezer forintra fog emelkedni.

Azon fogunk dolgozni, hogy megteremtjük a további emelések fedezetét. Ennek a következő ütemére, még egy 8 százalékos emelésre 2019-re kötelezettséget is vállaltunk. Ezen tehát fog dolgozni a kormány. De mindemellett azt mondom, ez olyan eredmény, amit sikerült elérnünk, amely mutatja az anyagi megbecsülést is a mentésben dolgozók iránt. Szerencsére Magyarországon most már egy év alatt az átlagos béremelkedés is 10 százalék fölött van, ha az elmúlt 12 hónap számait nézem, ettől függetlenül ezek az emelések mutatják, hogy a kormány megbecsüli a mentésben dolgozók munkáját. S nyilván arra is törekszünk, hogy akár előmeneteli rendszerben és minősítésben is segítséget nyújtsunk, akár kétéves gyorsított és könnyített érettségimeszterzési lehető-

séggel, vagy más módon, amit ön is említett. A továbbképzéseket mi is minden esetben támogatjuk, és a munkaruha, a munkaruha tisztítása terén is igyekszünk a napi körülményeket mindenki számára biztosítani.

Ezek azért nem csak ígéretek, mert ott van mögöttük az a többlet, ami a mentésben jelentkezett, amit említettem az elején, 22 milliárd forintról 39 milliárd forintra. Ezek már olyan többlettételek, amikből tényleg lehet segítséget nyújtani a mentésben dolgozók számára.

S az is fontos, hogy hova viszik azokat a betegeket, akiket valahonnan az utcáról vagy máshonnan a mentőautóval beszállítanak. 77 olyan kórház van, amely felújításra került az elmúlt években, emellett fontos, hogy 54 rendelőintézet is, és az is fontos, hogy 30 új mentőállomás mellett 23 új rendelőintézet is épült, ebben az évben pedig 40 milliárd forintból indul el 17 budapesti és 6 Pest megyei kórház fejlesztése felerészben műszerekben, felerészben pedig későbbi nagyobb fejlesztések megtervezésében. Ez is segítheti a mentésben dolgozók munkáját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hadházy Ákos, az LMP képviselője: „Így épül a jó állam?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A felszólalásnak nagyon fontos aktualitása az, hogy az elmúlt héten megtudtuk, hogy újabb 11 milliárd forintot kapott a nevében nemzeti és nevében közszolgálati egyetem, és így összesen most már 71 milliárd forint támogatásnál tart ez az egyetem, amit gyakorlatilag inkább pártegyetemnek neveznék. 31 milliárd forintot bontási és építési munkálatokra, 29 milliárdot pedig egy úgynevezett „Jó állam” nevű projektre kaptak, ezenkívül plusz 11 milliárd forintot kaptak parképítésre és kiegészítő munkálatokra. Úgy látszik, a korábbi építkezéseknél nem volt elegendő az a 31 milliárd forint.

Elvileg az, hogy egy egyetem sok pénzt kap, tulajdonképpen még jó is lehetne, a nagy baj az, hogy nem minden egyetem kap ennyit, és a nagy baj az, hogy amikor megnézzük, hogy ezek a pénzek mire mentek el, akkor sokkal inkább beszélhetünk kihagyott lehetőségekről, elherdálásokról, sőt hűtlen kezelésekről is, mintsem hogy örülhetnénk annak, hogy a felsősoktatásba ennyi pénz ment el.

Két csoportja van, ahogy az előbb is mondtam, ezeknek a pénzeknek. Az egyik a luxusberuházások. Lovarda, lőtér, vívócsarnok épült nagyon sok pénzért, és „természetesen” a kormányhoz baráti építési vállalkozóknak a kivitelezésével. Ezek a költségek folyamatosan növekednek. Még egyszer mondom, nem volt elég a 31 milliárd forint, még 11 milliárd forintot kaptak a kiegészítő munkálatokra. Ezek horribilis pénzek. Ha belegondolunk abba, hogy mire

lehetett volna költeni, akkor szerintem nagyon egyszerűen megtaláljuk ennek a megoldását: kollégiumokat lehetett volna építeni.

(9.30)

Mindenki tudja, hogy ma már nemcsak Budapesten, hanem az egyetemi városokban is az albérleti árak az egekbe szállnak, és bizony realitás és valóság az, hogy valaki azért nem fog tudni továbbtanulni, mert, mondjuk, nem tudja azokat a megélhetési költségeket kifizetni a családjá, amelyeket többek között ezek a megnövekedett albérleti árak okoznak. Ki lehet számolni gyorsan, hogy a 11 milliárd forintot hogyan lehetne elkölteni. Ha durván 300 ezer forintot költséggel számolunk, akkor ez összesen mintegy 36 ezer négyzetméter kollégiumot jelenthetne. És ha körülbelül saccolunk, akkor azt lehet mondani, hogy évente 2500 diák lakhatását lehetett volna ebből megoldani.

Még fájóbb az úgynevezett „Jó állam” projekt, amit európai uniós pénzekből fizetnek, és ahol már az Európai Unió vizsgálóbiztosai is vizsgálódnak, és nagyon komoly és nagyon zavarba ejtő kérdéseket tettek fel a kormánynak. Az egyetem védekezése annyi volt, hogy ebből a 31 milliárd forintból ők 81 ezer állami alkalmazottnak fognak egy 30 órás tanfolyamot tartani - ez a védekezés. Azonban itt is, ha nagyon egyszerű osztást-szorzást elvégezzük, akkor ez azt jelenti, hogy majdnem 400 ezer forintba fog alkalmazottanként kerülni ez a 30 órás oktatás. Ez egy egészen elképesztő szám. Úgy is mondhatjuk, hogy ezeknek az embereknek óránként 12 ezer forintot fogunk elkölteni az európai uniós pénzekből arra, hogy oktassuk őket.

Amikor megnéztük, hogy ez hogyan jön össze, csak szűrőpróbaszerűen tudtuk megnézni, mert nem kaptuk meg az összes szerződést, akkor azt láttuk, hogy horribilis bérleti díjakat fizet például az egyetem a kormányhivataloknak, 8 ezer forintot négyzetméterenként adminisztrációs helyiségekre. Vagy azt is láttuk, hogy többször megbíznak szó szerint ugyanazzal a feladattal cégeket tanulmányírára. És bizony olyanokat is láttunk, hogy már megírt tanulmányokért fizetnek oktatóknak, csak aztán a belső információink szerint ezzel az oktatók állami fizetését lecsökkentik.

Itt is nagyon könnyű belátni, hogy mire lehetne ezt a 31 milliárdot jól felhasználni, ösztöndíjakat lehetne fizetni. Ez a 31 milliárd forint 31 ezerszer 1 millió forint, igenis hasznosan is el lehetne költeni. De az, amit önök csinálnak, a kihagyott ziccer és a nem kihasznált hatalmas lehetőség, ami történelmi bűn. Hiszen azokat a pénzeket herdálják el most, néhány év alatt, amiket az Európai Unió a jövőnkre ad, az oktatásra ad, tanításra ad, olyan módon, hogy az önköz közel álló vállalkozók és az önköz közel álló alibi vállalkozások járjanak jól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben, ha egyeteméről volt szó, akkor általában legtöbbször az a probléma merült föl, hogy az előző kormány olyan PPP-konstrukcióba rángatta bele, kényszerítette bele az egyetemeket, amelyeknek a terheit évtizedekig fogják nyögni. Lehet, hogy amelyik tanteremben egy szülő tanul, majd a gyereke is fizetni fogja még annak a tanteremnek a PPP-s lízingdíját, ilyen díját, olyan díját, amolyan díját.

Eladósították a teljes magyar felsőoktatást, méghozzá úgy, hogy külső finanszírozókkal építettek sokszor olyan épületeket, akár vidéki kollégiumot, akár más épületet, amelyekre igazából nem is volt szüksége az adott felsőoktatási intézménynek, viszont valakiknek nagyon nagy szükségük volt ezekre a PPP-konstrukciókra.

Fontos feladat volt ezek kiváltása, és ma már valóban arról beszélhetünk, hogy nem PPP-konstrukcióban, hanem állami pénzből melyik egyetem hol és miként fejlődik.

Mert, tisztelt képviselő úr, nem csak a Nemzeti Közszerződési Egyetemen láthat fejlesztéseket; ha elmegy Szegedre, elmegy Pécsre, elmegy Debrecenbe, mindenhol ilyen vagy hasonló léptékű fejlesztéseket láthat. Ami a Debreceni Egyetemen fog történni, vagy ami a „Modern városok” program keretében akár Szegeden is megvalósul új épületszárnyak építésével vagy felújításával, a gazdasági szereplők és az egyetemi kutatás-fejlesztésben részt vevők összekapcsolásával, vagy hogy Pécsen is új képzési centrum épül az idegen nyelvű képzések számára, ezek mind azt mutatják, hogy a magyar felsőoktatás mind Budapesten, mind vidéken nagyon nagy léptékben tud fejlődni.

És valóban, a Nemzeti Közszerződési Egyetem is ezek közé tartozik, mert úgy gondoljuk, hogy egy államnak igenis szüksége van egy olyan egyetemi képzésre, amelyik az állam számára képez modern, korszerű tudással és közszerződési szemlélettel rendelkező leendő munkatársakat, akár ügyintézőként, akár vezetőként. Erre a legprofesszionálisabb mértékben szükség van. Nemcsak arra van szükség, amit egyébként támogatunk, akár ösztöndíjakkal, kiválósági programokkal és mással, hogy a legjobban teljesítő informatikus- vagy jó közszerződési-, jogász-, orvosi képzések jöjjenek létre, és ezekből a képzésekből jó minőségű szakemberek kerüljenek ki, hanem ugyanúgy az államnak is szüksége van arra, hogy a legjobb képességű szakemberek dolgozzanak az államban, hogy a legjobb továbbképzéseket kapják meg, mert így tud az ország versenyképes lenni. Versenyképes közszerződési nélkül nincs versenyképes ország, versenyképes állam, és ennek a képzés nagyon fontos része.

Az, hogy pártgyűlésnek nevezi azt az egyetemet, ahonnan még az ellenzéki összefogás egyik önjelölt miniszterelnök-jelöltje is kikerült, igencsak megmosolyogtató. Nyilván ilyen szép kis Ron Werber-i fordulatokkal lehet azt mondani, hogy így, úgy, amúgy pártgyűlés, de, tisztelt képviselő úr, ott aztán mindenfajta színt megtalál, meg nyilván színtelenséget is adott esetben politikai értelemben, ha a Nemzeti Közszerződési Egyetemen megfordul, és nemcsak papírokból folytatja politikáját, hanem esetleg az emberek arcába is belenéz.

Nos tehát, emellett nemcsak a falak, az épületek, a képzés fontos a kormányzat számára, hanem 2016-ban elindítottunk egy béremelési programot a felsőoktatásban, és ez a jövő évben is fog folytatódni. 2016-ban 15 százalékkal növekedés volt, ezt az egészet egy további 5 százalékkal fejtük meg idén, és további 5 százalékkal fedezete megtalálható a 2018-as költségvetésben is. Így tehát az ott dolgozóknak is igyekeznünk évről évre érezhető mértékben emelni a bérét.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy mi kivételként talál abban, ha a Közszerződési Egyetem egy kormányhivaltól bérel irodahelyiséget vagy képzőhelyiséget. Szerintem ez az, ami a jó államnak egy fontos szempontja, hogy ami költséget lehet, az államon belül költi el. Nem túlarazott külső, privát szolgáltatóknál vagy külföldi tulajdonban lévő szolgáltatóknál költi el az állam a pénzét, hanem amit az állam az államon belül igénybe tud venni, azt miért ne venné igénybe. Így jobb a kormányhivatalnak is a helykihasználtsága, saját bevétele van, és ezt a pénzt az államháztartáson belül költötte el, és nyilván ezután a kormányhivatal működési és felújítási bevételeit növeli.

Őn kajánul utalt arra, hogy majd jönnek ide az EU-vizsgálóbiztosok, és majd kellemetlen kérdéseket tesznek fel. Tisztelt Képviselő Úr! Az EU-vizsgálóbiztosok az önök egyik fő témája, fő támadási iránya. A felcsúti kisvasúton végigmentek, és semmi kivételként nem találtak benne. Megállapították, hogy arra a célra költötték el a pénzt, amire kapták, megállapították, hogy szabályosan költötték el, és megállapították, hogy az indikátorok nemcsak teljesültek, hanem túlteljesültek.

Idehívták őket, óriási feljátszása volt az egész történetnek, hogy idejönnek és majd bemutatják a legnagyobb magyar korrupciós ügyek egyikét. És mi lett belőle? Az, mint egy lufiból, ha egy túlvél kipukkasztjuk - semmi, tisztelt képviselő úr. Az önök összes vádja ilyen, mert sem a brüsszeli barátaiknál, sem az ügyészségen egyetlenegy vádjuk sem állt meg, csak és kizárólag a 4-es metró ügye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr: „Tét: a megmaradás” címmel. Őné a szó, nagytiszteletű képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Orbán Viktor miniszterelnök úr ez év tavaszán a második budapesti demográfiai fórumon a következőket fogalmazta meg: „Fontos kimondani, hogy a természetes reprodukció helyreállítása nemzeti ügy. Nem egy nemzeti ügy a sok közül, hanem a nemzeti ügy. És európai ügy is, nem egy európai ügy, hanem az európai ügy.” A legfontosabb nemzeti és a legfontosabb európai ügyről van tehát szó, amikor a demográfiai helyzetről, kihívásról beszélünk.

Ennek a témának, minden túlzás és retorikai fogás nélkül állíthatjuk, a tétje a megmaradás. A kormány és a kormánypártok a megoldást nem a bevándorlás eszközében látták és látják, hanem a magyar családok megerősítésében és támogatásában, ellentétben a baloldali liberális pártokkal.

(9.40)

2010-től kezdődően az Orbán-kormányok paradigmaváltást hajtottak végre a családtámogatás és az állami társadalompolitika területén. Egy olyan komplex támogatási rendszert alakítottunk ki az elmúlt hét évben, amelynek következtében már komoly sikerekről is beszámolhatunk: növekszik a házasságkötések és a születésszám aránya, csökken az abortuszok száma, és a termékenységi mutató 1,26-ról 1,49-ra növekedett. Mindezek az eredmények azt jelzik, hogy jó irányba indultunk el. De tudjuk, hogy még nagyon sok tennivalónk van annak érdekében, hogy Magyarországon a kívánt gyermekek megszülessenek. Azért, hogy a leginkább érintett korosztály véleményét meghallgassuk, a KDNP frakciója egy reprezentatív kutatást végeztetett a 35-44 éves korosztály körében, amely 1,6 millió fős csoportot jelent.

Tisztelt Országgyűlés! A kutatás szerint a gyermekek megszületésénél akadályként jelenik meg sokszor az anyagi biztonság. Ugyanakkor az is jellemző, hogy ott születik a legkevesebb gyermek, ahol a legnagyobb az anyagi biztonság. A válaszadók 25 százaléka, a teljes népességre vetítve közel 400 ezren még szeretnének gyermeket vállalni, függetlenül attól, hogy már van vagy még nincs gyermekük.

A felmérésből az is kiderült, hogy az érintettek egyharmada nem él semmilyen párkapcsolatban, s 41 százalékanak nincs gyermeke. A válaszadók több mint egynegyede, 28 százalék úgy nyilatkozott, hogy jelentős nehézséget jelent számára a munka és a család összehangolása. Akik úgy érzik, hogy a munkahelyük rendben van, pozitív a hozzáállás a munkaadó részéről, sokan azt jelezték, azt mondták, hogy nyitottabbak a további gyermekvállalásra. A felmérésben a válaszadók 33 százaléka a stabil párkapcsolatot jelölte meg, mint a gyermekvállalást segítő tényezőt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban számos intézkedés történt

már, ami segítette ennek a nagy dilemmának a feloldását, tudniillik a munka és a család összehangolását. Ilyenek voltak az atipikus foglalkoztatási módokat, a távmunkát, a részmunkaidő lehetőségét egyre inkább bevezető programok. Ilyenek voltak az óvodai és bölcsődei fejlesztések; ilyen volt a jövedelemhez kötött családi adórendszer kialakítása; ehhez kapcsolódott a munkahelyvédelmi akcióterv, valamint a családi otthonteremtési kedvezmény bevezetése; ilyen volt a gyes kiszélesítése, megerősítése, illetve a gyed extra bevezetése. Valamint még hozzájárult mindehhez a programhoz az első házások adókedvezménye; illetve nagyon sokat jelentett, azt gondolom, azoknak az egyházi, illetve civil programoknak a támogatása, amelyek a közösségépítésben segítettek. Mindezek alapján azt állíthatjuk, hogy a kormány az elmúlt hét évben ezen a területen történelmi fordulatot hozott létre, és jó irányba indult el. De azt is látjuk, hogy további komplex és célzott programok eszközrendszerével kell hosszú távon is a kiszámítható, családbarát környezetet elmélyíteni, kiteljesíteni. Ebben a nagy munkában a kormány számíthat mindig a KDNP együttműködésére és támogatására.

A tét tehát a megmaradás, közös felelősségünket megszólító erkölcsi imperatívusz, amelyet Bethlen Gábor fejedelmünk így fogalmazott meg: „Úgy kell cselekedjünk, hogy megmaradjunk.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra a kormány nevében megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A téma, amiről beszélt, mind a magyar parlamentben, de ugyanúgy szinte mindegyik közép-európai vagy nyugati ország parlamentjében a legfontosabb kérdés kell hogy legyen, hiszen Európa az a kontinens, amely már nem öreg kontinens, hanem lassan nagy-papa kontinens, mert fokozatosan egyre kevesebb gyerek születik az európai családokban, és folyamatosan az előregedés vagy a fiatalok munkanélkülisége Nyugat-Európában egyre nagyobb és egyre feszítőbb helyzetet jelent. Erre vannak, akik rossz válaszokat adnak, ez a betelepítés programja; és vannak, akik jó válaszokat adnak: mi úgy gondoljuk, hogy ez Magyarország, aki a magyar családokban bízik, és a magyar családokat igyekszik támogatni.

Volt is honnan fölkapaszkodnunk, hiszen 2010-ben Magyarországon mélyponton volt a családok jövőképe vagy a jövőbe vetett bizalma. Olyan alacsony volt a gyermekvállalási kedv, amire nem nagyon volt példa. Ön is utalt rá, 2010-ben 1,25 volt ez a szám, tehát egy átlagos párra átlagosan 1,25, tehát alig több mint egy gyermek jutott. A kívánt szint az önfenntartáshoz, azaz a megmaradáshoz 2,1. Ezt sikerült 1,49-re emelni, ami közel egyötödnyi növelés

7-8 év alatt. Azért ha visszanezünk a 2010 előtti időszakba, ott 4 százalékos csökkenés volt. Itt közel 20 százalékos emelkedés, ott 4 százalékos csökkenés. Ez, ha konkrétan az élve születések számát mutatja, akkor 90 335-ről 93 063-ra történő emelkedés történt. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a magyar családok most már sokkal bizakodóbban tekintenek a jövőbe, hiszen a gyermek vállalása egyrészt önzetlenség, közösség vállalása, és a jövőbe vetett bizalmat is jelenti.

Fontos, hogy e mögött a házasságkötések ön által említett növekedése is található. 2010-ben 35 520 házasságot kötöttek, míg ez mostanra 46 százalékkal magasabb szintet ért el. Bízunk benne, hogy idén akár még több is lehet, hiszen már az első félévben 21 ezer házasságot kötöttek Magyarországon.

A terhességmegszakítások számának csökkenésére ön is utalt: 40 449-ről 30 349-re csökkent, magyarul egynegyedével csökkent az abortuszok száma.

A kormányzat többek között anyagi segítséggel is tudja a családokat szolgálni. Egyik jele ennek a növekvő segítségnek, hogy míg 2010-ben jóval alacsonyabb volt ez a szint, és az Európai Unióban is a felmérések szerint a GDP 2,5 százalékát fordítják családtámogatásokra, a jövő évi költségvetésünk már a GDP 4,8 százalékát családtámogatási célokra irányozza elő.

Ha összeadom az elmúlt évek támogatásait, akkor azt láthatjuk, hogy a pénzbéli - csak a pénzbéli - támogatások, amit a családoknak nyújtunk, és a családi kedvezmények együttesen nyolc év alatt 1700 milliárd forintot hagytak a családoknál, ami talán így nem is érthető szám. De az viszont igen, hogy ha átlagosan egy családra vetítem az elmúlt nyolc esztendő - ha a jövő évi költségvetést is beleszámolom - pozitív változásait, ez családonként 1 millió 558 ezer forint pluszforrást jelent. És hogy mennyit spórolnak a családok a rezsicsökkentéssel, ki-ki még mellé hozzáadhatja. A családtámogatások révén, adókedvezmények révén egy átlagos magyar családnál több mint másfél millió forintot hagytunk ott. Ez is a választás egyik tétje. Ha visszatérünk ahhoz a politikához, amit az ellenzék hirdet, akkor a családok most másfél millió forinttal hátrébb lennének.

Fontos üzenetértéke van, hogy a családtámogatások belső szerkezete is megváltozott. Mi is azt mondtuk, hogy azokat támogatjuk elsősorban, akik gyermeket is vállalnak és dolgozni is szeretnének. Eppen ezért a családtámogatásokon belül, ebből a növekvő tortából - az egyre nagyobb tortából - megváltozott ennek a kettőnek, a munkaalapú és a munka nélkül is járó támogatásoknak az aránya. 2010-ben 24 százaléka volt munkához kötött a családtámogatásoknak, tehát aktivitást igényelt a család részéről mellette, és ez most 58 százalékra emelkedik 2018-ra. Tehát kevesebb, mint egynegyedről bőven 50 százalék fölé emelkedik azoknak a családtámogatásoknak az aránya, belső aránya, amelyek munkához kötöttek. Ezáltal is ösztönzünk mindenkit arra,

hogy gyermeket is vállaljon és munkát is tudjon vállalni. Ez nyilván az adóterhek csökkentésével is még a továbbiakban is ösztönözhető. Sikeres a családi adó- és járulékkedvezmény, hiszen a családok 95 százaléka igénybe tudja venni. Ez az a kedvezmény, ami a legtöbb családhoz eljut.

És még egy dolgot engedjenek meg, hogy megemlítsék: a munkahelyvédelmi akciótervben különleges járulékkedvezményt nyújtottunk azoknak, akik kismamákat szülés után foglalkoztatnak vissza a munkahelyükön. Átlagosan évente 38 ezer kismamának, 38 ezer családnak tudtunk segíteni, és 39 milliárd forintot költöttünk arra, hogy a munkába visszatérés *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a három év gyes - vagy kinek mennyi év gyes - után minél inkább zökkenőmentes legyen, és ne munkanélküliek legyenek *(Az elnök ismét csenget.)* a kismamák a gyermek vállalása után. Ez egy fontos eredmény volt.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt, a Fidesz- képviselőcsoportból: „Az Európa Tanács is kiáll a kárpátjai magyarság mellett” címmel. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

(9.50)

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeptember 5-én az ukrán parlament elfogadta az oktatási törvényt. Jó hír azonban, hogy október 12-én az Európa Tanács parlamenti közgyűlése elfogadta a sürgősségi határozatát, amelyben kimondja, hogy az európai normákkal nem áll összhangban az ukrán oktatási törvény, súlyos visszalépés a kisebbségi jogok területén.

Azt gondolom, mind az Európa Tanács, mind az Európai Unió normái tekintetében ez egy kulcsfontosságú kérdés, hogy az adott intézkedések, amelyeket a tagállamok tesznek, visszalépést jelentenek vagy pedig nem az emberi jogok, illetőleg a kisebbségi jogok vonatkozásában.

Az Európa Tanács parlamenti közgyűlése után bízunk abban, hogy az Európa Tanács másik szerve, a Velencei Bizottság is ki fogja majd mondani, hogy nincs összhangban az európai normákkal az ukrán törvény, és abban is bízunk, hogy az Európai Unió és az ukrán társulási megállapodás alapján összeülő Társulási Tanács is hasonló következtetésekre fog jutni. Sőt, abban is bízunk, hogy az Európai Uniónak a keleti partnerségi csúcstalálkozója is erre a következtetésre fog jutni. Tehát az Európa Tanács, illetőleg az Európai Unió részéről is azt várjuk, hogy hasonlóan kiálljon a kárpátjai magyarság mellett, mint ahogy kiállt az Európa Tanács parlamenti közgyűlése.

Gyakran hangoztatják egyes ukrán politikusok, hogy Magyarország, illetőleg Románia Oroszország oldalán áll azáltal, hogy kritizáljuk az ukrán oktatási törvényt. Azt gondolom, ez egy olyan torzítás, egy olyan megközelítés, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül. Magyarország mindig is egyértelműen kiállt - Ukrajna megalakulásától elkezdődően - az ország függetlensége, területi integritása és szuverenitása mellett, így jár el most is Magyarország. Ugyanakkor úgy gondoljuk, nem lehet érdeke Ukrajnának az, hogy ha feszült, háborús viszonyban van Oroszországgal, akkor feszült viszonyt hozzon létre a nyugati szomszédaival.

Hiszen itt nem pusztán Magyarországnak, Romániának, de minden, Ukrajna nyugati szomszédságában élő országnak vannak kisebbségei Ukrajnában, és ezáltal feszültséget generálnak lengyel viszonylatban, szlovák viszonylatban, bolgár viszonylatban. Sorolhatnám még, a lista sajnos meglehetősen hosszú.

Mi úgy gondoljuk, Ukrajnának nem érdeke, hogy feszült helyzet alakuljon ki az európai uniós és NATO-tag szomszédaival. Ha ez valakinek érdeke, pontosan Oroszországnak lehet az érdeke, hogy egy ilyen feszült helyzet jöjjön létre Ukrajna nyugati határain. Bízunk abban, hogy Ukrajna ezt felismeri, mert mi úgy látjuk, hogy Ukrajna helye hosszú távon Közép-Európában van. Egyedül Ukrajna lehet az, amely ezt a közép-európai jövőt ellehetetleníti, és mi azon vagyunk, hogy Ukrajnát ebben megakadályozzuk. Ukrajnának helye van a közép-európai országok családjában.

És végül az a kérdés, hogy van-e a jelenlegi helyzetben megoldás: azt gondolom, hogy van megoldás. Mindenekelőtt a párbeszéd jelentené a megoldást. Sajnálatos módon a kárpátaljai magyarok szakmai szervezetével, a KMPSZ-szel, illetőleg a KMKSZ-szel elmulasztotta a megfelelő konzultációkat lefolytatni az ukrán kormány, de egyébként az alapszerződésben foglalt mechanizmusokat sem használta ki, sem Romániával, sem Magyarországgal nem folytatott megfelelő diplomáciai konzultációkat. Utólagosan elkezdődött egy párbeszéd. Örvendetesnek tartom, hogy a múlt héten az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének ülésén az ukrán oktatási miniszterrel mint magyar delegációvezető találkozhattam, és abban is bízom, hogy a Klimkin miniszter úr által elindított miniszteri szintű párbeszéd itt, Magyarországon folytatódik, és eredményes lesz az a tárgyalás, amit Balog Zoltán fog folytatni Kijevben az elkövetkezendő napokban.

A kisebbségi nyelvű oktatási rendszer, illetőleg az ukrán nyelvnek, az államnyelvnek a hatékony oktatása összhangba hozható. Nem látunk ellentétet a kettő között, itt nagyon komoly lehetőségek vannak. Ugyanakkor rögzíteni szeretném azt, alapelvnek tekintjük azt, hogy a kisebbségi létnek és a kisebbségi autonómiának is nélkülözhetetlen része a kisebbségi nyelvű oktatás megmentése, és ennek természetesen része lehet az államnyelv hatékony oktatása.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Németh Zsolt bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány álláspontját Íjgyártó István államtitkár úr fogja ismertetni.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ukrajnában mostanáig minden kisebbségnek joga volt ahhoz, hogy az óvodától az egyetemig szabadon az anyanyelvén tanuljon. Sajnos az oktatási törvény, amit a közelmúltban fogadott el az ukrán parlament, lényegében 10 éves kor fölött ezt a jogot megvonja, tehát az általános iskola 4. osztályától az anyanyelvű oktatás gyakorlatilag megszűnhet.

Ahogy a képviselő úr is említette, az ukrán fél érvelésének középpontjában az áll, hogy az államnyelv ismeretét segítse elő, azonban ahogy ön is megállapította, a kettőnek tulajdonképpen nincs egymáshoz köze, hiszen ahogy elhangzott, közel tíz éve érvelnek a kárpátaljai magyar szakmai szervezetek, pedagógusszervezetek azzal, hogy az ukrán nyelv metodikája, oktatásának módszere nem alkalmas arra, hogy a nem ukrán anyanyelvű diákok ezt kellőképpen elsajátítsák. Ugyanakkor viszont sajnos az oktatási hatóságok, a politikusok ezt folyamatosan figyelmen kívül hagyták. Tehát valóban az lenne a cél, hogy egy olyan oktatási metodika alakuljon ki egy rossz oktatási törvény helyett, amely elősegíti azt, hogy a nem ukrán nemzetiségűek is kellőképpen elsajátítsák az ukrán nyelvet.

Kárpátalján 71 iskolában zajlik magyarul oktatás. Ezeket az intézményeket az új törvény gyakorlatilag a létükben fenyegette meg. Félő, hogy azokra a tanárookra, akik ezekben az iskolákban tanítanak, elbocsátás vár, a kárpátaljai magyar fiatalokat pedig az identitásvesztés felé tereli az új törvény, amely jelentős mértékben leértékeli az anyanyelv értékét és használati lehetőségeit.

A kormány alapvető álláspontja az, hogy a határon túli magyarokkal kapcsolatos ügyekben azt tesszük, amit jelen esetben a kárpátaljai magyarok és általában a határon túli magyarok kérnek. Tehát amíg a helyi magyar közösség úgy érzi, hogy nem elégedett a helyzettel, addig mi sem mondjuk azt, hogy rendben van a helyzet. Ha azt kérik, hogy ne hátráljunk, akkor nem is hátrálunk meg. Tehát ennek a kérdésnek a megnyugtató rendezéséig Magyarország továbbra is azt az álláspontot vallja, hogy nem támogatja sem azokat az ukrán kezdeményezéseket, sem azokat az Ukrajna számára fontos ügyeket, amelyeket bármely fórumon előterjesztenek. Így addig, amíg ez a helyzet nem rendeződik, addig ebben a vitában mi egyértelműen a kárpátaljai magyarok mellett tesszük le a voksot.

Magyarország kezdeményezte a tegnapi napon, október 16-án az uniós külügyminiszterek luxembourgi tanácskozásán, hogy az EU-Ukrajna társulási

megállapodás felülvizsgálata történjen meg, mivel álláspontunk szerint Ukrajna súlyosan megsértette ennek a megállapodásnak a 4. cikkelye (e) pontját. Az az elvárásunk, hogy a Társulási Tanács decemberi ülésén az Európai Unió tűzze napirendre ezt a kérdést, hiszen a társulási megállapodás is kimondja, hogy Ukrajnának kötelessége a kisebbségi jogok védelme és erősítése, ehelyett azonban, úgy véljük, hogy jelen pillanatban azok durva megsértése zajlik.

A társulási szerződés megszegése szankciókat vonhat maga után, hiszen magához ehhez a megállapodáshoz egy szabadkereskedelmi megállapodás is tartozik, ami megnyitotta korábban az EU-s piacokat Ukrajna számára.

A tegnapi tanácskozás öröndetes tapasztalata volt, hogy sem Federica Mogherini főképviselő, sem Johannes Hahn, a szomszédságpolitikáért és csatlakozási tárgyalásokért felelős biztos nem emelt semmilyen kifogást a magyar javaslat ellen, és mivel ezeket a napirendi javaslatokat az uniós Bizottság terjeszti elő, így reményeink vannak arra és úgy készülünk, hogy az ukrán oktatási törvény ügye napirenden lesz decemberben a Társulási Tanács ülésén.

Végezetül szeretném leszögezni, hogy továbbra is nyitottak vagyunk a kétoldalú viszonyban bármilyen konzultációra, azonban ennek fontos előfeltétele az, hogy Ukrajna a kisebbségek számára sérelmes részeket visszavonja vagy felfüggeszse az oktatási törvényben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Íjgyártó István államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/17819. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Öné a szó, miniszter úr.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény rég nem látott hullámokat, indulatokat váltott ki. A törvény alapvetően politikai ösztűz alá került: megtámadták az Alkotmánybíróság előtt, vizsgálni kezdte a Velencei Bizottság, az Európai Bizottság, és politikai vita tárgyát képezte az Európai Parlamentben is. Az e testületek előtti érvek csak látszólag jogi, valójában politikai

természetűek, nincs még egy ilyen törvényünk, amelyet ekkora érdeklődés övezett volna, még az Alaptörvény elfogadása sem váltott ki ilyen heves politikai reakciókat. Számomra azonban igazságügyi miniszterként elsődlegesen jogi ügyről van szó, ezért is vállaltam az expoé megtartását.

Az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdése szerint a felsőoktatási intézmények szervezeti kereteit, így a létesítés feltételeit törvény határozza meg. A tavaszi törvénymódosítással elfogadott szabályozás mindenkire egyformán vonatkozik, a törvény megalkotásának elsődleges célja az átláthatóság biztosítása volt valamennyi, Magyarországon működő felsőoktatási intézmény vonatkozásában, ekként nem is tudom a lex CEU elnevezést jogilag értelmezni. A megalkotott szabályozás olyan, amely megfelel a diszkriminációmentesség követelményének, és kiterjed minden, Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézményre. A tavaszi módosítás tehát úgy biztosította az átláthatóságot, hogy egyúttal eleget tett a legfontosabb jogállami követelményeknek is.

Az oktatás, a felsőoktatás nemzeti ügy, nincsenek egységes európai modellek, a tagállamok nagyfokú szabadsággal rendelkeznek a külföldi felsőoktatási intézmények működési feltételeinek meghatározására. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. cikkely 165. cikke *(sic!)* alapján sem állapítható meg, hogy a felsőoktatási intézmények működési feltételei meghatározásának vonatkozásában az Unió bármilyen hatáskörrel rendelkezne. A nemzeti oktatási és képzési rendszerek kialakítása és működtetése az uniós tagállamok hatáskörébe tartozik. Az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése alapján Magyarország ezt a hatáskört nem adta át az Európai Unió részére.

A tagállami szabályozás uniós szerződésekkel összhangban lévő szabadságával kapcsolatos felfogást a következő példákkal tudom alátámasztani. Spanyolországban nem kezdhet külföldi felsőoktatási intézmény felsőoktatási tevékenységet anélkül, hogy tényleges oktatási programot nyújtana a származási országában. Hollandiában pedig főszabály szerint csak azok a felsőoktatási intézmények használhatják az „egyetem” és az „alkalmazott tudományokkal foglalkozó főiskola” elnevezést, amelyek elsődleges létesítménye az EGT-ben található. Olaszországban pedig nem kezdheti meg a tevékenységét olyan külföldi felsőoktatási intézmény, amely származási országában nem nyújt oktatási programokat, tehát nem végez oktatási tevékenységet. Franciaországban külföldi felsőoktatási intézmények csak magán felsőoktatási intézmények kereteiben működhetnek, és nem használhatják az „université” elnevezést, és a diplomák kiadása állami monopólium.

A Velencei Bizottság véleményének 73. pontjában és a 121. összegző pontjában is megállapította, hogy az egyes államok nagy mozgástérrel rendelkeznek a tekintetben, hogy milyen módon szabályozzák a felsőoktatási intézmények működési feltételeit. A Velencei Bizottság a magyar szabályozás értékelésekor véleményének 63. pontjában kiemelte, hogy

annak célja legitim, az egyértelmű jogi keretek kialakítása jogszerű cél, a szabályozás a nagyobb átláthatóságot biztosítja az oktatás minőségének garantálása és a jövőbeli hallgatók védelme érdekében. A Velencei Bizottság véleményének 62. pontjában elismerte azt is, hogy vannak olyan államok is, amelyekben egyáltalán nem működhetnek külföldi egyetemek, de ami ennél jóval lényegesebb: elismerte azt is, hogy Magyarországnak valóban jogában áll megalkotni és időről időre felülvizsgálni azon szabályokat, amelyek a területén működő külföldi felsőoktatási intézményekre vonatkoznak. A tavaszi módosítás során a jogalkotó ezen szabadságával élt.

Tisztelt Képviselők! Meggyőződésem, hogy a vitának jogi és diplomáciai síkon kell folynia. A kormány nyitott volt a megoldás keresésére éppen annak érdekében, hogy az átláthatóságot szolgáló tavaszi módosítások teljesíthetők legyenek, azon külföldi felsőoktatási intézmények, amelyek valóban szándékoznak Magyarországon működni, a feltételek teljesítése esetén tudjanak is ilyen tevékenységet végezni. Éppen ezért többek között az EMMI, a KKM és az IM részvételével megalakult az Altusz Kristóf államtitkár úr vezette bizottság, amely a tárgyalások vitelét kapta feladatul. Magyarországon a törvényeket mindenkinek be kell tartania, nincs olyan, akinek csak kicsit vagy majdnem, mindenkinek egyformán.

A Velencei Bizottság a vélemény 63. pontjában világosan kimondta, hogy azon külföldi egyetemek szempontjából, amelyek jelenleg nem folytatnak képzést Magyarországon, a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény tavaszi módosításával bevezetett szabályrendszer nem áll ellentétben az európai sztenderdekkel és előírásokkal.

A Velencei Bizottság összességében az általa vizsgált rendelkezéseket az európai elvárásokkal összhangban lévőnek találta. Összegző véleményének 123-124. pontjai szerint ugyanakkor azok alkalmazását a már működő egyetemek esetében mellőzni kellene. A magyar kormány határozott álláspontja szerint a magyar törvények nem tettek különbséget múltbeli és jövőbeli intézmények között, csak megfelelő határidőt kell biztosítani a feltételek teljesítésére. Álláspontom szerint az, hogy a bevezetett feltételrendszert ne kelljen a már működő, csak az újonnan belépő intézményeknek teljesíteni, nem pusztán diszkriminatív lenne, hanem ténylegesen megakadályozná a transzparenciát, márpedig kétség nem fér hozzá, hogy az e Házban ülők mindegyike kiemelt jelentőséget tulajdonít a transzparenciának.

Tisztelt Ház! A kormány hisz abban, hogy az átlátható működéssel szemben nem lehet senkinek, még annak a CEU-nak sem lehet kifogása, amely - a Velencei Bizottság véleményének 28. pontjában is elismerten - Európában sehol máshol nem létező szervezeti modellben működik. Személyes véleményem, hogy számos más, csak egy identitással rendelkező amerikai egyetem szervezeti felépítése és működése Bejrúttól Párizsig, még Budapestről nézve is könnyen átlátható.

A tavaszi módosítás megalkotásakor a kormány joggal bízhatott abban, hogy az érintett 28 felsőoktatási intézmény számára kellő felkészülési időt biztosított. A megállapodásokhoz vezető tárgyalások szinte azonnal megkezdődtek, nagyrészt sikerrel is zárultak, így például a 2017. október 12-ei Magyar Közlönyben megjelent a Magyarország Kormánya és Maryland állam közötti megállapodást kihirdető törvény. Ez lehető teszi az amerikai McDaniel College Budapest további működését.

Az Amerikai Egyesült Államok esetében a tavaszi módosítással előírt, az előzetes megállapodásra vonatkozó törvényi feltételek megvalósulásáról 2017. október 6-án értesítettük is az Európai Bizottságot. A többi külföldi felsőoktatási intézmény tekintetében szükséges nemzetközi szerződések előkészítésére vonatkozó államközi tárgyalások is mind folyamatban vannak. A Magyar Rektori Konferencia elnöksége állásfoglalásában annak érdekében, hogy minden érintettnek megfelelő idő álljon rendelkezésére a feltételek teljesítésére, még korábban hosszabb felkészülési időt javasolt. Ezt az állásfoglalást a Velencei Bizottság véleményének 76. pontjában kifejezetten üdvözölte, magam is úgy vélem, hogy a tárgyalások eredményességéhez hozzájárulna a határidők megfelelő meghosszabbítása.

Ebből kiindulva, valamint annak érdekében, hogy a tárgyalások minden érdekelt számára megnyugtató eredménnyel zárulhassanak, a kormány a határidők meghosszabbítását javasolja. Jogásként érthetetlen számomra az a paradox helyzet, hogy akik valójában a megállapodásban lennének érdekelték, ahelyett, hogy üdvözölnék e törvényjavaslatot, most meddő kritikával illetik azt. Meggyőződésem, hogy e törvényjavaslat megnyugtató választ ad majd valamennyi, a vita során felhozott érve, és egyúttal az Alkotmánybíróság ezzel összefüggő, reményeim szerint belátható időn belül megszületendő döntése is hozzájárul a jogvita megnyugtató, végleges rendezéséhez.

(10.10)

Bízom az értelmes párbeszédben és abban, hogy a felesleges politikai indulatokat félretéve, minden nyitva álló kérdésben megoldást találunk. Kérem a tisztelt Házat, támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Trócsányi miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 16-án a házszabály 62. §-a alapján, a kivételes eljárásra vonatkozó szabályok alapján megtárgyalta a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény módosításáról szóló T/17819. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság indítványát foglalja magában, amely jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Ház! A bizottság többségének álláspontja szerint a Velencei Bizottság 2017. október 6-ai ülésén elfogadott véleményére tekintettel indokolt a felsőoktatási törvény módosítása, vagyis az előírt kötelezettségekre vonatkozó határidő meghosszabbítása, amely biztosítja, hogy minden külföldi felsőoktatási intézmény maradéktalanul meg tudjon felelni a jogszabályoknak.

A tavasszal elfogadott felsőoktatási törvény módosítása kiszámítható, világos és mindenki számára teljesíthető feltételeket szabott. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy ezek a feltételek a Magyarországon tevékenységet végző felsőoktatási intézmények mind-egyikére kiterjednek.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadása után a Central European University, azaz a CEU 2018. január 1-je helyett 2019. január 1-jéig teljesítheti az új feltételeket. Ezzel egy év haladékot kap a teljesítéshez, amely tulajdonképpen megkönnyíti a jogkövetést. Ennek értelmében egyrésztől külföldi székhellyel is rendelkezniük kell, ahol államilag elismert tényleges képzést folytatnak, másrésztől szükséges államközi megállapodás létrehozása a magyarországi működésükről.

Megjegyzem, hogy a 2018. január 1-jei határidő láthatóan elegendő volt azoknak a felsőoktatási intézményeknek, amelyek a felesleges politikai vita és a konfliktus élezése helyett a megállapodás érdekében fordultak a kormányhoz. A CEU-val szemben több másik intézmény, így például a McDaniel College Budapest határidőre tudta teljesíteni a feltételeket. Bízom benne, hogy az új határidőhöz már az összes érintett igazodni tud, hiszen a magyar jogszabályok kivétel nélkül mindenkire nézve kötelezőek. Ehhez kérem a támogatásukat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert úr. A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is azt szeretném kérni a tisztelt elnök úrtól, hogy valamikor jelezze a házelnök úr felé azt,

hogy legalábbis mi elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy az igazságügyi miniszter most már gyakorlatot csinál abból, hogy elmondja az exorzéját, és utána nem vesz részt a parlamenti vitában, arra sem kíváncsi, hogy egyébként a vezérszónokai a parlamenti frakcióknak mit mondanak. Én úgy gondolom, hogy nem az sérti a parlament tekintélyét, hogyha, mondjuk, felmutatnak egy olyan táblát, hogy „János, ne ird alá!”, hanem az sérti a parlament tekintélyét, amikor a miniszter így kezeli és így áll hozzá a parlamenti működéshez, hogy elmondja, ő a kinyilatkoztatást megtette, de arra egyébként nem kíváncsi, hogy az egyes frakciók mit vélekednek arról a törvényről, amit ő betervezt. Ezt én elfogadhatatlannak tartom, elnök úr, úgyhogy én arra kérem, hogy ezt jelezze a Ház vezetése felé, ezt jelezze a kormánynak, hogy bizony itt kritika fogalmazódott meg. Gondolom, többi képviselőtársam is ezzel egyetért. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*

Ami érdemben a módosító javaslatot illeti, és természetesen alapvetően a bizottsági vitában elhangzottakra szeretnék kitérni. Először is, kicsit reagálva miniszter úrra, azért teszem ezt most a bizottsági ismertetésben, mert ezek az érvek ott is megjelentek az ülésen: nem folyhat jogi mederben egy olyan vita, amelynek alapját képező törvényjavaslat aktuálpolitikai indíttatású. Magyarán szólva, a jogalkotó szándéka egyáltalán nem jogi természetű, hanem politikai természetű. Ilyenkor elvárni azt, hogy jogi mederben folyjon a vita, én azt gondolom, nemhogy illúzió, hanem butaság.

A lex CEU kifejezést, amit miniszter úr nem értett, és azt mondja, hogy jogilag nem is tud értelmezni, nos, ezzel egyetértek, és a bizottság ülésén is erről folyt a vita. Nem is jogilag kell ezt értelmezni, hanem politikailag. A kormány törekvéseinek a részeként kell ezt kezelni és értelmezni, amely minden olyan intézmény és szó elhallgatására törekszik, amely a kormány ideológiájával ellentétes, legyenek azok civilek vagy legyen az egy oktatási intézmény. Vitakozhatunk persze a jogi háttéréről, amit Trócsányi László megtett most, de a bizottságban sem ez képezte a vita tárgyát, hanem az, hogy hogyan lehet és hogyan engedheti meg magának egy kormány vagy hogyan nem azt, hogy politikai indíttatásból próbál ellehetetleníteni egy felsőoktatási intézményt.

Azt mondja miniszter úr - és erről is szó volt a vitában -, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartani. Igen, üzenem miniszter úrnak a jegyzőkönyvön keresztül, merthogy nincs itt, vagy államtitkár úron keresztül, hogy igen, azokat a törvényeket, amiket ma meghoztunk, azokat be kell tartani, de elég nehéz elvárni egy olyan törvény betartását valakitől, amit még meg sem hozott az Országgyűlés. Mert önök ezt várták volna el a CEU-tól. Azt várják el, hogy egy olyan rendelkezésnek tegyen eleget, amit még meg sem hoztunk törvényként, és azt róják föl neki, hogy ennek nem tesz eleget. Hát, ez olyan abszurdum, amit, azt gondolom, hogy az ötéves kislá-

nyomnak is könnyen el tudok magyarázni, és meg fog érteni.

A másik, visszatérve még a bizottság ülésére: elhangzott az, hogy egyáltalán nem gesztus a kormány törekvése. Azért nem gesztus, mert nem is akart megegyezni a CEU-val, nem akart megegyezni velük, hiszen számos vezetője a CEU-nak elmondta azt, hogy nemhogy nem kereste meg a kormány őket, hanem amikor ők keresték a kormányt, akkor sem kaptak időpontot. Ezt nyilvánosság előtt elmondták, nyilván, hogyha önök mást mondanak, akkor valaki ebben a témában nem mond igazat.

Ha már Trócsányi miniszter úr a jogi háttéréről beszél, akkor én is pár szót ejtenék, ahogy tettem a bizottsági ülésen is. Szóval, ez nem egy gesztus az önök részéről, hanem nagyjából arról szól, hogy egy kötelezettségzegési eljárásban, ami folyik Magyarországgal szemben ebben az ügyben, nagyjából két hét múlva került volna az Európai Bíróság elé ez az ügy, ugyanis addig kellett volna önöknek választ adni. Ahhoz képest önök most behoznak egy ilyen törvényt, hátha meg tudják úszni a bírósági eljárást ezzel. Márpedig, ha jól érzem, akkor ez nem egy gesztus, hanem a saját védelmük, félnek attól, hogy a bíróság ebben Magyarországra nézve megint marasztaló ítéletet fog hozni, mint ahogy egyébként az eddigi esetekben tette majdnem mindannyiszor.

Szeretném mondani, hogy még a Jobbik képviselője szól hozzá, és a kisebbségi vélemény ismertetésekor természetesen ezt is vállalom, hogy önök elé tárom. A Jobbik szerint nem az a lényeg, hogy a CEU szellemiségével egyetért-e valaki - és eddig én tökéletesen osztozom az álláspontjukat -, merthogy itt arról van szó, hogy megint egy politikai szándékból, Szilágyi képviselő úr úgy fogalmazott, hogy személyre szabott jogalkotás zajlik, ami lehet, hogy másokat is érint, de ha úgy tetszik, ez a mellékhatása, kedvező vagy kedvezőtlen mellékhatása a törvénynek, ugyanis nem erről szólt, nem ez volt a jogalkotói szándék, hanem az, hogy a CEU-t hozzák lehetetlen helyzetbe, amit önök az egyszerűség kedvéért csak Soros-egyetemnek neveznek.

Ezen a gondolatmeneten továbbhaladva hosszas eszmefuttatást követően jutott el Szilágyi képviselő úr a bizottsági ülésen addig, hogy azokat, akik Soros-ösztöndíjban részesültek annak idején - nevezetesen Orbán Viktor vagy Kövér László -, konkrétan sátánfiókáknak nevezte.

(10.20)

Nos, ez valóban keltett némi derűtséget a bizottsági ülésen, de annyi igazságtartalma biztos, hogy van mégis ennek, hogy azok sorosoznak most és támadják leginkább ezt az egyetemet, akik egyébként Soros György alapítványától kapták az ösztöndíjat, azok támadják, akiknek a kormányzóvivője ezen az egyetemen végzett és kapott diplomát, és még folytathatnám a sort. Magyarán, tisztelt képviselő

selőtársaim, a bizottság ülésén az ellenzéki képviselők részéről az a határozott álláspont fogalmazódott meg, hogy itt szó sincsen gesztusról, jó szándékról, szó sincsen jogi alapokra helyezett javaslatról, hanem itt egy kifejezetten politikai alapon meghozott javaslatnak a továbbfeligazítása zajlik.

És ha kérdezik, hogy miért nem értünk egyet az- zal, hogy a határidő hosszabbodik, azért, tisztelt képviselőtársaim, mert soha nem ez volt a legfőbb kritikánk a törvénnyel szemben, hanem az, hogy egyáltalán létezik. Ezért nyújtottuk be önálló képviselői indítványként azt a javaslatot, amely ennek az eltörlését javasolja, és ezt is elmondtuk a bizottsági ülésen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy nem ezt fogjuk támogatni, hanem annak a támogatására kérjük önöket is. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérését teljesítem, de arra kérem, hogy tájékoztassa a frakcióvezetőjét, és házbizottsági ülésen, amikor ott van házelnök úr, akkor vessék föl az ön által megfogalmazott kérést. (*Dr. Bárándy Gergely: Köszönöm, elnök úr.*)

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. A jelentkezők sorrendjében adom meg a szót a képviselőcsoportok részére, elsőként Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. (*Szávay István a pulpitusról a helyére siet. - Dr. Hiller István jelzésére.*) Közben, ha megáll egy pillanatra: Hiller alelnök úr vezérszónoknak jelentkezett? (*Dr. Hiller István: Igen.*) Igen. Akkor mégiscsak cserélünk, és elnézést kérek, de itt az előzetes listán a neve nem szerepelt, utólag jelezte Hiller alelnök úr.

Úgyhogy megadom a szót Hiller alelnök úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, jegyző úrtól pedig elnézést kérek.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr, Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Igen tisztelt Államtitkár Úr! A lex CEU politikai törvény, azért kap politikai jellegű kritikákat, mert kiváltó oka politikai, a szakmához semmi köze nincs. Önök a nemzeti felsőoktatási törvény módosításának álcázzák politikai akarukat, miközben pontosan tudják, hogy egyébként a színvonal tekintetében, az egyetem szakmai működése tekintetében a korábbiakban sem és igazából a jelenben sincs semmilyen kifogásuk. Önöknek a CEU-val az a legfontosabb bajuk, hogy Soros György alapította.

Bátrabb és tisztább lenne, ha elmondanák, hogy önöknek van egy politikai elképzelésük egy általam

egyébként nem létezőnek tartott tervről, és ezen politikai kampány részeként az ország egyik legmagasabb színvonalon működő felsőoktatási intézményét támadják. Mert ha szakmai lenne a törvény - mégiscsak egy felsőoktatási intézményről van szó -, az azért mégiscsak elvárható lenne a mindenkori magyar kormánytól, hogy az oktatási ügyekkel foglalkozó tárca, ezen belül például a felsőoktatással foglalkozó államtitkárság képviseltesse magát. De én az Igazságügyi Minisztérium tisztelt államtitkárán kívül egy árva kormánytagot nem látok, amiből azt a következtetést vonom le, hogy önök is úgy gondolják, hogy önmagában az oktatásügyhöz és a felsőoktatáshoz az égedta világon semmi köze nincsen ennek a módosításnak, és ezt helyesen is látják.

Történetesen, megismétlem, ez egy politikai törvény. Ilyen politikai törvény, amelyet ráadásul az akadémiai felsőoktatási szférába bújtatnak el, nem is volt vitás, hogy nemzetközileg is ilyen visszhangot vált ki. Ez a törvény, tisztelt államtitkár úr, rossz az intézményeknek, rossz a magyar felsőoktatásnak, és rossz az egész országnak. Ezért, ha bárminemű módosítást el lehet képzelni ezen a törvényen, az egy és kizárólag egy, hogy ezt visszavonják. Ezért most szeretném jelezni, hogy a MSZP frakciója a módosítást nem fogja elfogadni, egyetlenegy megoldást tart megfelelőnek, hogy ezt az álságos, szakmainak álcázott politikai törvényt, amely kárt okoz a magyar felsőoktatásnak, kárt okoz országunk nemzetközi tekintélyének, azonnali hatállyal visszavonják.

A módosítás tartalmi része, amely történetesen nem más, mint egy határidő-módosítás, és önök valamiféle kegyet gyakorolva, legalábbis azt mutatva állítják be ezt a módosítást, hogy az intézmény az önök által erőszakosan szabott feltételeket ne a következő év első napjára, hanem 2019 első napjára teljesítse, nos, az eredeti célkitűzésük már akkor szakmaiatlan és nevetséges volt, amikor betervezték. Ezt a törvényjavaslat, a törvényt módosítás eredeti vitájában jeleztük is. Önök olyan időpontokat szabtak meg, amelyek, egy kicsit is ismerve a felsőoktatási akadémiai élet természetességét, történetesen, hogy a transzatlanti világban július közepétől szeptember közepéig egyszerűen nincsen oktatás, ezt mindannyian, akik egyetemre vagy főiskolára jártak, tapasztalhatták. Történetesen ezért lubickolhattak a Balatonban például augusztusban, hacsak nem pótvizsgára utalták önöket, merthogy a felsőoktatásban sem Magyarországon, ebben az esetben az Egyesült Államokban sincsen augusztusban például akadémiai szезон.

Olyan határidőt szabni tehát, amely határidőn belül több hónap teljes egészében passzívnak minősül, hiszen tárgyalásokat folytatni arról egy meghatározott intézménnyel, hogy együttműködés, vagy az önök törvényét teljesítő együttműködés legyen, miközben az intézmény ténylegesen a nyári hónapokban nem működik, nem folytat oktatást, apparátusa hasonló szinten szabadságon van, teljesen lehetett látni, hogy nem megfelelő.

Ehhez képest az a módosítás, amelyet most benyújtanak, hogy egy évvel meghosszabbítják ezt a bizonyos határidőt, szintén sokkal inkább politikainak tűnik, mint szakmainak, mert hogyha szakmai lenne az elhatározásuk, tudnák, hogy egy ilyen megoldás nem növeli a stabilitást, hanem a bizonytalanságot növeli. Annak az intézménynek a majdani hallgatói, akik példának okáért a 2018-19-es tanévre fognak jelentkezni, ezt a jelentkezést 2018 tavaszán kell megejteni, egy olyan intézménybe adják be, adnák be a jelentkezésüket, amelynek sorsa az önök kezében van, kiszámíthatatlan, a jogbiztonság teljes mértékben nélkülözve van ebben az esetben.

Miért gondolják, hogy kegy az, meghosszabbítani egy instabil helyzetet? Miért gondolják, hogy az intézmény számára az jó, hogy a bizonytalanságot abban, amit a leginkább elkerülni kívántak, hogy legyen világos, önök mit akarnak egy Magyarországon magas színvonalon működő felsőoktatási intézménnyel, nem lezárja, hanem történetesen megnyújtja? Ez nem jó az intézménynek, és azoknak a családoknak, legyenek ezek magyar családok vagy éppenséggel a környező országokban, épp távoli országokban gondolkodó családok, akik azon törik a fejüket, hogy gyermekük vagy éppenséggel maga a jelentkező melyik intézménybe adja be a jelentkezését, az nem egy pozitív szempont, hogy egyébként az önök által fönntartott instabil helyzetet, a bizonytalanságot egy évvel meghosszabbítják. Szakmai értelemben tehát, ha ez lenne a megoldás, akkor azt mondanám, hogy rossz, és próbáljanak meg hallgatni az érvekre, a szakmai és a parlamenten belül elmondott szakmapolitikai érvekre.

(10.30)

De lássuk be, hogy ennek az egész törvénynek semmi, de semmi köze nincs a szakmához, sem a felsőoktatáshoz, sem az adott intézmény színvonalához. Kizárólag ahhoz a politikához van köze, amely az önök elmúlt másfél évét jellemezte.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kell mondanom, hogy ha valamilyen oknál fogva eljárszunk azzal a gondolattal, hogy Magyarországon, illetve az Európai Unióban a migráció ma nem jelentene problémát abban az értelemben, hogy nem lenne, igen nagy tételben mernék fogadni, hogy egyáltalán nem lenne ez a törvény. Ez nem a magyar felsőoktatást szabályozó, annak működését jobbítani szándékozó, akár saját szakmai érveiknek megfelelő törvény; ez kimondottan egyfajta politikai válasz, ez egy bosszútörvény, ez egy politikai törvény, a nemzeti felsőoktatás és ezen belül a CEU működéséhez semmi köze nincs.

Azt még szükséges ugyanakkor elmondani, hogy mégiscsak kínos volt az elmúlt hónapokban látni azt az egyébként teljesen értelmezhetetlen törekvést, amivel az önök tisztelt kormánya - minthogy az Egyesült Államok szövetségi berendezkedésű ál-

lam - szövetségi szinten próbálta meg elérni, hogy a felsőoktatás ügyében valamiféle államközi megállapodás szülessék. Majd az Egyesült Államok a legkülönbözőbb formában, hol nagykövetségén keresztül, hol a szóvivőkön keresztül, majd az egyébként oktatásért felelős miniszter asszonyon keresztül közölte, hogy még a magyar kormány kedvéért sem tudják az amerikai alkotmányos berendezkedést megváltoztatni, és erre szándékuk nincs. Történetesen az Egyesült Államokban a felsőoktatás nem szövetségi szintű rendszer, ezért aztán arról, hogy szövetségi szinten, kormányzati szinten állapodjanak meg, akárhány levelük és akárhány felvetésük után is, csak azt a választ kapták, hogy jobb lenne már megérteni, hogy ez nem így működik. Valljuk meg, kínos!

Kínos, ahogy a saját akaratukat egy másik - megértem, az önök felfogása szerint talán kevésbé befolyásos - állam, az Egyesült Államok törvényére kívánják szabni, de ők valamilyen módon ennek ellenálltak. Így kerültünk abba a helyzetbe, hogy több hónap elvesztegetett idő után kívánják most meghosszabbítani azt az időpontot, amíg legalább szövetségi állam szinten ez létrehozható. Az előbb említett okok miatt viszont már tavasszal látható volt, hogy ez nem fog sikerülni.

Tisztességesebb és egyenesebb lenne ugyanakkor azt elmondani - ahogy ezt a vezérszónoki felszólalásom elején már érzékeltettem, hogy ennek a törvénynek szakmai alapja és ehhez szakmai hivatkozás nincs is, kimondottan és kizárólag politikai -, hogy valóban, ahogy képviselőtársam, Bárándy Gergely képviselő úr a kisebbségi vélemény ismertetésekor már érzékeltette, önök igazából azt akarták elkerülni, hogy ez a menthetetlen törvény és menthetetlen procedúra ne kerüljön az Európai Bíróság elé. Pontosan tudták - és ehhez, azért lássuk be, túlságosan széles aspektusú látásmódra nincs is szükség -, hogy ez az önök kormánya számára elmarasztaló ítélet rejthet magában, ugyanakkor nemzetközileg is ismét felhívja a figyelmet egy olyan politikai törvényre, amely ellen Nobel-díjasok tucatjai, a világ vezető egyetemei közül több mint száz, több mint ezer, a legkülönbözőbb kutatási területen érintett professzor felemelte a hangját. Azt azért mégiscsak megfontolandónak tartom, hogy önök akár a jelen helyzetben is még belássák, minthogy önök nyújtják be a módosítást, megnyitják a törvényt, hogy egy magyar felsőoktatási törvény szakmai változtatása esetén ilyen minőségű és ilyen mennyiségű gondolkodó nem emeli fel a szavát.

Ha megnézik az elmúlt néhány év eseményeit az Európai Unióban akár csak a felsőoktatás terén, legyen az a német felsőoktatási törvény módosítása, az olasz felsőoktatási törvény módosítása, az angliai tandíjrendeletek felülbírálata, a franciaországi felsőoktatási törvény módosítása, amely egyébként valóban komoly visszhangot váltott ki, még tiltakozást is, de nemzetközi szakmai vonatkozásban meg sem közelítette azt a tiltakozáshullámot, amelyet az önök nemzeti felsőoktatási törvény módosításának álcá-

zott, valójában politikai törvénye kiváltott. Nem lehet az érdekük, hogy önös politikai céljaik miatt kockára tegyék ennek a mi országunknak a presztízsét a tudományos világban. Márpedig ez folyik. Olyan tudósok, akik politikába, különösképpen aktuálpolitikába nem szóltak és ezután sem szólnak bele, emelik fel a szavukat egy magyarországi törvény ellenében, egy Magyarországon működő felsőoktatási intézmény érdekében. Még azt is megkockáztatom, hogy a magyar belpolitikai élet iránt egyáltalán semmilyen érdeklődésük nincs, de a magyar, illetve nemzetközi tudományos élet és annak működése iránt viszont van. Önök veszélyeztetik ennek az intézménynek, egy magas színvonalon működő, Magyarországon feladatát teljesítő intézménynek a működését. Ez volt az eredeti törvény hatása, ez hozta össze nagyon különböző módon gondolkodó Nobel-díjasok, professzorok, intézmények véleményét egysegesen ez ellen a törvény ellen. Ez a jelenlegi törvénymódosítás pedig nemhogy stabilizációt hoz, nemhogy a rossz és politikai alapon elrontott törvényüket egy kicsit is jobbítaná, hanem épp ellenkezőleg, további bizonytalanságot hoz, az intézmény további működésére is káros, bizonytalanságban tartja a majdani jelentkezőket és az intézmény egészét.

Egy lehetőséget ugyanakkor valóban rejt magában a törvény módosítása, azt, hogy erről a parlamentben és a szélesebb nyilvánosság előtt ismét beszéljünk. Ha már a módosítást megnyitották, menjenek tovább: módosítsák úgy, hogy vonják vissza! Magyarország érdekében, a magyar felsőoktatás érdekében, az országunk presztízse érdekében ezt a törvényt vissza kell vonni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, jelzem, Répássy Róbert jelezte, hogy a Fidesz és a KDNP véleménye azonos a bizottsági véleménnyel, de a későbbiekben még szólni kíván. De most a vezérszónoknak, Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Ez egy nem várt fordulat, hogy Répássy képviselő úr személyében talán mégiscsak megszólal valaki a kormánypártok részéről.

Roppant kellemetlen ez a törvényjavaslat önöknek, kedves kormánypárti képviselőtársaim. Nem is véletlenül próbálják ezt a mai vitát minél jobban elhallgattatni és minél kevesebb súlyt adni a vitának. Most gyorsan megkérdeztem képviselőtársaimat, hogy emlékeznek-e olyanra - én nem emlékeztem, de képviselőtársaim sem emlékeznek - az elmúlt hét évből, hogy bármikor, akár a legkisebb jelentőségű, de vezérszónoki körben vagy vezérszónoki keretben tárgyalt törvényjavaslat kapcsán a kormánypártok ne állítottak volna vezérszónokot. Nem emlékszünk ilyenre. Ez az úgy kellemetlen önöknek. Számos jele

van ennek, kezdve azzal, amit Bárándy képviselőtársam is mondott, és egyébként kénytelen vagyok sajnós egyetérteni ebben a kritikában, hogy az igazságügyi miniszter úr egy rövid kinyilatkoztatást követően el is robogott az ülésteremből, és csak annyiban adta az arcát ehhez a tárgyaláshoz, amennyiben ez nagyon muszáj volt a számára.

(10.40)

Gyorsan elrakták a rózsafüzért, kedves képviselőtársaim - KDNP-s képviselők most nincsenek itt az ülésteremben. De Soros-egyetemről sem hallottunk, államtitkár úr. Már nem Soros-egyetem a CEU? Répássy képviselő úr, a CEU már nem Soros-egyetem? (*Dr. Répássy Róbert: Mindjárt idézem a Toroczkait!*) Következetes kormányzati kommunikáció, önöknek Habonyék annak idején kiadták, hogy a CEU-ról csak és kizárólag úgy lehet nyilatkozni, mint Soros-egyetemről (*Dr. Apáti István közbeszól.*), Soros György egyeteméről, amely ellen önök szabadságharcot folytatnak. Azt írta az egyik viszonylag olcsón megvett értelmiségi támogatójuk annak idején a Facebookon, hogy egy Orbán-Soros-presztízsharcról van szó.

A kormánypárti média elképesztő vehemenciával és arroganciával támadta a Jobbikot azért, mert mi annak idején azt mondtuk, és egyébként most is ezt mondjuk, hogy mi következetesen távol kívánunk maradni ettől a bohózatától. A véleményünket természetesen elmondjuk, és élünk a vezérszónoki felszólalás lehetőségével is, ahogy azt a kormánypárti képviselők nem teszik meg, de következetes és határozott volt a véleményünk azzal kapcsolatban, hogy ez a törvényjavaslat valójában nem arról szól, amit önök kommunikáltak hivatalosan. Ezért nem nyomtunk gombot, és egyébként erre a módosító javaslatra sem fogunk gombot nyomni.

Önöknél akkor volt egy kettős kommunikáció, az volt a hivatalos indoklás, amit most is hallhatunk, hogy Magyarországon a törvényeket mindenkinek be kell tartani, még a Soros-egyetemnek is. Most nem volt rá időm sajnós, mert kicsit hamarabb kerültem sorra a kormánypárti vezérszónokok kimaradása miatt, de szerettem volna utána nézni - majd utólag megteszem - a korábbi jegyzőkönyvekből, hogy itt a parlamentben csak ennek a törvénynek a tárgyalása során, annak idején tavasszal hányszor hangzott el a Soros-egyetem kifejezés - az, hogy CEU, szerintem egyetlenegyszer sem.

Aztán most kényszeredetten-kelletlen idehozzák ezt a törvénymódosítást, és itt már nincsen szó Soros-egyetemről, ugye? Most már csak CEU-ról beszélünk, miközben azért továbbra is zajlik a szabadságharc Soros György ellen. Tele van plakátolva az ország a haveri cégek plakátjaival, amik arról szólnak, hogy a legnagyobb veszély most Magyarországra nézve a Soros-terv. Itt egészen bibliai magasságokba emelkedtünk már a parlamentben néhány nappal

ezelőtt, amikor már a sátánról és a rózsafüzerről volt szó. Pontosan ugyanaz történik, amit önök fél évvel ezelőtt is ennek a javaslatnak az eredeti tárgyalásakor csináltak. Ez egy néphülyítés, ez egy propaganda, ez a saját híveiknek a feltüzelése, semmi másról nem szól a Soros elleni egész hadjárat, mint arról, hogy önök egyben tartás a szavazótáborukat, arról, hogy ellenségképet tudjanak felmutatni.

Önök, kedves kormánypárti képviselőtársaink, önök nem akarják legyőzni Soros Györgyöt. Önök harcolni akarnak Soros Györggyel. Nem törekednek győzelemre. Folyamatos, permanens harcra van szükség Soros György ellen, hogy ezzel lehessen valamilyen ellenségképet mutatni a szavazótábornak, hogy ezzel lehessen elterelni a figyelmet arról, hogy Magyarországon gyakorlatilag hónapok óta érdemi kormányzás nem történik, csak kommunikáció van.

Ha önök Soros Györgyöt le akarnák győzni, akkor azt tennék, amit én egyébként magam, illetve a Jobbik más képviselői már a tavaszi vita során is több alkalommal javasoltunk vagy megkérdeztünk: miért nem jelentik fel? Miért nem indul bármilyen eljárás ellene, hűtlenség, alkotmányos rend elleni szervezkedés vagy bármilyen más indokkal? Ezt annak idején is megkérdeztük, amikor a CEU kapcsán önök fűtötték itt az indulatokat. Aztán, miután önök ez ügyben nem léptek, léptünk mi, és Mirkóczki képviselőtársam megtette ezt a feljelentést. Most kíváncsi vagyok, hogy az önök által kézivezérelt ügyészség mit fog majd erre lépni. De valószínűnek tartom egyébként, hogy semmit. Önök ugyanis Soros Györggyel nem akarnak leszámolni, Soros Györggyel harcolni kell. Ez az önök politikai célja.

Ebbe a képletbe most elég kellemetlenül illeszkedik az a javaslat, amit most tárgyalnunk kell. Itt ugyanis arról van szó, hogy kénytelen-kelletlen önök az úgynevezett Soros-egyetemnek mégiscsak tesznek egy engedményt. És hát, igaza volt Szilágyi képviselőtársamnak, amit a kisebbségi véleményben is idéztünk: valójában itt is egy személyre szabott törvényalkotásról van szó. Önök, ugye, annak idején arról beszéltek, hogy a törvényt Magyarországon mindenkinek be kell tartani. Aztán nem sokkal később Palkovics államtitkár úr már arról beszélt egyébként, hogy a CEU működése nem kerül veszélybe, mert más formában ugyan, de az új feltételek elmaradása esetén is folytatni tudná tevékenységét. Magyarul, Palkovics államtitkár úr annak idején már akkor azt mondta, hogy hát, hogyha mégsem tartja be a törvényt a CEU, azért akkor is működhet tovább.

Elképesztő támadásokat kaptunk a kormánypárti sajtóból azért, a Jobbik, egyébként az ellenzék más pártja is, amikor azt mondtuk, hogy egy ilyen vitás kérdésben döntsön az Alkotmánybíróság. Azt mondtuk, hogy az Alkotmánybíróság mint a legmagasabb fórum, amelyre Orbán Viktor annak idején még, mint a magyar demokrácia vastörvényére hivatkozott, mondjon ítéletet egy ilyen ügyben. Annak a törvényességéről! A kormánypárti sajtó azzal volt tele, hogy a Jobbik a Soros-egyetemet védi. Utána-

néztem az elmúlt napokban, hogy a kormánypárti sajtóban van-e valami a mai törvényjavaslatról. Semmi! Hallgatnak, csönd van, halálosan kellemetlen ez az egész ügy önök számára, államtitkár úr!

Önök most a Soros-egyetem kedvéért hoznak ide egy törvénymódosítást. Azért hozzák ide ezt a törvénymódosítást, hogy a Soros-egyetemnek kedvezzenek. Ezért hallgatják el, ezért nem beszélnek most Soros-egyetemről, ezért beszélnek csak CEU-ról, ezért nincsen a kormánypárti sajtóban egy szó sem erről a javaslatról, és ezért nincsenek kormánypárti vezérszónokok, mert senki nem akarja ehhez a blamához adni az arcát a kormánypárti képviselők közül, hogy valaki vezérszónokként felálljon, és elmondja, hogy igen, erre a javaslatra a CEU érdekében van szükség. Egyébként pedig ez van az indoklásban.

És ezzel együtt is, hogy most ezt a véleményt ismerttettem, mi továbbra sem kívánunk ebben a kérdésben egyébként ilyen formában állást foglalni, mert ez egy műbalhé. Önök most beszorították magukat egy meglehetősen kényelmetlen helyzetbe, volt egy rendkívül nagy nemzetközi tiltakozás, valamit ezen az ügyön most korrigálni kell. És ezt már egyáltalán nem kommunikálják, ezzel nem lesz tele a köztévé, nem fog róla írni a 888, a Ripost meg Habonynak a többi szennymédiума, semmi nem lesz azzal kapcsolatban, hogy most mi történik, mert ez tökéletesen ellentmondana annak a kormányzati kommunikációnak, amely egyébként más vonalon folyik, és amely a Soros György elleni hadjáratra fűzi fel gyakorlatilag az önök részéről a következő válaszoknak a sikerességét.

És akkor visszatérve az eredeti gondolatomhoz, hogy kettős kommunikáció zajlott: önök a parlamentben arról beszéltek, hogy ez egy törvényességi kérdés, Magyarországon mindenkinek be kell tartani a törvényeket, de közben a saját híveik felé, a saját újságíróik és értelmiségi megmondóembereik felé önök azt kommunikálták, hogy na, végre itt az idő, fellépünk Soros egyeteme ellen, fellépünk Soros György ellen, az ellen a szellemiség ellen, amit Soros György képvisel. Erről a szellemiségről egyébként nem gondolunk mást mi sem, mint önök, államtitkár úr (*Dr. Gyüre Csaba: Nem gondolják!*), csak aztán, ugye, közben, csak aztán... - hát, arra nagyon kíváncsi vagyok, hogy erre mit fog mondani államtitkár úr, lehet, hogy valójában mi gondoljuk azt, amit önök kommunikálnak ebben az ügyben.

Soros szellemiségével szemben a Jobbik mindig is következetesen fellépett, ellentétben önökkel, akiknél a fél Fidesz-frakció gyakorlatilag Soros köntöséből bújt ki, a Fidesz saját pusztá létét Soros Györgynek köszönheti. Az első fénymásolót, az első nagyobb összegű adományt az önök pártja Soros Györgytől kapta. És nemcsak Orbán Viktor, hanem a Fidesz akkori számos vezetőjét is Soros György képezte ki. Ha van Soros-terv, akkor azok önök, államtitkár úr, a Fidesz a Soros-terv. A Soros-terv az volt 1990-ben, hogy ezekből a fiatal értelmes, jogász gye-

rekekből csináljunk rendszerváltó politikai elitet. Ez volt a Soros-terv 1990-ben. Önök a Soros-tervnek a részesei. (*Dr. Gyüre Csaba: Ti vagytok!*) Önök és maga Orbán Viktor miniszterelnök is, mert akkor ez volt a Soros-terv. (*Dr. Apáti István: Aztán ez lett belőle!*) Aztán utána kiesett még pár csontváz a szekrényből, ugye... (*Dr. Gyüre Csaba: Völner!*) Például, például.

De úgy tudom, államtitkár úr, ön is érintett ebben, a tegnapi bizottsági ülésen volt erről szó, tehát ha önnek azért kellene csinálni egy vagyonelejtárt az életéről, akkor azért Soros Györgyöt nehezen tudná ebből kifelejteni. De hát, ugye, ott van Berzétei államtitkár úrnak az ügye, ez is útközben derült ki, hogy miközben önök a Soros-egyetemet támadták, aközben a Külügyminisztérium 4 millió forintos éves tandíját - ha jól emlékszem a számra, de ha nem, az is mindegy, de azt hiszem, 4 millió forintos éves tandíjat - fizetett ki helyettes államtitkár úr számára. (*Recseg a hangosítás. - Dr. Apáti István: A Soros zavaró állomás.*)

A legszebb az egész történetben az, hogy mi is volt a fő probléma többek között az önök kommunikációjában a Soros-egyetemmel? És akkor beszéljünk Soros-egyetemről, hogy világos legyen, hogy miről van szó! Hát, micsoda dolog az, hogy két diplomát kiad? Visszaél valamilyen speciális helyzetével. És aztán mi történt? Kiderült, hogy az önök kormánybiztosvivője, Kovács államtitkár úr pontosan ezt az utat járta be. Ráadásul szóról szóra ugyanazt a PhD-dolgozatot adta le két helyen, és szerzett belőle egyébként két diplomát a Soros-egyetemen. (*Dr. Völner Pál: Neki legalább van!*) De ezzel sem volt tele annak idején a kormánypárti sajtó. (*Dr. Gyüre Csaba: Milyen érdekes!*)

(10.50)

Én kicsit más irányból szeretném ezt az egész ügyet megfogni, mint ahogy Hiller képviselő úr tette. Nem kívánok ennek a részleteibe belemenni és azt taglalni, hogy ez a törvényjavaslat valójában miről szól. Inkább azt szerettem volna és azt szeretném a Jobbik nevében megvilágítani, hogy miért teljesen hiteltelen az, ami történik, miért önellentmondás, miért világít rá így utólag is arra, hogy az önök célja valójában csak a politikai hisztériakeltés volt akkor is, amikor ezt a javaslatot eredetileg elfogadták.

Önök törvényességről beszéltek egyik részről, másik részről meg fűtötték a saját híveiket arról, hogy önök aztán most micsoda keményen füllépnek a liberális agymosodával szemben, hogy ennek a szellemiségnek semmi helye nincs Magyarországon, meg egyébként is a magyar felsőoktatás versenyelőnyéről van szó - ezt is hallhattuk Balog miniszter úrtól -, mert az önök felfogása szerint a magyar felsőoktatás versenyelőnyét nem úgy kell kiegyensúlyozni, hogy fölemeljük a többi intézményt és hét év alatt felére csökkentjük a felsőoktatás költségvetését,

mint ahogy önök tették, hanem helyette inkább kigolyózzunk egy olyan egyetemet, amiről azt látjuk vagy amiről azt mondjuk, hogy túlzottan kiemelkedők vagy túlzottan jók a mutatói. Ezt elmondtuk annak idején is, és azt kaptuk önöktől a vitában, és azt kaptuk a kormánypárti sajtóban, hogy a Jobbik a Soros-egyetemet védi, hogy mi egy Orbán-Soros-presztízsharcban, politikai presztízsharcban Soros György mellé álltunk csak azért, mert azt mondtuk, hogy ha törvényességi kérdésről van szó, akkor döntsön az Alkotmánybíróság.

Mi ebben a kérdésben továbbra sem kívánunk senkinek a pártjára állni. Akkor sem nyomtunk gombot, így jeleztük a fenntartásunkat vagy az álláspontunkat ezzel a javaslatlalom kapcsolatban, és most sem kívánunk gombot nyomni.

Csak a felállítás változott, államtitkár úr, most önök álltak Soros pártjára. Ezzel a javaslattal önök álltak Soros György és a Soros-egyetem pártjára. Ezért nem beszélnek már Soros-egyetemről, ezért nincsenek itt a képviselőik, ezért nem dolgozzák meg a saját híveiket, és ezért nincs a kormánypárti sajtóban egy szó se arról, hogy most itt milyen javaslatot tárgyalunk.

Valójában önök azok, akik visszatértek eredeti önmagukhoz, megrettentek attól a nemzetközi nyomástól, amely érkezett akár Soros Györgyön és a hálózatán keresztül is, amelynek még az eltakarításáról értekeztek néhány hónappal ezelőtt. Megrettentek ettől, nem merik végigvinni azt, amit eredetileg akartak, mert túl nagy volt az ellenállás. Önök megrettentek, s most pedig behoznak egy olyan törvényjavaslatot, amellyel csak látszólag - ebben egyébként igaza van az előttem szóló képviselőtársamnak -, de akkor is ezt az ügyet megpróbálják valahogy úgy rendezni, hogy kicsit kívül is maradjanak, kicsit bent is maradjanak, azért az arcuk is valamennyire megmaradjon a híveik előtt, meg kicsit azt tudják mutatni külföldre, hogy ezt a kérdést valahogy kezelték.

Most egypár mondat erejéig az érdemi részre térek. Nem kezelik a kérdést ezzel. Önök ezzel egyetlen dolgot érnek el, s lehet, hogy ez a valódi céljuk - de akkor beszéljenek arról, államtitkár úr, hogy ez-e a valódi céljuk -, hogy a bizonytalanságot továbbra is fenntartsák az intézménnyel szemben, elsősorban a hallgatók részéről. Mondom ezt a felsőoktatás világát valamennyire ismerő emberként: ki szeretne egy olyan intézménybe jelentkezni, amelynek törvényileg garantálva, mondjuk, egyéves biztos működése van Magyarországon? Vagy ez a cél, államtitkár úr? *(Dr. Völner Pál: Olvasd el! Nem ez van benne!)* Elolvastam, köszönöm szépen. Ez a cél akkor? De akkor beszéljenek erről! Akkor legyen bátorságuk hozzá! Ugyanúgy nincs hozzá bátorságuk, mint ahogy annak idején a törvényjavaslat eredeti vitájában sem volt.

Nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi a cél, államtitkár úr, mondják meg őszintén! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Derűltég a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. A Lehet Más a Politika képviselőcsoportjának vezetője Ikotity István képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fél év telt el a fekete kedd óta, amikor a kormánypárti többség megszavazta a lex CEU néven elhíresült törvényt. Statáriális jelleggel két nap alatt erőszakolták át a parlamenten a felsőoktatási törvénynek ezt a módosítását, amelynek tulajdonképpen semmi más célja nem volt, mint hogy jogi akadályokat állítva ellehetetlenítse a Közép-európai Egyetem magyarországi működését. 27 külföldi egyetemről beszéltek, de csak egyetlen olyan egyetem volt, amelyik egyik új feltételnek sem tudott megfelelni. Olyan mérget kevertek ki a kormány boszorkánkonyhájában, amely a külföldi egyetemek közül egyedül a CEU számára volt kifejlesztve.

Azt állították, hogy azért volt szükség a külföldi egyetemekre vonatkozó szabályozás módosítására, mert egyes külföldi egyetemek törvénytelenül működnek Magyarországon. Márpedig, mint mondták, egyetlen egyetem sem állhat a törvények fölött. A CEU-t azzal vádolták meg, hogy törvénytelenül működik, holott ha valóban így lett volna, már rég megvonták volna a működési engedélyét. Izzadságos munkával, az Oktatási Hivatal kamu vizsgálatával apróbb adminisztrációs hibákat találtak, amilyenek egyébként számos egyetemenél is előfordulnak - sőt még sokkal komolyabb hibák is -, és ebből lett a törvénytelenség vádjá.

Azzal is meghurcolták a CEU-t, és ezt maga Orbán Viktor tette, hogy csaló egyetem, merthogy két diplomát ad. Igaz, hogy ez egy létező működési modell a világban, és az állami potentátok gyermekeinek a jó része is ilyen csaló egyetemre jár, de ez a körülmény a kormányfőt egy pillanatig sem zavarta. Aztán amikor a CEU jogos önvédelembe kezdett ezzel a végtelenül igazságtalan és méltatlan politikai támadással szemben, akkor megkapta azt is, hogy nem elég, hogy csaló és törvények fölött állónak képzelet magát, még politikai balhét is akar kreálni, nincs meg benne a jó szándék, szemben persze a jó szándékkal teli kormánnyal.

A történet augusztusban folytatódott, tehát körülbelül két hónapja, amikor a kormánypárti képviselők azzal a felkiáltással bojkottálták a rendkívüli parlamenti ülést, hogy a CEU léte körüli bizonytalanság nem valós kérdés, hanem egy kreált probléma. Akkor most miért ülünk itt? Itt vagyunk október közepén, és a kormány, amely eddig foggal-körömmel védte az álláspontját, miszerint az újonnan előírt feltételek teljesen normálisak és teljesíthetők, benyújt egy törvénymódosítást - sőt igazából kettőt - a feltételek teljesítésére vonatkozó határidőknek a módosítására. Az a kormány, amelyik eddig azt szajkózta, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartania, és senki sem vonhatja ki magát alóluk, most beterjeszt egy törvényt, amely gyakorlatilag elismeri,

hogy a törvény - jó szándék ide vagy oda - betart-hatatlan, vagy ha be is tartható, akkor is a kormány időhúzása miatt ez lehetetlen.

Utalok én is a miniszteri expozéra, amiben, ha megnézzük, arányaiban tulajdonképpen ugyanazt mondta a miniszter úr, ami korábban elhangzott, amit korábban nagyon sokszor elmondtak. Nagyon kevés hangzott el annak indoklásául, hogy miért is ülünk most itt, mi az oka ennek a módosításnak, és mi az indoka ennek a módosításnak. Zavarba ejtően keveset szólt erről a miniszter úr.

Annak a kormánynak a minisztere, amelyik eddig arról beszélt, hogy ha valaki meg akar állapodni, az nagyon gyorsan meg is tud állapodni a magyar kormánnyal a további működéséről, most azt mondja, hogy a megállapodás aláírása okafogyott, hiszen ha módosítják a törvényt, akkor addig nem kell megállapodni, amíg le nem jár a határidő. Mint láthatjuk, ezek az ordító önellentmondások, a saját hazugságaikba való belezavarodás egy cseppet sem zavarja önöket. Nem zavartatják magukat, ha lelepleződik, hogy önök azok, akik nem tartják be a törvényeket, önökben nincs meg a jó szándék, és önök nem akarnak gyors megállapodást, csak a bizonytalan helyzet tartósításáról szól a mostani módosítás.

Különösen cinikus a törvényjavaslat indoklása, amelyben azt írják, hogy „a jogállam általános követelménye, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartani, így a rá vonatkozó kötelezettségek alól egyetlen jogalany sem tarthat igényt egyedi mentesülésre”. S hozzáteszik még azt is, hogy ez igaz a CEU vonatkozásában is. A jogállamot használni érvként egy, a jogállamiságot két lábbal tipró törvény kapcsán arcpirító cinizmus. Különösen cinikus azzal érvelni, hogy a jogállamban mindenkire kivétel nélkül ugyanazok a kötelezettségek vonatkoznak - egy olyan kormány esetén, amelyik rendszert csinált a személyre szabott jogalkotásból és főszabállyá tette a haverokkal való kivételezést.

Az igazságügyi miniszternek mint betérjesztőnek, ha még itt lenne, felhívtam volna a figyelmét a jogállamiság elválaszthatatlan elemének, a jogbiztonságnak a követelményére. Tudják vajon önök, hogy mi az a jogbiztonság? Egy alkotmánybíróági határozatra szeretnék visszautalni. Az Alkotmánybíróóság a 9/1992-es határozatában megállapította: „A jogbiztonság az állam és elsősorban a jogalkotó kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előrelátóak legyenek a norma címzettjei számára.”

(11.00)

A jogbiztonság elvébe ütközik a visszaható hatályú jogalkotás, a jogszabályok kellő felkészülési idő nélküli hatályba léptetése is. Önök szerint ez a törvény mennyiben felel meg a jogbiztonság követel-

ményeinek? Mennyire felel meg a normavilágosság, a kiszámíthatóság, az előreláthatóság követelményének? És mi a helyzet a visszaható hatályú jogalkotás vagy a kellő felkészülési idő követelményével? Megmondom, ez a törvény köszönőviszonyban sincs az itt felsorolt elvárások egyikével sem. Pontosan önök azok, akik megcsúfolják, nem először és nem utoljára, a jogállamiságot.

Nem véletlen, hogy a Velencei Bizottság is a jogállamiság és az alapvető jogok szempontjából ítélte rendkívül problematikusnak a törvényt október 6-án nyilvánosságra hozott végleges állásfoglalásában. A testület szerint a törvény a már működő intézményekre vonatkozó új szabályok, szoros határidők és a szigorú jogkövetkezmények miatt sérti a jogállamiság elvét. Ajánlásukban már a működő egyetemek új előírások alóli kivonását szorgalmazzák. Tehát a Velencei Bizottság is megállapította, hogy a jogállamisággal nem egyeztethető össze egy olyan szabályozás, ami ilyen szoros határidők mellett és ilyen súlyos jogi következményeket kilátásba helyezve ilyen szigorú követelményeket támaszt a már működő intézményekkel szemben.

Mit tesz most a kormány? Meghosszabbítja a határidőket. A határidők tologatása azonban nem oldja meg az alapvető problémát, a már működő intézményekre aránytalan és fölösleges terheket rakó feltételek nem szűnnek meg. Az akár az intézmények működési engedélyének visszavonásával is fenyegető helyzet nem változik. A kormány által önkényesen értelmezett feltételek ezután sem lesznek világosabbak, érthetőbbek, egyértelműbbek. A törvény által célkeresztbe vett CEU léte semmivel sem lesz kevésbé bizonytalan, kiszámíthatatlan.

A valódi megoldás ezért csakis a törvény visszavonása lehet. Ez egy rendkívül tisztességtelen harc, amit a CEU-val folytatnak. Mi is alig akartuk elhinni, amikor az egész ámokfutás kezdetét vette, hogy az Európai Unió egyik tagállamában ma meg lehet tenni, hogy egy tisztességesen, a jogszabályoknak megfelelően működő, magyar fiatalok ezreit és tanítók százait foglalkoztató, sikeres, nemzetközi ranglistákon rendre előkelő helyen szereplő egyetemet, ami eddig csak adott Magyarországnak, egyik napról a másikra meg lehet hurcolni, sárba lehet tiporni a becsületét és a jó hírnevét.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az egész ügy, ami semmi másról nem szól, mint a Fidesz politikai túléléséről, világosan mutatja, hogy milyen messzire képes elmenni a kormány, ha saját hatalmi érdekeiről van szó. A Fidesznek saját népszerűsége, nyers hatalmi céljai érdekében még egy sikeres egyetem elüldözése sem nagy ár, csak hogy félrevezesse az embereket, és hatalomban maradjon. Nem lehet elégszer elmondani, a CEU-ügy kapcsán minden korábbinál világosabbá vált, ha a Fidesz túléléséről, hatalmának megtartásáról van szó,

semmi sem elég drága. Képesek feláldozni Magyarországnak nemzetközi megítélését, szövetségeseinkkel való jó viszonyt, hazánk érdekérvényesítő képességét, a tudományos életben elfoglalt helyünket és az ahhoz fűződő nemzeti érdeket, hogy minél több tehetséges fiatalat tartsunk meg. Orbán Viktor nem hazája érdekeit nézi, hanem saját hatalmi érdekeit. Minden ennek rendelődik alá. Még egy egyetemből is képes ellenséget csinálni.

Az LMP meggyőződése, hogy egy demokratikus jogállamban egy egyetem léte nem múlhat a kormány jóindulatán, önkényes döntésein, aktuális politikai érdekein. A törvényes határidő-meghosszabbítás azonban továbbra is fenntartaná ezt az állapotot. A CEU léte körüli bizonytalanság újabb is egy évvel hosszabbodna meg, az egyetemnek továbbra is egy évet kellene kiszámíthatatlanságban töltenie. Mondják meg, milyen emberek önök, hogy szándékosan bizonytalanságban akarják tartani egyetemi tanárok, dolgozók, kutatók ezreit!? Miért jó ez önöknek? Miért teszik ezt mindenki ellenkezése ellenére és a nemzet elemi érdekeivel szemben?

Miért élnek vissza folyamatosan hatalmukkal és fordítják azt káros dolgokra ahelyett, hogy építő, a nemzet javát szolgáló módon kormányoznának? Miért van szükség egyetemrombolásra? Miért nem építik, virágoztatják inkább az egyetemi szférát, hogy ne minél kevesebb, hanem minél több egyetem működjön Magyarországon a nemzet javára? Magyarországnak nem kevesebb, hanem több minőségi képzést nyújtó, mindenki számára nyitott és autonóm felsőoktatási intézményre lenne szüksége. A CEU-ügy a felsőoktatás több éve tartó leépülésének is válságtünete.

A kormány évek óta szívja el a levegőt az egyetemek elől. Hadd idézzem az ELTE jogi kara tanácsvezetőjének a Facebookon közzétett levelét, amiben a CEU kapcsán a hazai felsőoktatás súlyos gondjairól ír. Idézem: „A felsőoktatásnak a költségvetés kétségbeesztő szűkössege, szegénysége mellett évek óta halmozódó sérelmei vannak. Egyebek közt a vaskancellári rendszer bevezetése és ezzel a bürokrácia felduzzasztása, hatalmának növelése a szerény egyetemi források terhére, és egyben a rektor hatáskörének radikális korlátozása. Továbbá az 'universitas' régi szellemi függetlenségét nem ismerő főiskolák egyetemmé emelése, illetve a 'parancs-értettem' rendszerben működő Nemzeti Közsolgálati Egyetem létrehozása és kizárólagos monopolhelyzetbe hozása számos képzésnél, valamint kiemelt finanszírozása. Ezzel szemben az állami támogatás drámai csökkenése más fontos területeken, így a jogász- és a közgazdászok képzésében. Könnyen megtalálhatjuk a közös nevezőjét ezeknek az intézkedéseknek, az pedig az autonómia közvetett vagy közvetlen módon történő korlátozása, elvétele.” Eddig az idézet.

Ahelyett, hogy a súlyos gondokkal küzdő felsőoktatás színvonalának emelésével, autonómiájának erősítésével lennének elfoglalva, olyan törvényeket hoznak ide elének, amelyek gyakorlatilag egyetem-

rombolásról szólnak. Arról szólnak, hogy önök a kicsinyes politikai harcaikban bármiből bármikor ellenséget kreálhatnak, ha érdekeik úgy kívánják. Magyarországnak végre egy olyan kormányra és olyan vezetőkire volna szüksége, akik nem rombolni, hanem építeni akarnak, akik nem elveszik a fiatalok lehetőségét attól, hogy hazánkban tanuljanak és boldoguljanak, hanem mindent megadnak ahhoz, hogy itthon tudják kibontakoztatni tehetségüket.

Ma Magyarországnak egy tudásellenes kormánya van, aminek rövid távú egyéni érdekeit a nemzet hosszú távú érdekei elé helyezi. Ezen változtatni kell, és mi változtatni is fogunk. Az LMP szerint Magyarországnak akkor lesz a nemzet hosszú távú érdekeit szolgáló kormánya, ha az oktatást a legfontosabb nemzetstratégiai ágazatnak tekinti, és nem a bérek leszorításával, a bérmunkás bedolgozói szerep erősítésével igyekszik versenyképessé tenni az országot, hanem a képzett, kiművelt emberfők sokaságával. Ehhez pedig a jól működő egyetemek vegzálása helyett vissza kell pótolni a felsőoktatásból kivont milliárdokat, ingyenessé tenni az első diploma megszerzését, visszaadni az egyetemnek autonómiáját, kivéreztetés helyett kezelni a vidéki felsőoktatási intézmények forráshiányát, és végzettséghez juttatni minden fiatalat. Köszönöm a szót, elnök úr. (*Demeter Márta tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett független képviselőként Szabó Szabolcs képviselő úr. Öné a szó.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Meg kell mondanom őszintén, azért a képmutatásnak azt a kirakodóvadását, amit itt a miniszter úr előadott, már régen láttam. Gondolom, szégyelli is magát, azért ment el, mert feltételezem, egyébként végigülte volna a vitát, ahogy azt illik megvárható. De ezt már Bárándy Gergely is szóvá tette, úgyhogy ezt nem is mondanám akkor többet. (*Dr. Völner Pál: Nyugtatót szedjél!*)

Miért mondom azt, hogy ez a képmutatás kirakodóvadására? Egyrészt, gondolom, most már mindenki belátja és nem fog tiltakozni, hogy a lex CEU az a lex CEU, semmi másról nem szólt ez az egész történet, mint a CEU meg Soros megrendszabályozásáról vagy legalábbis az erre irányuló kísérletről. Meg az is nyilvánvaló, hogy messziről bűzlik az egész. Hát, nem véletlen, hogy a Velencei Bizottság is megmondta világosan, hogy mi a probléma ezzel a törvénnyel. Ezt egyedül korrekten idézte is miniszter úr, csak aztán rossz következtetést vont le az egészről, mert megmondta világosan a Velencei Bizottság: barátaim, ezt vagy úgy módosítjátok, hogy visszamenőleges hatálya nincs, és nem írtok elő kötelezettségeket egy már régóta működő intézménynek, vagy ebből bírósági eljárás lesz. Mert egyébként szembenemnek mindenféle normával a magyar képviselők, akik itt megszavazták ezt a törvényt.

(11.10)

Ez teljesen egyértelmű, hogy egyszerűen elfogadhatatlan ez a törvény, és ezt mondta ki a Velencei Bizottság. Miért a képmutatás kirakodóvására? Mert ugyanazt játssza el Trócsányi miniszter úr, mint annak idején a médiaszabályozásnál az akkori igazságügyi miniszter, aki kiállt és azt mondta, hogy de hát ez az eleme a médiaszabályozásnak ebből az országból van, a másik eleme abból, a harmadik eleme amabból, tehát ez egy európai normáknak megfelelő törvény. Csak ez olyan, mintha bemennék az állatkertbe, és elkezdenék keresni egy olyan állatot, aminek olyan a feje, mint az oroszláné, a nyaka, mint a zsiráfé, a teste, mint a zebraé, a lába, mint a varacskos disznóé, a farka, mint a babiruszáé - nem tudom, a babiruszának van-e farka, csak szép a neve... (Dr. Bárándy Gergely: Van egy ilyen mese, a „Micsoda madár ez?”!)

Például, igen. De ugye, ilyen állat nincsen, és ilyen médiaszabályozás sincs, hát ilyen felsőoktatásra vonatkozó szigorító törvény sincs, hogy utólag előírok olyan szabályokat, amiket... - éppen reggel fölkeltem valaki és kitalálta, hogy az milyen jó lesz. Ez elhangzott, hosszasan már nem szeretném bizonygatni, teljesen egyértelmű, hogy az összes szabály, amit beletettek a lex CEU-ba, csak és kizárólag egy intézményre vonatkozik. Képmutatás kirakodóvására 2.0-ás esete!

De ott van a McDaniel College. Jót nevettem a marylandi szerződéskor, amikor itt ment az általános vita, akkor L. Simon László McDonald's college-nak mondta - itt valószínűleg másra gondolt, zárójel bezárva. Szóval, a McDaniel College esetében velük nem kellett megállapodni semmiben, ott egy feltétel hiányzott, mégpedig az, hogy Maryland állammal meg kell kötni egy szerződést, azt meg ugye, nem a McDaniel College tárgyalta le, az Budapestnek meg a marylandi kormányzónak a dolga.

Zárójeles megjegyzésként én rákérdeztem akkor is arra, amikor a Magyarország és Maryland közötti megállapodás vitája itt ment, hogy egészen pontosan nemzetközi jogilag ez hogy rendeződik. Már csak azért, mert a törvényben az van benne, hogy egy szövetségi állam esetében megállapodást kell kötni a központi kormányzattal. Tehát kellene egy Budapest-Washington közötti megállapodás, és utána lehet megállapodni a tagállammal.

Én végigbogarásztam a magyar jogtárat, nincs kihirdetve megállapodás Washington és Budapest között. Erre én őszintén kíváncsi vagyok, hogy hogy gondolja azt az Igazságügyi Minisztérium, tehát mi az indoklás, hogy ez egy létező megállapodás, ha egyszer nincs kihirdetve. Mert létezik jegyzékváltáson alapuló nemzetközi megállapodás tudomásom szerint, de én nem tudok arról, hogy egyrészt ilyen jegyzékváltás megtörtént, nem ülök ott az Igazságügyi Minisztériumban - biztos megtörtént, ha önök ezt állítják -, de hol van ez kihirdetve. Mert egy megállapodás tudtommal csak akkor él, ha az ki van hir-

detve, mert egyébként olyan, mintha mi ketten leveleznénk. Tehát zárójelben ezt megkérdezném azért államtitkár úrtól, hogy Washington és Budapest között hol van az a megállapodás, ami alapján tovább tudtak menni már Maryland állammal is. De ez csak egy ilyen zárójeles kis megjegyzés volt.

Az meg a képmutatásnak tényleg a csimboraszója, amikor azzal bizonygatják itt az egyéves határidő-módosítást, hogy hát, majd most lehet tárgyalni, mert úgy néz ki, hogy nem nagyon akartak itt. Tehát ki nem akart tárgyalni? Ha szerettek volna, akkor rég le lenne tárgyalva minden, és megszületett volna a megállapodás. Balog Zoltán elég világosan elmondta tegnap, hogy egyébként nem akar tárgyalni. Tehát erről szól az egész történet, hogy most egy évig lebegjen minden, és bizonytalanságban tartson egy egyetemet, ami a legrosszabb egy egyetem életében. Erre Hiller István már utalt, és én is mint egyetemi oktató, meg tudom ezt erősíteni, hogy egy egyetem életében annál rosszabb nincs, ha úgy akar toborozni hallgatókat, hogy nem tudja megmondani, hogy öt év múlva, mondjuk, létezik-e az adott egyetem. Tehát nyilvánvalóan erre megy ki az egész játék.

Én egyébként ezért nyújtottam be egy kapcsolódó módosítót ehhez az előterjesztéshez, hogy nem egy évvel, hanem ezeregy évvel kell meghosszabbítani ezeket a határidőket, és akkor nincs ilyen bizonytalanság, és bőven van idejük tárgyalgatni, valószínűleg a magyar kormánynak is addig megjön a tárgyalási kedve.

Úgyhogy tényleg erre csak azt lehet mondani, ami itt folyik, hogy mellébeszélés, hamuka, kamu - valahogy így szokott fogalmazni, ha jól emlékszem, a fideszes alelnök, Németh Szilárd -, ez folyik itt kérem szépen, mellébeszélnek, miközben teljesen nyilvánvaló az egésznek a célja, és teljesen nyilvánvaló az is, hogy ez az egész határidő-módosítás csak és kizárólag arról szól, hogy a választások utánra kitolják ezt a dolgot, meg most, amikor majd a Velencei Bizottság véleménye alapján jönne a következő lépés az európai uniós eljárásrendben, akkor valami papírt tudjanak lobogtatni, hogy kérem szépen, ez meg van oldva, csak éppen nincs megoldva semmi. Ez a nagy helyzet.

Úgyhogy én is csak azt tudom mondani, hogy a legjobb lenne, ha egyébként ezt az egészet visszavonnák, eltörölnék. Nem kell ezt túl bő lére eresztetni, csak annyit kellene mondani egy ilyen szűk körű sajtótájékoztatón, hogy kedves magyar állampolgárok, kedves magyar egyetemi szféra, elnézést kérünk, bocsánatot kérünk, nem így gondoltuk, nem akartunk mi páros lábbal beleszállni a magyar felsőoktatásba. Azt csak zárójelben jegyzem meg, hogy egyébként meg a lemondáson is el kellene gondolkodni, mert azért a magyar felsőoktatásnak ennél nagyobb kárt nehéz lett volna okozni, mint amit itt összehoztak az elmúlt egy évben.

Majd éljék bele magukat egy magyar felsőoktatásban dolgozó kolléga helyébe, aki elmegy egy külföldi konferenciára, és körülbelül ez a fő téma, hogy

mi van nálatok az egyetemeken. Gondoljanak bele! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Először egy ügyrendi természetű információt szeretnék önökkel megosztani, tudniillik, hogy már régóta jelentkeztem szólásra, csak sorrendben a gombnyomással jelentkező képviselők később kapnak szót, mint azok, akik írásban előre jelentkeztek. *(Szávay István: Írásban le kellett volna adni!)* Tehát semmilyen összeesküvés nem volt abban, Szávay képviselő úr, hogy később szövegek, nyugodjon meg, el fogjuk mondani az álláspontunkat.

Az világos mindenki számára, hogy nem arról a törvényjavaslatról folyik a vita, ami előttünk van, hanem arról a törvényről vitatkoznak, amit egyébként már elfogadtunk hónapokkal ezelőtt, és amely hatályban van. Tehát ez nem baj, csak azt szeretném mondani mindenki számára, aki itt a vitát hallgatja, hogy egyetlen javaslat van a Ház előtt, hogy egy évvel hosszabb legyen az a végrehajtási határidő, amíg végre kell hajtani a felsőoktatási törvény módosítását. Tehát ez az egy javaslat van, és nem más.

Az eddig elhangzottakra reagálva Hiller István és azt megelőzően egyébként Bárándy Gergely is kifogásolta, hogy az igazságügyi miniszter úrnak el kellett távoznia, hadd jegyezzem meg, hogy kormányülés van, és az igazságügyi miniszter egyébként hivatalosan a kormányülésen vesz részt, tehát egyébként ő jogosult arra, hogy az államtitkárával helyettesítse magát. Tehát ebben sincs semmilyen összeesküvés, szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy az igazságügyi miniszter úr a munkáját végzi, akkor is, amikor előterjesztést ad elő itt az Országgyűlésben, és akkor is, amikor a kormányülésen részt vesz. Mellesleg Hiller alelnök úr elmondta az MSZP álláspontját, majd utána elegánsan távozott, ő már nem kíváncsi arra, amit mi mondunk neki. De ez az ő módszerük, hogy így mondjam.

Hiller alelnök úr szerint ez a törvény rossz az országnak, rossz a felsőoktatásnak. Ezt itt egyébként, ha jól emlékszem, Iktóty képviselő úr is megismételte, ezt a gondolatmenetet. Képviselőtársaim, ha ezt a törvényt végrehajtják, az miért is lenne rossz az országnak, és miért is lenne rossz a felsőoktatásnak? Tehát ha végül létrejön a megállapodás Magyarország és New York állam között, és az előírásnak megfelelően egy külföldi egyetemnek a saját hazájában is kell kampuszt létesítenie, akkor ez miért rossz Magyarországnak, és miért rossz a felsőoktatásnak? Nem egészen értem ezt a logikát. Miért lenne rossz az, hogy egy külföldi egyetem egy államközi szerződés alapján működhessen Magyarországon, és miért rossz az, ha egy külföldi egyetemnek nemcsak Magyarországon kell oktatási tevékenységet végeznie,

hanem a hazájában is? Kérem, ezt magyarázzák meg, bizonyára nem értjük, hogy mi a probléma ezzel az egész felsőoktatásitörvény-módosítással.

Abba nem is mennék bele, hogy azt mondta Hiller István, hogy azért nem tudta teljesíteni a CEU a törvényt, mert szabadságon voltak.

(11.20)

Hát igen, ezt majd máskor mi, törvényhozók figyelembe vesszük, hogy a tanárok mikor mennek szabadságra. Elnézést kérünk, hogy nem vettük ezt elég jól figyelembe, de most ez a módosítás figyelembe veszi, mert újabb egy évet kapnak arra, hogy végrehajtsák a törvényt.

Azt mondja Hiller István, hogy a jogbiztonságot veszélyezteti ennek a még egyéves időszaknak a fenntartása. A jogbiztonságot, merthogy nem tudják pontosan a diákok, hogy hova jelentkeznek a felvételtelkor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor hadd térjünk már vissza arra az alapproblémára, hogy van egy magyar felsőoktatási intézmény, amit Közép-európai Egyetemnek hívnak, és van a Central European University, ami egy Amerikában bejegyzett intézmény. És a magyar felsőoktatási intézményt, a Közép-európai Egyetemet egyáltalán nem érintette a törvényt módosítás, egyáltalán nem érinti a hallgatóit az a probléma, hogy egyébként a CEU-nak, tehát az Amerikában bejegyzett egyetemnek mi a státusza. Azok, akik jelentkeznek, pontosan tudják, hogy a magyar Közép-európai Egyetemre jelentkeznek, hiszen a magyar Közép-európai Egyetem épületébe mennek be, ott van az oktatás, az oktatók nagy része is egyébként a Közép-európai Egyetemnek az oktatója. Ezt mindenki tudja, aki kicsit elmélyedt ebben a problémában, pont ez az egésznek a lényege, hogy egy olyan egyetemről beszélünk, ami valójában két jogi személy, és ha akarják, amerikaiak, ha akarják, magyarok. *(Szávay István: Ezt Kovács Zoltán tudja a legjobban!)* Amikor az a kedvezőbb nekik, hogy amerikai diplomát adnak és amerikai identitásuk van, akkor ezt használják ki, amikor meg a magyar törvényeket kell betartani, akkor a magyar Közép-európai Egyetem mezét veszik fel. Hát ez a probléma ezzel, kedves képviselőtársaim, hogy van egy egyetem, ami kettő az egyben, és mindig a számukra kedvezőbb oldalt használják ki a szabályozásnak. *(Szávay István: Kovács Zoltánnak nem kellene lemondania? - Dr. Bárándy Gergely: Sok minden miatt kellene lemondania. - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Az Amerikai Egyesült Államokban a felsőoktatás nem szövetségi hatáskör - mondja Hiller István, és azzal vádol bennünket, hogy nahát, milyen buták vagyunk, még ezt sem tudjuk. Tisztelt Ház! Bezzeg az Európai Unió Bizottságától elvárják, a Magyar Szocialista Párt és egyébként a CEU is, hogy egy szuverén tagállamot kényszerítsen a törvényeinek a megváltoztatására. Miközben az Amerikai Egyesült Államok

tagállamának a szuverenitását tiszteletben tartja Hiller István és az MSZP, közben egyébként azzal nem foglalkozik, hogy Magyarországnak mi a szuverenitása. Magyarország nem engedte át (*Szávay István: Miről beszélsz?*), ahogyan az igazságügy-miniszter mondta, Magyarország nem engedte át a felsőoktatási szabályozást az Európai Unió egyetlen szervének sem. Magyarország fenntartja azt a jogot, hogy szabályozza a felsőoktatási intézmények működését. Tehát Hiller István nagyon szép mondatokat mondott, de azt kell hogy mondjam, az általa elmondott érvek számos ponton sántítanak.

És akkor megérkezett Szávay István képviselő úr, aki szerint a kormánypártoknak kellemetlen ez az ügy. Nem, nem! Önöknek kellemetlen, és felolvasom, hogy miért. (*Szávay István: Hajaj!*) Felolvasom! Toroczkai László, a Jobbik alelnöke a következőt mondta a Közép-európai Egyetemről (*Szávay István: Jaj, istenem!*): „Soros egyetemével nem gyáván finomkodni kellene, hanem nemzetbiztonsági veszélyre hivatkozva betiltani, bezárni, a romjait pedig sóval behinteni.” Ezt mondta a Jobbik alelnöke. És mit hallunk itt a parlamentben? Azt halljuk, hogy szegény Közép-európai Egyetem, meg hogy a Jobbik csak félti a jogállamiságot, meg hogy a Jobbik egyébként csak a demokráciát félti; közben meg az alelnöke szerint be kéne hinteni sóval ezt az egyetemet. (*Szávay István: Így van!* - *Mirkóczki Ádám: Rólatok is irt! Azt nem idézed?* - *Dr. Völner Pál: Skizofréni!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát akiknek ez igazán kellemetlen, az a Jobbik, mert a Jobbik eladta a párt lelkét. Eladták a párt lelkét. A Jobbik elnöke eladta a párt lelkét. Ebből is látszik, hogy a párt radikális alelnöke megszólal, és elmondja, hogy valójában mit is gondol a Soros-egyetemről, majd önök pedig itt elutasítják ezt a törvény módosítást (*Mirkóczki Ádám: Pénzért és hatalomért mindenre képesek!*), Alkotmánybírósághoz fordulnak, és a kormánypártokat valamifajta puhánysággal vádolják Soros Györggyel kapcsolatban.

Tisztelt Ház! Megint bebizonyosodott, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre képes (*Szávay István: A pénzért és a hatalomért mindenre képes! Mondjuk együtt kórusban!*), még arra is képes egyébként, hogy a saját alelnökét megcáfolja a saját alelnökének az álláspontjával szemben; gondolom, Simicska úr utasítására szembefordultak (*Szávay István: Kovács Bélát ne hagyj ki!*) a párt radikális irányvonalával.

Tisztelt Ház! Ikotity képviselő úr egyébként pedig pont amellel érvelt, ami a törvényjavaslatban van, tudniillik hogy hosszabb felkészülési időre van szükség. Remélem, hogy ezek után, miután hosszabb felkészülési időt javasoltunk ebben a törvényben, remélem, az LMP megszavazza ezt a törvényjavaslatot. Hiszen ha az ön számára is probléma, sőt azt mondja, hogy a Velencei Bizottság is kifogásolta ezt, vagy az Európai Unió is kifogásolta, hogy miért nem kaptak hosszabb felkészülési időt, akkor kapjanak hosz-

szabb felkészülési időt. Azt azonban, már elnézést kérek, de a Velencei Bizottságtól azt a véleményt nem fogjuk elfogadni, hogy a törvényeink mindenki-re vonatkoznak, kivéve, akik olyan privilégiumokat vindikálnak maguknak, olyan privilégiumokat akarnak megtartani, amelyek a törvényhozás előtt születtek. A Velencei Bizottságnak az az álláspontja, hogy aki régen szerezte azokat a működési feltételeket, működési jogokat, amelyek alapján most működik, arra már nem lehet törvényt alkotni a jövőben. Kérem szépen, hol vannak ilyen jogelvek? Hol vannak ilyen jogelvek, hogy előremenőlegesen nem lehet törvényeket alkotni? Senki nem mondta azt egyébként a Közép-európai Egyetemnek, hogy most vonja vissza a CEU nevében kiadott diplomákat. Senki nem mondta azt! Azt mondta, hogy a jövőben csak akkor adhat CEU-diplomát, nem közép-európai egyetemi diplomát, CEU-s diplomát akkor adhat, ha megfelel a felsőoktatási törvénynek.

Tisztelt Ház! Természetesen én láttam már olyan bírósági ítéleteket, amelyek a jogelvekkel teljesen szöges ellentétben állnak. Nem tudom, mi lesz ennek az eljárásnak a vége, de ez az álláspont, miszerint a jövőre nézve nem lehet megváltoztatni egy egyetem privilégiumait, egy egyetem kiváltságait, kérem, ez nevetséges álláspont! Ez nevetséges álláspont. Akkor a felsőoktatásban soha semmilyen innovációra nem lehetne egyébként, hogy mondjam, ösztönözni az egyetemeiket, mert mindig arra hivatkoznak, hogy a középkorban még így működtek. Ugyan már! (*Szabó Szabolcs: Az első százban csak ilyen van!*)

Tisztelt Ház! (*Zaj.*) Tisztelt Ház! Egyébként pedig szeretném megnyugtatni Szabó Szabolcs képviselőtársunkat, szeretném megnyugtatni, hogy a magyar felsőoktatásban dolgozókat ez a törvény egyáltalán nem érinti. (*Szabó Szabolcs: Dehogynem!*) Ez a törvény egyáltalán nem érinti. Ahogy elmondtam, a Közép-európai Egyetem mint Magyarországon bejegyzett egyetem, magyar felsőoktatási intézmény, szóba sem került a törvény módosítás során. A Közép-európai Egyetem csak azért kerül szóba, mert a CEU összemosza ezt a két jogi identitást. Amikor számára hasznos az amerikai mez, például amikor a diplomát meg kell hirdetni és azért a tandíjat be kell szedni, akkor fontos számára, hogy amerikai diplomát ad; amikor pedig egyébként arra hivatkozik, hogy itt Magyarországon már régóta működik mint Közép-európai Egyetem, akkor a magyar jogszabályok mögé bújik.

Ezt kell megszüntetni, ezt a helyzetet kell megszüntetni. Erre most valóban hosszabb időt kapnak, mint ahogyan már többször hivatkoztunk rá, hogy ha ezt az Amerikai Egyesült Államoknak egy másik állama egy másik felsőoktatási intézmény esetében meg tudta tenni, akkor nem látom az okát, hogy miért ne tudná megtenni ezt a Közép-európai Egyetem. Ja, hogy nem ezzel foglalkoztak, mert Hiller István szerint szabadságon voltak, vagy pedig egyébként azzal foglalkoztak, hogy tüntetést szervezzenek, az

egy más kérdés. Majd amikor végre ráérnek arra, hogy szóba álljanak a magyar kormánnyal, és szerződést kössön a két állam (*Közbeszólások, zaj.*), akkor ha a két állam a szerződését megkötö, és a Közép-európai Egyetemnek, pontosabban inkább a CEU-nak a hazájában is lesz kampusza, lesz oktatási tevékenysége - úgy hallottam, erre is van megoldás, lehet, hogy végül csak ki kell tennie egy táblát, és akkor lesz neki ott kampusza -, akkor végre tudja hajtani (*Szávay István: Akkor mi értelme az egésznek? - Zaj. - Az elnök csenget.*), akkor végre tudja hajtani ezt a törvényt.

Számos példa bizonyítja, hogy a törvényt nem lehetetlen végrehajtani, sőt kifejezetten lehetséges végrehajtani. Vannak, akik már végre is hajtották ezt a törvényt. A Közép-európai Egyetemnek vagy CEU-nak is végre lehet hajtani ezt a törvényt. Még egyszer: az az állítás, hogy ennek a törvénynek a végrehajtása ártana Magyarországnak vagy ártana a felsőoktatási rendszerünknek, ez blöff; ez egy blöff, egy ócska kis blöff. (*Dr. Bárándy Gergely: Matolcsy után szabadon!*)

Még egy utolsó mondat. Tisztelt Ház! Én értem, hogy önök ezt politikai okokból a kormány ellen használják, de legalább arra ne használják már fel ezt az ügyet, hogy a szuverenitásunkat kétségbe vonják. Miért vonják kétségbe Magyarország szuverenitását? (*Szávay István: Mert hülyeségeket beszélsz, azért!*) Miért vonják kétségbe, hogy nekünk itt az Országgyűlésben jogunk van például a felsőoktatási törvényeket módosítani? Miért vonják kétségbe? (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Miért vonják kétségbe, tisztelt Ház, azt, hogy módosíthatjuk a felsőoktatási törvényeket? Önök azt mondják, hogy egyszer a Közép-európai Egyetem és a CEU házassága megtörtént, azon már nem lehet módosítani. Miért? Miért ne lehetne módosítani?

Tisztelt Ház! Ha adunk kellő időt erre, mármint kapnak kellő időt az érintett intézmények, hogy módosítsák és igazodjanak az új feltételekhez, akkor igazodni fognak hozzá. Tudják, a pénz nagy úr. A pénz nagy úr, úgyhogy biztos vagyok benne, hogy a CEU, amely nagyon jól keres egyébként abból, hogy itt Budapesten tanít és amerikai diplomát ad, a CEU biztosan igazodni fog ehhez a törvényhez, ha egy kis időt adunk nekik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalások következnek. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Répássy képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni és azokra a megszólításokra válaszolni. Nézze, képviselőtársam, azzal érvelt, hogy az ellen-

zék hol ezt az arcot veszi föl, hol azt az arcot. Éppen ezt szeretném most önök ellen fordítani, hiszen éppen önök azok, akik ezt teszik. Éppen önök azok, akik mindig ellene mozdulnak valaminek. Ha szeretnék Aradszki András képviselő úr múlt heti megszólalására visszautalni, akkor mondhatnám azt is, hogy a tagadás a lényegük, de nem teszem ezt.

Tisztelt Képviselőtársam! Önnek volt egy hozzászólási lehetősége mint vezérszónok, ezt nem tette meg. Miután elhangzottak az ellenzéki hozzászólások, arra reagált. Ön az ellenzék ellenzékének szerepében van most, tisztelt képviselőtársam. Ön arra reagál, amit mi mondunk. (*Dr. Völner Pál: Ez a vita! - Dr. Bárándy Gergely Dr. Völner Pálhoz: Jól mondd! Kapcsolódj be! Kapcsolódj be akkor ebbe!*) Nem, nem, a vita az, hogy megvédik a saját álláspontjukat. Épp itt szeretném folytatni. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Köszönöm, elnök úr. Épp itt szeretném folytatni, hogy mi is a vita. Hogy az a vita, hogy önök előterjesztenek, a miniszter úr előterjeszt egy módosító javaslatot és erről vitatkozunk, vagy pedig erre mi elmondjuk az ellenérveinket és önök velünk vitatkoznak. Melyik a vita?

Az a vita, hogy ön megvádol bennünket azzal, hogy mi nem is erről a mostani módosításról beszélünk, de nem tudom, végighallgatta-e miniszter úr expozéját, ő sem erről a módosítóról beszélt. Ugyanazokat a modulokat mondta el, amit elmondott fél évvel ezelőtt, amikor ez a törvénymódosítás - mármint nem ez, hanem a lex CEU - szóba került. Ha önöknek éppen ez az érdekük, akkor ezt mondják, ha éppen Soros György finanszírozza a rendszerváltás idején Orbán Viktort és társait, akkor jó a Soros, amikor most szembekerül velük valamilyen oknál fogva... - amikor a Simicska a párt pénztárosa, akkor jó a Simicska, amikor szembekerül, akkor nem jó a Simicska. Amikor a kereszténységet kell védeni, akkor Orbán Viktor a kereszténységet védi. Itt nem tudom megmutatni, melyik parlamenti széken ült, mert átrendezték ezeket a sorokat. Orbán Viktor volt az, aki azt mondta: csuhások, térdre, imához! Ez nem keresztényüldözés, képviselőtársam? Összeviszsa váltogatják az arcukat. Magukon nem lehet elmenni.

Azt mondták... - itt most térjünk vissza erre konkrétan, amiről szó van. Az önök asztalán, ha minden igaz - cáfolják meg, hogy nem így van - ott van egy szerződés, amit csak alá kellene írni és működhetne ez az egész. Nem lenne szükség erre a bohóatra, ami itt jelenleg zajlik, hosszabbításra. Az önök célja ezzel a módosítással egyetlenegy, hogy még egy évig bizonytalanságban tartsák a CEU-t. Ez a céljuk. Ha nem, akkor aláírnák ezt a szerződést. Államtitkár úr, remélem, hogy majd reagál arra, hogy van-e ilyen szerződés az asztalukon, vagy nincs ilyen szerződés az asztalukon.

Hogy miért nagyon aggályos? Mert elviekben persze támogatandó. Répássy képviselő úr kérdezte, miért nem támogatjuk? Nem mondtam, hogy nem támogatjuk, de valószínűleg az lesz a vége - nagyon

kíváncsiak voltunk az itt elhangzó érvekre -, mert elveiben lehetne támogatni, hiszen ez lehetőséget ad, ugyanakkor nagyon jól látjuk, azt is, hogy ez egy... (Közbeszólásra:) Vigh képviselő úr, mindig ahhoz megyek ki, akihez éppen beszélek. Akár támogathatnánk is, de pont az a gond, hogy egy év bizonytalanságot okoz, amikor most is megoldható lenne ez. Tehát nem a magyar felsőoktatás érdekét nézi a kormány, amikor ezt a törvénymódosítást benyújtja.

Amikor az volt a kérdés, hogy miért ilyen rövid határidőket szab a kormányzat, akkor erre nem igazi megoldás az, hogy fél évet, illetve most a lejártakor még egy évet rátesznek lehetőségként meghosszabbítani, és ez hangzott el az egyik miniszter szájából is tegnap, hogy van még egy év, amíg nem kell ezt aláírunk. Ez a magyar felsőoktatás érdeke, hogy van még egy év, amíg bizonytalanságban tartunk egy egyetemet?

Kérem, ez a mi igazi aggályunk azzal kapcsolatban, hogy ez a javaslat elfogadható-e vagy sem. Köszönöm.

ELNÖK: Felszólalásra következik Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is ebben a furcsa struktúrájú vitában reagálnék Répássy képviselőtársamra, aki valóban szokatlan módon nem vezérszónokként szólalt meg, hanem az ellenzék után. Ez persze szíve joga, tehát semmi probléma nincsen.

Probléma azzal van, még egyszer mondom, hogy a miniszter kinyilatkoztatása után elment. Úgyhogy ha már vitáról beszélünk és államtitkár úr bekiabálta, hogy ez a vita; hát, államtitkár úr, az a vita, amikor itt marad a miniszter, és válaszol azokra a felvetésekre, amiket elmondott. Remélem, ön még a vitában megteszi, hogy önre is lehessen reagálni, és nem megint csak a zárszóban, ahogy szokta.

Nos, én is arra utalnék, amit Ikotity képviselőtársam az imént elmondott, arra a kifogásra reakcióként, hogy mi is ennek a vitának a tárgya. Valóban, itt egy módosító javaslatról van szó, de azt gondolom, hogy módosító javaslatról egy olyan törvény esetében egyrészt, aminek politikai indíttatása volt és most azt próbálják farigcsálni, nem lehet úgy beszélni, hogy az eredeti javaslat ne kerüljön szóba. És ahogy szintén képviselőtársam mondta, már ezt a miniszter úr is így látta, hiszen ő kezdte úgy az expozét, hogy nem erről a javaslatról beszélt, hanem általában a CEU-törvényről, a lex CEU-ról, és utána, ha úgy tetszik, keverte bele a módosítást és a módosítás szükségességét. Tehát azt gondolom, hogy ezt felróni nem lehet.

Kettő: mivel Hiller alelnök úr nincs jelen a teremben, ezért hadd mondjak az ő személyét érintő felvetésre két-három gondolatot! Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy amikor azt kifogásoljuk, hogy a miniszter elmondja az expozéját, kinyilatkoztat és el-

megy az ülésteremből, az nem ugyanaz, mint amikor egy képviselő megy el, aki hozzászóló.

Először is, a miniszternek ez szokása. Tehát még egyszer mondom: mi a házbizottsághoz fogunk emiatt fordulni, mert ez a parlament tekintélyének a megsértése. Nem azért, mert, mondjuk, most pont valami dolga volt és el kellett mennie, hanem mert a miniszternek ez a gyakorlata, most már sokadszor, hogy elmondja és elmegy úgy, hogy nem hallgatja végig a képviselők felszólalásait.

A másik, hogy a miniszter előterjesztőként volt itt. Az előterjesztőnek az a kutya kötelessége, hogy végigülje a parlamenti vitát; nem egy képviselőnek, aki hozzászól. A frakciónk képviselteti magát, itt van, jelen van, hozzászól, és reagál az ön felszólalásaira. De még egyszer mondom: egészen más a státusza az előterjesztőnek, legyen az kormánytag vagy legyen az képviselő, mint egy, a vitában hozzászóló képviselőnek. Ezt a kettőt összehasonlítani szerintem butaság.

Itt most, ebben a vitában Hiller István egy képviselő volt a több közül; igaz, egy rendkívül tekintélyes képviselő, volt oktatási miniszter. És hozzáteszem azt is, hogy amikor miniszter volt, ezt sosem csinálta meg. Amikor miniszter volt, az előterjesztés után rendszeresen nem rohant ki a teremből, ha már Hiller István személyénél tartunk.

De térjünk az érdemi tartalmi felvetésekre, amit képviselőtársam mondott! Miért rossz az országnak, és miért rossz a felsőoktatásnak a törvény? Azt gondolom, világosan elmondtam én is, világosan elmondta Hiller István képviselőtársam is: azért, mert ez egy politikai indíttatású törvény, olyan törvényjavaslat volt, olyan elfogadott törvény most már, amelyik azt a célt szolgálta, hogy az önökkel szemben kritikus hangokat képviselő vagy kritikus álláspontot is képviselő felsőoktatási intézményt önök be tudják zárni, önök el tudják lehetetleníteni, önök tönkre tudják tenni. Az, hogy egyébként ez nem sikerül olyan könnyen, mint ahogy önök szeretnék volna, ez még nem annullálja azt az érvet, amely szerint ez káros a felsőoktatásnak és káros az országnak.

Káros az országnak és a felsőoktatásnak, ha egy, egyébként rendkívül színvonalasan működő egyetemet, egy felsőoktatási intézményt a kormány megpróbál megtámadni és tönkretenni. Eddig ez normálisan működött, eddig ez jól működött. Eddig, amíg önök nem kezdtek el sorozni és bűnbakot keresni Soros György személyében, addig a működésével sem, az egyetemmel sem és a jogszabályi környezettel sem volt semmi baj.

Milyen érdekes egybeesés az, hogy pont akkor lett önöknek ezzel problémájuk több évtized után, amikor éppen önök bűnbaknak kiáltják ki Soros Györgyöt! Milyen érdekes! Ez a probléma, Répássy képviselő úr. (A dr. Kovács Józseffel beszélgető dr. Répássy Róberthez:) Örülnék, ha nem beszélgetne, persze, az ön joga, hogy beszélget képviselőtársával, nyugodtan akkor tegye, nem szólok egy szót sem ezért. Mindegy, megszoktuk már ezt. (Dr. Répássy

Róbert: Bejött a képviselőtársam, és elkezdünk beszélgetni.)

(11.40)

Szóval, a lényeg az, hogy ezért káros, képviselő úr, merthogy kérdezte, hogy miért. Ezért káros az országnak, és ezért káros a felsőoktatásnak.

Hogy szabadságon vannak, ez volt a másik problémája a képviselő úrnak. (Dr. Répássy Róbert: *Hillernek...*) Rosszul értette, amit mondott Hiller alelnök úr. Hiller alelnök úr nem azt mondta, hogy a CEU vezetőit nem érdekli annyira az intézményük sorsa, hogy hajlandóak legyenek nyáron is dolgozni. Azért ez erős félremagyarázása azoknak a szavaknak, amiket mondott. Azt mondta, hogy az Egyesült Államokban is szünet van. Az Egyesült Államokban működő rendszerről pedig azért mégsem gondolja, hogy azért fognak majd ezen változtatni, mert a magyar parlament valamilyen döntést hozott? Nem az itteni egyetem szabadságolására és a CEU-s vezetők szabadságolására utalt, hanem az amerikaiakéra, hogy velük nem lehet érdemi munkát folytatni ott, azért, mert az egyetemnek ez a természete, ott kint, az Egyesült Államokban, nem itt, a CEU-n. Én ezért azt gondolom, hogy ezt érdemes kiemelni és pontosítani.

Répássy képviselő úr megint a szuverenitást vette elő. Én tudom jól, hogy ezek panelek önöknél. Ha valaki meri a magyar kormányt bárhol támadni, akkor az vagy hazaárulás, vagy a szuverenitásnak a megsértése. A francokat! Amikor a kormányt támadják, akkor egy, nem Magyarországot támadják, hanem a kormányt és a kormány intézkedéseit, vagy a magyar parlamentet és a parlament döntéseit, nem az országot. Az országgal semmi baja senkinek. Azzal a 10 millió emberrel sem, aki ebben az országban él, azzal sincs baja senkinek.

Az önök döntéseivel van baj. Ez nem szuverenitáskérdés, államtitkár úr, amikor a kormány vagy a parlament hoz egy olyan döntést, ami homlokegyenest ellentétes, mondjuk, az Európai Unióban számunkra is és ránk is kötelező szabályokkal, és ezt valaki számonkéri a kormányon, nyilván a megfelelő helyen, mondjuk, az Európai Unióban és végső soron az Európai Bíróságon, akkor ez nem a szuverenitás megtámadása. Tudja, mikor lenne az? Ha Magyarország nem vetette volna magát alá az Európai Bíróság joghatóságának. De amikor beléptünk az EU-ba, mi ezt vállaltuk; ugyanúgy, ahogy a magyar bíróság döntése sem sérti a magyar állam szuverenitását, az Európai Bíróság eljárása, de az Európai Bizottság eljárása sem sérti a szuverenitást. És ha valaki ezekhez a szervekhez fordul, az sem teszi. Ez nem szuverenitás kérdése, ezek normális jogorvoslati eljárások az Európai Unióban.

És hogy számonkéri a kormányon vagy a magyar parlamenten azt, hogy betartsa a jogszabályokat: hogyan kérnék számon? Hogy kérhetjük számon

mi azt, hogy az állampolgárok betartsák azokat a törvényeket és jogszabályokat, amiket mi hozunk, ha mi magunk nem tartjuk be? Ez nem szuverenitási kérdés! Senki nem akarja a magyar állam joghatóságát vagy szuverenitását megsérteni, senki! Ez egy normális eljárás az Európai Unióban. (Boldog István: *Soros-bérencek...*)

A másik, hogy azt idehozni, képviselő úr, hogy az a szuverenitási kérdés vagy szuverenitási probléma, hogy kivel kell tárgyalni? Nem is értem a gondolatmenetet, megmondom őszintén. Az, hogy ez nem szövetségi hatáskör, hanem tagállami hatáskör az Egyesült Államokban, és hogy nekünk ezt el kell fogadni, hogy ezzel hozza párhuzamba a szuverenitás kérdését, hogy mitőlünk elvárják a szuverenitás tiszteletben tartását, merthogy ott ez a szokás, ők megsértik a mienket? Nem is értem! Tudja, mihez tudom inkább hasonlítani? Ez olyan, mintha egy külföldi cég Magyarországon akarna alapítani egy leányvállalatot, és megsértődne azon, hogy azt a cégbíróságon kell intéznie, nem a kormányhivatalnál. Ezek egyszerű jogszabályok, ezek egyszerű szabályok egy országban, és ez nem szuverenitási kérdés, képviselő úr, semmi köze hozzá. Semmi.

Úgyhogy sem ilyen alapon, sem a másik alapon senki nem támadja Magyarország szuverenitását, egyszerűen azt várja el mindenki, hogy a jogszabályokat tartsuk be, hogy vegye figyelembe a magyar kormány azt, hogy az Egyesült Államokban mik a jogszabályok, vegye figyelembe a magyar kormány és parlament, hogy az Európai Unióban mik a jogszabályok, és ehhez igazítva határozza meg azokat a törvényeket, amiket meghoz.

De visszatérve: ezek nem jogkérdések. Ez az egész törvény nem a jogról, a jogszabályról, a jogegyenlőségről, s a többről szól, hanem arról, hogy önök ki akarnak csinálni egy egyetemet, egy olyan egyetemet akarnak megszüntetni és tönkretenni, amelyik önöknek nem szimpatikus ideológiát képvisel, ugyanúgy, mint ahogy Putyin tette a szentpétervárival. Annak a pandantja ez a törvény. Ezt kifogásoljuk, tisztelt képviselőtársaim, és persze lehet, még egyszer mondom, jogi érvek mögé megpróbálni elbújni, csak amint látják, ez nem sikerül. Nem sikerül sem Magyarországon, és nem sikerül Európa- és világszerte.

Azoknak a tiltakozó jegyzékeknek a tartalma, amiket önök akkor kaptak, ma is ugyanúgy érvényes és élő. Mindenki látja a világon, aki egyáltalán érelődött ez iránt a történet iránt, hogy ez nem más, mint egy politikai törekvés végrehajtása. Erről van szó, ezért elfogadhatatlan, és ezért nem fogjuk támogatni. Azt gondolom, hogy ezzel a felszólalással Répássy képviselőtársam érveit pontról pontra sikerült cáfolnom. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP, valamint szórványos taps a függetlenek padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy Képviselő Úr! Én nem vagyok jogász vagy jogvégzett ember, legfeljebb joggal csak kényszerűségből, néha-néha foglalkozó valaki, de ön annyi zöltséget összehordott itt, hogy én belepirultam. Ezt képviselőtársam az előbb itt tételesen cáfolta, legyen szó akár a szuverenitásról, vagy arról, hogy milyen versenylőnye van az önök által most már hirtelen CEU-nak hívott, korábban egyébként Soros-egyetemként kommunikált intézménynek.

Arról meg egyébként nem beszélt, köszönöm, nagyon szépen felmondta megint a kötelező köröket a Habony-művek előkészített paneljeiből, csak vigyázzon, mert kettőt kihagyott belőle: Kovács Bélát, meg azt, hogy Vona Gábor elvette a Jobbik lelkét - nehogy leszidják legközelebb! (*Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból. - Derűltég a Jobbik padsoraiból.*) Simicska volt, az rendben van... (*Dr. Répássy Róbert közbeszólása.*) Így van, meg ami ehhez kellett, meg hogy a pénzért és a hatalomért mindenre képes a Jobbik. Kovács Béla azért ne maradjon ki legközelebb, mert dádá lesz a frakcióban, képviselő úr!

A dolog érdemi részére térve, vagy reagálva azokra, amiket mondott: Kovács Zoltánnak miért nem kellett lemondania, képviselő úr? Ha önökben van bármi következetesség, miután a következeteséget rajtunk kérték számon, Kovács Zoltánnak miért nem kellett lemondania, de legalábbis visszaadnia az egyik, önök szerint jogtalan versenylőnnyel szerzett diplomáját? Kovács Zoltán kormányzóvivő két ilyen diplomát szerzett, ami önök szerint egyfajta jogtalan versenylőnye, és ezt az érvet egyébként az eredeti parlamenti vitában is hallhattuk pár hónappal ezelőtt, hogy a CEU-nak jogtalan versenylőnye van, mert egy amerikai mezt vesz magára.

Répássy képviselő úr megint visszatért a törvényesség hangoztatásának a kérdéséhez, csak aztán volt egy félmondatnyi érdekes elszólása, amivel bagatellizálta is gyakorlatilag az egész javaslat lényegét, amikor arról beszélt, hogy csak ki kell tenni egy táblát. Tényleg erről szól az egész, Répássy képviselő úr, hogy Amerikában ki kell tenni egy táblát? Ön erről beszélt, hogy ilyen egyszerű ez az egész. Akkor mi értelme volt? Tényleg ez a lényeg, hogy most New York államban vagy valahol legyen egy sufni, ahova kirakunk egy táblát, hogy CEU? (*Dr. Répássy Róbert közbeszólása.*) Hát ezt mondta ön az előbb, hogy ki kell tenni egy táblát! Ebből kellett akkor ekkora felhajtást csinálni?

Ön kér számon következetességet tőlünk? Tudom, nagyon hihetetlen lehet önnek meg a Fidesz bármelyik képviselőjének, hogy más pártokban esetleg több vélemény is elfér, és nemcsak az van, amit a vezér mond, amihez szolgálai és hüen kell ragaszkodni. (*Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között: Simicska...*) Ezt mondta Toroczkai László, igen! Kitérgyaltuk ezt már egypárszor. (*Boldog István: Simicska mást mond...*) Kitérgyaltuk párszor, Toroczkai Lászlónak ez volt a véle-

ménye. A Jobbik frakcióálláspontja meg nem ez volt ebben a kérdésben, hanem az, amit annak idején ismertettem, és az, amit most teszek. És amiről most beszélek, az pontosan megegyezik azzal, amiről fél évvel ezelőtt beszélünk.

Nem arról van szó, képviselő úr, hogy nincs joga a parlamentnek felsőoktatási törvényt módosítani. Ön ezt a kérdést tette fel, hogy az ellenzék miért vonja kétségbe azt a szuverén jogát a magyar parlamentnek - nem is értettem ezt a fejtegetését egyébként, ne haragudjon -, hogy törvényt módosíthat vagy a felsőoktatási törvényhez hozzányúlhat. Nem azt vontuk kétségbe akkor sem, hanem azt mondtuk, hogy az egy bolsevik tempó, amit önök csinálnak. Ez semmiben nem szolgálta a jogállamiságot. Ez egy olyan törvényalkotás volt, amit mi elfogadhatatlannak tartunk. Önök ezzel kapcsolatban az égvilágon senkivel semmilyen egyeztetést nem folytattak. Ehhez az ügghöz úgy akartak hozzányúlni, hogy az érintettek véleményét erről nem kérdezték meg, és önök akkor a magyar felsőoktatás nehéz helyzetéről, meg versenylőnyről beszéltek, meg arról, hogy a CEU-nak van egy jogtalan versenylőnye, és önök ezt akarják letörni.

(11.50)

Aztán persze a kormánypárti sajtóban azért ez már egy kicsit nagyobb hullámokkal ment tovább, ott már a CEU privilégiumainak a megnyirbálásáról értekeztek az önök publicistái meg az önök médiumai, már azért ez egy kicsit más hangolásban jelent meg a kormánypárti médiában, ott már kapott ez az egész egy ilyen szabadságharcos, Soros-ellenes mezt, amiben a kormány most aztán bátran megpróbál fellépni, de bezzeg a gaz ellenzékben itt most mindenki Soros kottájából játszik, sőt még a Jobbik is a Soros-egyetemet védi akkor, amikor azt mondta, hogy erről a kérdéstről döntsön az Alkotmánybíróság. Ezt mondjuk most is.

Elmondták annak idején többen az ellenzéki felszólalók közül, hogy kevés az idő ennek a törvénynek a végrehajtására. Önök akkor ezt tagadták. Most csak nagy hirtelen nézve, az akkori hírekben éppen Hoffmann Rózsát találtam meg, aki arról beszélt április 4-én, hogy ha hosszú határidőt adunk egy feladatra, akkor hajlamosak vagyunk tologatni, és csak az utolsó pillanatban megcsinálni, ilyen például az adóbevallás kérdése. Ezzel érvelt amellet, hogy miért nem baj, hogy irreálisan rövid határidőt adott a pár hónappal ezelőtt elfogadott törvény a CEU-nak a végrehajtásra.

Képviselőtársaim, az, hogy önök most behozták ide ezt a módosító javaslatot, pontosan azt igazolja, hogy annak idején azoknak volt igazuk, akik azt mondták, hogy rövid ez a határidő; vagy ha nem azt igazolja, akkor meg azt igazolja, hogy önöknek eredetileg sem volt szándékuk ezt az intézményt felszámolni és tönkretenni, hanem csak egy politikai han-

gultakeltés zajlott, hiszen most mégis dobnak egy mentőövet, ha időlegesen is, az intézmény számára, és legalább a következő egy évben biztosítják ennek a működését, ami persze nem jelent végleges megoldást.

Egy biztos: aki ebben a kérdésben következetes álláspontot képviselt, azok mi voltunk, mi vagyunk most is. Annak idején nem nyomtunk gombot ehhez a törvényhez, mert nem kívántunk ebben a komédiában részt venni, és nem kívánunk most sem. Önök most egy helyzetbe kerültek, egy helyzetbe belesodorták saját magukat nemzetközi nyomás hatására, de az is lehet, hogy önmagában egyébként eredetileg is csak ez volt a cél, és valójában nem volt meg önökben az a bátorság, hogy ezzel az intézménnyel szemben ténylegesen fellépjenek. Egy biztos: ezzel a törvényjavaslattal vagy az akkori hibájukat ismerik be, vagy azt ismerik be, hogy az eredeti szándék sem az volt, hogy ezzel az intézménnyel szemben önök érdemben fellépjenek.

Teljesen mindegy, hogy miről van szó, mi ebben a formában nem kívánunk ebben részt venni, és ehhez nem kívánjuk a nevünket adni. Ez egy olyanfajta törvényalkotási eljárás, amivel szemben határozottan tiltakozunk, és ebben nem fogunk, nem kívánunk részt venni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sok minden elhangzott itt a vitában, tulajdonképpen a lényegről nem esett szó, hogy a határidő egy évvel történő meghosszabbításával egyetértenek-e vagy sem. Különböző más témákra hivatkozva az ellenzéki pártok úgy döntöttek, hogy nem támogatják ezt a fajta előterjesztést.

Miniszter úr az expozében elmondta, hogy milyen jogi környezetben, nemzetközi erőterben születik meg ez a módosítás; azt hiszem, hogy kellő választ adott, és az előterjesztéssel foglalkozott, eltérően önöktől. Nagyon világosan kiderült az expozéból, hogy gyakorlatilag, aki akarta, teljesíteni tudta ezen határidőn belül is a feltételeket, ugyanakkor, amiről kevés szó esik, hogy 28 intézményt érint ez a fajta változás, amit az eredeti módosítás jelentett. Éppen Hiller képviselő úr volt az, aki a színvonalról beszélt, s erről nem beszélt senki más itt a törvényjavaslat vitája kapcsán, hogy gyakorlatilag a 28 intézmény nagyon eltérő színvonalat képvisel, és éppen ez a módosítás, az alapmódosítás teszi lehetővé azt, hogy csak azok tudnak továbbra is működni majd Magyarországon, akiknek megfelelő szakmai hátterük

van, megfelelő nemzetközi hátterük van, állami garancia áll mögöttük.

Arról, amiről önök beszéltek, ha jól számoltam, akkor éppen Szávay képviselő több tucatszor említette a „Soros-egyetem” nevet. Gyakorlatilag, ha az előterjesztést figyelmesen elolvassuk, ez a kifejezés nem szerepel benne, tehát tényleg valamennyi külföldi fenntartó által működtetett magyarországi felsőoktatási intézményre vonatkozó szabályozásról van szó.

Elhangzott az is, hogy nem volt itt az EMMI illetékes államtitkára a törvényjavaslat módosításának a beterjesztésénél. Látható, hogy eredetileg ők vitték ezt a módosítást; az, hogy ez jelenleg nemzetközi fórumokon a Velencei Bizottsággal vagy éppen az Európai Bizottsággal folytatott vita tárgyát képezi, ez indokolja azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium volt az előterjesztő ebben az ügyben.

Amire szeretnék visszahivatkozni, hogy a Velencei Bizottság is egyértelműen rögzítette, hogy nemzeti hatáskört képez ezeknek a felsőoktatási intézményeknek a szabályozási területe. Többben abban a tévedésben voltak, hogy visszamenőleges hatályú jogalkotásról lenne szó; ezt Répássy képviselőtársam, azt hiszem, kimerítően megválaszolta, hogy jövőbeni szabályozásról beszélünk.

Elhangzott az is, hogy bizonytalanságot okoz a beiratkozásnál, hogy csak egy évre látszik előre az intézmények jövője. Magát a módosítást, ha valaki figyelmesen megnézi, a legutóbbi TAB-módosító is gyakorlatilag az egyetemi tanulmányok elvégzésének a határidejéig tolta ki a diploma kiadásának a lehetőségét, tehát további négy évvel meg van hosszabbítva annak a kezdeti feltételnek a teljesítéséhez képest, amiről beszélünk.

Én azt hiszem, hogy a lényegét elmondtam. A politikai vitának a többi részét természetesen bármikor szívesen felvállaljuk, de ez a vita során is, azt hiszem, a frakció részéről Répássy képviselő úr által megválaszolásra került. Kérem a tisztelt Háztól a javaslat támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 11 óra 56 perc van, szavazásokra kerül sor a következő napirendi pontunk keretében, pontosan 12 óraker. 12 óráig szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.56 - 12.02)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem a képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény módosításáról** szóló T/17819. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17819/4. számon, összegző jelentését pedig T/17819/5. számon terjesztette elő.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17819/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17819. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **„Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló T/17567. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17567. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 174 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a közigazgatási szabályszerűségek szankcióiról** szóló T/17313. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17313/11. számon, összegző jelentését pedig T/17313/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 27 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17313/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17313/14. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 146 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/17458. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17458/9. számon, összegző jelentését pedig T/17458/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Harangozó Tamás indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 4. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(Tóbiás József jelzi, hogy nem működik a szavazógépe.) Kérem szépen a géppel kapcsolatos intézkedést megtenni, nem jelzi a tábla.

(12.10)

Az én táblám pontosan jelezte az eredményeket, az általam kihirdetett eredmények pontosak voltak.

(12.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17569/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 29 plusz 1, tehát 30 nem szavazattal, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról** szóló H/17398. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/17398. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 140 plusz 1, tehát 141 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/16275. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/16275/5. számon, összegző jelentését pedig T/16275/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/16275/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 26 plusz 1, tehát 27 nem szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/16275/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, 26 plusz 1, tehát 27 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/17165. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17165/7. számon, összegző jelentését pedig T/17165/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Gyüre Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 plusz 1, tehát 60 igen szavazattal, 107 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Gyüre Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 plusz 1, tehát 58 igen szavazattal, 108 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17165/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 27 plusz 1, tehát 28 nem szavazattal, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17165/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 27 plusz 1, tehát 28 nem szavazattal, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról** szóló T/17167. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17167/8. számon, összegző jelentését pedig T/17167/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 111 nem szavazattal, 29 plusz 1, tehát 30 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 3 igen szavazattal, 160 plusz 1, tehát 161 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 plusz 1, tehát 52 igen szavazattal, 114 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17167/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 2 nem szavazattal, 53 plusz 1, tehát 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17167/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 111 igen szavazattal, 1 nem szavazattal, 54 plusz 1, tehát 55 tartózkodás mellett elfogadta.

(12.30)

Soron következik a **tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról** szóló T/17570. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17570/5. számon, összegző jelentését pedig T/17570/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17570/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 29 plusz 1, tehát 30 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17570/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 133 igen szavazattal, 30 plusz 1, tehát 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna független képviselő által az eurózónához való csatlakozási folyamat megkezdéséről szóló, H/17344. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 28 plusz 1 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és Szakács László, MSZP, képviselők által a kormányzat által indokolatlanul magasan

tartott energiaárak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló, T/17352. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 52 plusz 1, tehát 53 igen szavazattal, 106 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Staudt Gábor és Mirkóczi Ádám, Jobbik, képviselők által a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló, T/17262. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 24 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportja által az Igazságügyi bizottság 10/2014-2018. IUB számú általános érvényű állásfoglalásának elutasítására vonatkozó, Ü/17807. számon előterjesztett **kérelemről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy ennek tárgyalását tegnap már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az LMP által előterjesztett Ü/17807. számú kérelmet. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kérelmet 30 igen szavazattal, 104 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Kétperces szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(12.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Amennyiben kártyájukat elhelyezték a szavazógépben, és ezzel jelzik, hogy részt vesznek az ülésen, akkor, ha helyüket elfoglalták, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„Az egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás, valamint az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17779. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Először megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, ön a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm

szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy ön is mondta, egy kétoldali megállapodás jegyzőkönyvének kihirdetéséről szól a törvényjavaslat.

A magyar kormány álláspontja szerint az Európai Közösség és Libanon együttműködése több szempontból is fontos. Egyrészt ez a jegyzőkönyv, illetve ennek az elfogadása megnyitja a lehetőséget egy olyan párbeszéd előtt, amely a Közel-Keleten egy plurális demokrácia megerősödéséhez is elvezethet. A másik szempontja ennek a megállapodásnak, hogy az Európai Unió tagállamai olyan kereskedelmi kapcsolatokat fűzhetnek szorosabbra Libanonnal, ami ennek a térségnek gazdasági előnyökkel, az Európai Közösség tagállamainak pedig kiviteli lehetőséggel jár együtt, úgy termékek, mint szolgáltatások vonatkozásában. Másrészt a kormány által beterjesztett javaslatnak többek között az is a célja, hogy a magyar kormány elismerje azt a tevékenységet, amit Libanon a közel-keleti térség stabilitása érdekében tesz. És nem mellékes ez akkor, amikor látható módon ez az ország jelentős szerepet vállal a migrációs válsághelyzet kezelésében.

Ezek mentén az érvek mentén döntött arról a kormány, hogy a Magyar Országgyűlés támogatását kéri a javaslat kihirdetéséhez. Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar külpolitikában Libanon fontos szerepet tölt be, ugyanis ez az ország a közel-keleti stabilitás egyik kulcsállama, a keresztény közösségek védelmezése mellett segíti a közel-keleti válságzónából menekülni próbálókat abban, hogy otthonukhoz a lehető legközelebb maradhassanak, és minél előbb hazatérhessenek a helyzet rendeződése esetén. Libanon effajta törekvése bizonyítja, hogy az illegális bevándorlás kezelésének ez a leghatékonyabb módja. Ahelyett, hogy az embereket az Európába való átkelés érdekében életük kockáztatására buzdítják, az érintett országokat - mint például Libanont - kell segíteni a rászorulókat ellátásában.

A nyugat-balkáni országokkal való együttműködés hatására az Európát fenyegető menekülthullámok kezelhetőbbé válhatnak, azonban ennél sokkal preventívebb módszer a lokális válságkezelés. Ennek kivitelezésében Libanonnak kétségtelenül kulcsfontosságú szerepe van, amelyhez a nemzetközi közösség támogatására van szüksége.

Törekvéseinket alátámasztja az a tény, hogy Magyarország az Európai Uniónál kezdeményezte,

hogy a Libanonnak jóváhagyott 400 millió euró segítséget 800 millió euróra emeljék, az ország stabilitásának fenntartása érdekében. Továbbá, mivel Libanonra Magyarország a közel-keleti térség keresztény közösségének védelmezőjeként tekint, támogatóképpen országunk 1,5 millió eurót fordít 30 helyi megromlódott keresztény templom felújítására. Novemberben, az első fázis megkezdésével 18 templom munkálatai indulnak el, amelynek folyamatát a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és egy libanoni keresztény egyetem koordinálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében a Fidesz képviselőcsoportja több okból kifolyólag is támogatja az Unió és Libanon közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodást. Egyfelől fontosnak tartjuk a közös keresztény értékek megővését, másfelől Libanon szerepét az Európai Unió védelmének hatékonyabb biztosításában kiemelkedőnek ítéljük.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja, mint mondtam, támogatja a benyújtott javaslatot, és azt elfogadásra javasoljuk az Országgyűlésnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás, valamint az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek kihirdetéséről szól.

Libanonnal az Európai Unió 2002-ben kötött társulási megállapodást, ami egyébként 2006-ban lépett hatályba. A megállapodás céljai a következők voltak: a felek közötti politikai párbeszéd számára megfelelő keret biztosítása; az áruk, a szolgáltatások és a tőke kereskedelmének fokozatos liberalizálása, ahhoz szükséges feltételek megteremtése; a felek közötti kereskedelem; valamint a kiegyensúlyozott gazdasági és társadalmi kapcsolatok kibővítésének előmozdítása; valamint a gazdasági, társadalmi, kulturális, pénzügyi és monetáris együttműködés fejlesztése.

A megállapodás egyébként nyolc címből áll, és én ebből a nyolcból szeretnék kiemelni kettőt, mégpedig a második címet, amely az áruk szabad mozgásával kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza: az Európai Unió és Libanon fokozatosan szabadkereskedelmi területet hoz létre, illetve a Libanonból származó termékek az Unióba vámmentesen, illetve az azokkal azonos hatású díjaktól mentesen behozhatók; illetőleg a hetes címet, amely pedig a pénzügyi együttműködésről szól, amelynek keretében a föld-

közi-tengeri régió országainak pénzügyi egyensúly helyreállítása, gazdasági növekedés fokozása és egyben a szociális jólét javítását elősegítő gazdasági környezet megteremtése érdekében Libanon által végrehajtott strukturális politikák támogatásának megfelelő módját tartalmazza.

Az EU sokoldalú támogatásban részesíti az országot - erről beszélt egyébként Dunai képviselő asszony is -, különösen egyébként az emberi jogok érvényesülése, a kormányzati hatékonyság javítása, az oktatás és a belbiztonság területén. A kétoldalú kapcsolat jogalapját képező társulási megállapodást kiegészíti az európai szomszédságpolitikai cselekvési terv, valamint a közeljövőben elfogadásra kerülő partnerségi prioritások.

Az Európai Unióból érkező támogatás elsődleges forrása az európai szomszédságpolitikai eszköz. Libanon a térség menekültválság által leginkább érintett országaként is jelentős támogatásban részesül, és ahogyan a fideszes képviselőtársam is megemlítette, összességében az egyik központi állama a menekültválság kezelésének.

Az Európai Unió Libanon legjelentősebb kereskedelmi partnere is: a kétoldalú kereskedelmi forgalom 2015-ben majdnem 7 milliárd euró volt, ami Libanon külkereskedelmének mintegy egyharmada.

Libanon stabilitása kulcsfontosságú tehát nemcsak a régió, hanem Európa biztonsága szempontjából is, éppen ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja az előterjesztés elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvény célja az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás, valamint az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek kihirdetése.

Az egyezmény célja a felek közötti politikai párbeszéd számára megfelelő keret biztosítása, az áruk, szolgáltatások és tőke kereskedelmének fokozatos liberalizálásához szükséges feltételek megteremtése, a felek közötti kereskedelem, valamint a kiegyensúlyozott gazdasági és társadalmi kapcsolatok bővítésének előmozdítása, illetve a gazdasági, társadalmi, kulturális, pénzügyi és monetáris együttműködés fejlesztése.

(12.50)

Libanon a Közel-Kelet legstabilabb állama, így az EU számára a környék legfontosabb partnere. Ez nem csupán gazdaságilag és politikailag igaz, Liba-

nonban, ahogy arról már szó esett, jelenleg körülbelül másfél millió menekült tartózkodik, főleg szíriaiak. Ez az ország lakosságának harmadát jelenti, emiatt az Európai Unió és Magyarország elemi érdeke is, hogy Libanon stabil maradjon, ugyanis egy ottani háború újabb hatalmas menekültáradatot indítana meg Európa felé. Ebben a vonatkozásban erőfeszítések történtek az elmúlt évek során, s az sem csoda, hogy az Unió rengeteg pénzt és energiát fektet az országba, amelynek egyébként legfontosabb kereskedelmi partnere is az EU. Bár Magyarország kereskedelmi kapcsolatai nem kimagaslóak az országgal, jelen megállapodás ebben is segítségre lehet. Bízom benne, hogy ebből következően fognak majd történni előrelépések, s aláhúznám azt, hogy a Jobbik képviselőcsoportja is támogatja ennek a megállapodásnak és a jegyzőkönyveknek a kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e még szólni, van-e olyan képviselőtársunk, aki az adott napirend keretében kíván még felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következők **„Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17780. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy hasonló javaslat fekszik az Országgyűlés előtt, mint az előzőekben tárgyalt, az érintett állam értelemszerűen különbözik, Bosznia-Hercegovináról beszélünk. A társulási jegyzőkönyv lényegében nem szól másról, mint annak a folyamatnak az erősítéséről, ami a térség európai uniós integrációját támogatja. A kormány meggyőződése, hogy ez úgy Magyarországnak, mint a közép-kelet-európai régióknak érdeke. A társulási jegyzőkönyv lényegében elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyeket ezekben az országokban, illetve Bosznia-Hercegovinában az integráció elősegítése érdekében,

a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítása érdekében megtettek és megtesznek.

A mi álláspontunk szerint a Balkán-térség mielőbbi integrációs folyamatának a felgyorsítása és befejezése nagymértékben járulhat hozzá a középkelet-európai régió gazdasági, politikai és védelmi stabilitásához, ezért kérjük az Országgyűlést a javaslat elfogadására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Bosznia-Hercegovinával kötendő megállapodás aláírását és kihirdetését, és ugyanilyen mértékben támogatjuk Bosznia-Hercegovina európai integrációs törekvéseit, készek vagyunk segítséget nyújtani a megvalósulást elősegítő lépések során.

A Nyugat-Balkán szerepe az Európai Unió biztonságpolitikájára jelentős hatást gyakorló migráció problémáinak kezelésében és megoldásában meghatározó jelentőségű. A Nyugat-Balkán biztonsága a térség EU- és NATO-csatlakozási folyamatának felgyorsításával garantálható. A Nyugat-Balkánt jellemző feszültség és instabilitás Magyarország számára a földrajzi közelségből adódóan is magas kockázatot jelent, de a fenyegetés Közép-Európán túl egész Európára nézve komoly veszélyforrást jelent. Egy újabb migrációs hullám elindulása esetében a hatékony védekezésben a Nyugat-Balkán Európai Unióval ápolta kapcsolata egyértelműen kulcskérdésnek bizonyul. A kooperáció előmozdítása Magyarország számára is jelentőségteljes lehet.

Abban az esetben, ha a Nyugat-Balkán nem képes megfelelően felkészülni és védelmi intézkedéseivel megállítani a migránsokat, akkor a déli határ irányából a fenyegetettség országunkra is közvetlen hatással lesz. Az esetleges krízishelyzet kialakulása megelőzhető, de mindenképpen csökkenthető lenne a nyugat-balkáni államok hatékony fellépésével. Ezen megfontolás alapján Magyarországnak törekednie kell a Nyugat-Balkán, köztük Bosznia-Hercegovina mielőbbi európai integrációjának segítésére. Ennek előfeltétele Bosznia-Hercegovina biztonságának megszilárdítása, amelynek megteremtésére irányul többek között az Európai Unió által küldött katonai egységek támogatása, ezenfelül a gazdasági integráció előremozdítását célozza az Európai Unió és Bosznia-Hercegovina közt megvalósuló vámmentes kereskedelem és kereskedelmi áruforgalom is.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja ennek az integrációs folyamatnak a jövőbeni továbbvitelét, támogatjuk Bosznia-Hercegovina Európai Unióhoz

való csatlakozását. Álláspontunkat alátámasztja, hogy a nyugat-balkáni térség európai integrációjának felgyorsítása egész Európa biztonságpolitikai és gazdaságpolitikai érdeke egyaránt. Ennek megfelelően a Fidesz képviselőcsoportja a törvényjavaslatot az Országgyűlésnek elfogadásra javasolja. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szól. Az Európai Közösségek, illetve tagállamok és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodást 2008-ban írták alá Luxemburgban, és 2015. június 1-jén lépett hatályba. A megállapodást az Európai Közösségek és tagállamok, valamint Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás kihirdetéséről szóló 2008. évi LV. törvény hirdette ki. A törvényjavaslat elfogadását a Magyar Országgyűlés 2008 szeptemberében 369 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta. A megállapodás célja Bosznia-Hercegovina európai integrációjának elősegítése. Ennek keretében az Európai Unió támogatja az ország erőfeszítéseit a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítására, ezáltal is hozzájárulva a balkáni régió politikai, gazdasági és intézményi stabilizációjához.

Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel a fenti megállapodáshoz készült jegyzőkönyvet 2016 decemberében írták alá Brüsszelben. A jegyzőkönyv értelmében 2017. február 1-jétől - ami ideiglenesen alkalmazandó -, ezen időponttól kezdve az Európai Unió és Bosznia-Hercegovina közötti kereskedelmi áruforgalom vámmentesen történik meg. 2016. február 15-én egyébként Bosznia-Hercegovina benyújtotta uniós csatlakozási kérelmét. Mivel a társadalmi-gazdasági reformok mellett a jogállamiságra és a közigazgatásra irányuló reformok megvalósításában is sikerült eredményeket elérnie, az Európai Tanács Általános Ügyek Tanácsa 2016. szeptember 20-ai ülésén vita nélküli napirendként fogadta el Bosznia-Hercegovina tagfelvételi kérelmét, és felkérte az Európai Bizottságot az országjelentés elkészítésére.

Magyarország elkötelezett Bosznia-Hercegovina stabilitása és biztonsága mellett, amelynek legfőbb garanciája az ország mielőbbi eredményes euroatlanti integrációja. Hazánk 1992-ben vette fel a diplomáciai kapcsolatot Bosznia-Hercegovinával. 1997-ben megnyitottuk nagykövetségünket Szaraje-

vóban, működik tiszteletbeli konzulátusunk Mostarban, idén pedig új tiszteletbeli konzul kezdte meg működését a Banja Luka-i konzulátuson. Alapvető érdekünk, hogy a térségben zajló változások elősegítésé a gazdasági és politikai konszolidációt, míg a korábbi évtizedekből örökölt ellentétek pedig csökkenjenek, ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Képviselőtársaim, köszönöm a figyelmet, elnök úrnak pedig a szólás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(13.00)

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Bosznia és Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodást - a továbbiakban: megállapodás - 2008. június 16-án írták alá Luxembourgban. Az egyezmény vagy megállapodás 2015. június 1-jén hatályba lépett, és ennek célja Bosznia-Hercegovina európai integrációjának elősegítése. Ennek keretében az Európai Unió támogatja az ország erőfeszítéseit a jogállamiság és a demokrácia megszilárdítására, ezáltal hozzájárulva a balkáni régió politikai, gazdasági és intézményi stabilizációjához, hiszen a nyugat-balkáni térségnek az ilyen módon történő bevonása egy fontos vállalás a közösség részéről.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jelen törvényjavaslatra Horvátország európai uniós csatlakozása miatt van szükség. Bár az ország komoly lépéseket tett az Európai Unióhoz való csatlakozás terén, vitás kérdések a szomszédos országokkal, Horvátországgal és Szerbiával továbbra is problémát jelenthetnek. 2016-ban nyújtotta be EU-csatlakozási kérelmét Bosznia-Hercegovina, az idei évben pedig az Európai Parlament elfogadta az államról szóló országjelentést, elismerve az erőfeszítéseket, azonban további területeket jelölt meg, amelyekben előre kell lépni. Valóban fontos itt megjegyezni, hogy egy hosszabb folyamattal állunk szemben mindenképpen, és mindenképp látható, hogy hosszú évek folyamata lesz az, hogy ez az integráció valóban megtörténhessen. Az erőfeszítéseket természetesen elismeri a közösség, és a magunk részéről is ezt megteszük, de az út vége még messzebb van.

Összességében azonban, tisztelt Országgyűlés, a Jobbik támogatni tudja a törvényjavaslat elfogadását, hiszen egy technikai jellegű indítvánnyal állunk szemben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most, amennyiben van kétperces felszólalás vagy további felszólalás, úgy azok következnek. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés, az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Jelzi Csepreghy Nándor államtitkár úr, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17783. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A mostani, önök előtt fekvő törvényjavaslat célja lényegében a korábbi Kormánytisztviselői Döntőbizottság megváltozott személyi köréből fakadóan egy terminológiához kapcsolódó új elnevezés bevezetése. Olyan új elnevezés indokolt, amely gyűjtőfogalomként ezt követően lefedi az állami tisztviselői és a kormánytisztviselői állományt is, igazodik a testület tagjainak, a közszolgálati biztosoknak az elnevezéséhez.

A döntőbizottság a közszolgálati jognak a bírósági jogorvoslati utat megelőző fórumrendszere, ezért indokolt a testület elnevezését Közszolgálati Döntőbizottságra módosítani. Az önök előtt fekvő javaslat lényegében hat törvényt módosít, úgymint a polgári perrendtartásról szólót, a bírósági végrehajtásról szólót, a közszolgálati tisztségviselőkről szólót, a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát veszítő szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényt, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényt, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényt.

Mivel technikai jellegű módosításról van szó, ezért kérjük az Országgyűlést ennek elfogadására. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Deme-

ter Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A demokratikus berendezkedésű államok jogrendszereiben alapvető elvi követelmény a fogalmi letisztultság és a különböző normák közötti összhang megteremtése. Szükséges és elengedhetetlen tehát az, hogy a jogkereső állampolgár és a jogalkalmazó állami hatalmasság pontos, tiszta és kielégítő útmutatást nyerjen a jogszabályok szövegéből.

Éppen ezért, ha egy új törvény egyben új terminológiai megjelölést is bevezet, ezt a jogbiztonság követelményeiből eredő állami kötelezettség teljesítésének megfelelően haladéktalanul át kell vezetni az adott jogi fogalmat tartalmazó jogviszonyokat szabályozó állami aktusokba. Ezen esetkört érinti a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/17783. számú törvényjavaslat.

A Kormánytisztviselői Döntőbizottság felállításkor annak hatásköre kizárólag a kormánytisztviselők és a kormányzati ügykezelők azon közszolgálati jogvitáira terjedt ki, amelyek a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 190. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatói intézkedésekből származtak. Ezen intézkedések a következők: a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetése, az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló felszólítás, a minősítés, a teljesítményértékelés megállapításai, a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozat, a kinevezés egyoldalú módosítása, valamint a sérelemdíj megfizetése ügyében hozott határozat.

Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LXX. törvény hatálybalépésével megváltozott az adott jogviszonyokat szabályozó korábbi törvény személyi hatálya, így a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének Közszolgálati Döntőbizottságra történő változtatása indokolt. Az állami tisztviselőkről szóló új törvény hatálybalépésével 2016. július 1-jétől a fővárosi és megyei kormányhivatalok járási hivatalainál, valamint 2017. január 1. napjától a területi kormányhivataloknál foglalkoztatott kormánytisztviselők állami tisztviselők, a kormányzati ügykezelők pedig állami ügykezelők lettek. Az említett hatálybalépési időpontoktól számítva a törvény szerinti új állami szolgálati jogviszony alapján a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz tartozó panasz-, illetve véleményezési ügyek nagy részét olyan eljárások alkotják, amelyeket a fent említett állami tisztviselők vagy állami ügykezelők kezdeményeztek.

Ezen fórum jelenlegi elnevezése meglátásom szerint nincs összhangban a közszolgálati jogvitákat indítók személyi körével, és ezen okból pedig javaslom és egyben határozottan indokoltnak tartom az elnevezés megváltoztatását. A Közszolgálati Döntőbizottság mint új elnevezés viszont gyűjtőfogalomként koherens az állami tisztviselő és a kormány-

tisztviselő fogalmakkal, tagjai közszolgálati biztosok. Az új terminológiai megnevezés bevezetését továbbá indokolja az is, hogy a Kormánytisztviselői Döntőbizottság a közszolgálati jognak a bírósági jogorvoslati utat megelőző fórumrendszere.

(13.10)

A törvényjavaslat célja tehát nem más, mint módosítani azon törvényeket, amelyek a Kormánytisztviselői Döntőbizottsággal kapcsolatos rendelkezéseket, szabályozásokat tartalmazzák. Az állami tisztviselőkről szóló törvény hatálybalépését megelőzően a kormánytisztviselők, illetve a kormányzati ügykezelők feladatáról és jogállásáról a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezett. Ezen személyek pedig, akik erre a szolgálatra vállalkoznak, továbbá elszántsággal, hűséggel és alázattal viseltetnek az államgépezet működése irányába, igénylik azt, hogy speciális jogviszonyukból adódó problémáik megoldására az állam hozzon létre számukra egy szintén ilyenfajta speciális ügyeket elbíráló fórumot. Ezen elvi elhatározásból eredően hozta létre a magyar kormány a Kormánytisztviselői Döntőbizottságot. A most megoldandó probléma az, amelyet reményeink szerint a tisztelt Ház a törvényjavaslat elfogadásával meg is old, hogy mondjuk meg pontosan azt, hogy az állami tisztviselők és állami ügykezelők vitás ügyeikkel mely fórum elé járulhatnak.

Ajánlom a tisztelt Országgyűlés figyelmébe, hogy ne feledkezzünk meg arról, hogy Alaptörvényben foglalt állampolgári jogunk van a jogorvoslatához. Szintén alkotmányos alapjogunk van a jogbiztonság állam általi megteremtéséhez, azaz ahhoz, hogy kiszámítható és előre látható módon hozza meg a jogkereső honpolgár a döntését, amikor egy adott jogszabály érthető és világos rendelkezését olvassa. Amennyiben viszont nem kerülne sor az átnevezésnek az azzal összefüggő törvényekben történő módosítására, úgy a korábban említett állami szolgálatot teljesítők ezen Alaptörvényben meghatározott jogsultságai sérülnének. A jogvitát elbíráló fórum előtti fair és tisztességes eljárás egyik alapkövetelménye tehát az, hogy tudja az ember, hogy mely szervtől kérhet segítséget státuszából eredően.

A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat, igaz, csak szövegcsere módosításokat tartalmaz, de elvi jelentősége is van, hogy ennek most érkezett el az ideje, hiszen megszülettek az általános közigazgatási rendtartásról rendelkező és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvények. Így a módosításokat véleményem szerint a jogrendszerbeli harmónia is megkívánja.

Röviden szeretnék kitérni arra, hogy megemlékezzek a magyar államigazgatás rendszerének 2010-ben megkezdődött megreformálásának sikeréről. Az elmúlt évek eredményeinek következtében ma már egy átlátható, tiszta és jól kézben tartott

államapparátus segíti Magyarország polgárainak mindennapi ügyeik intézését. Most már azt is elmondhatom, hogy új eljárási kódex segíti az állampolgárok és a közhatalom között meglévő, közigazgatási jogviszonyokból származó vitás kérdések elbírálását. Ez az új kódex pedig világosabb és átláthatóbb szerkezetű, mint a már annyiszor módosított elődje. Nyilvánvaló, hogy a közigazgatás egy olyan kiemelt terület, ahol mindig és mindenkor várhatóak átszervezések, átalakítások, amelyek maguktól értetődően kihatnak más területekre is. Ezen más területek pedig így igényelni fogják a módosítások szükségességét az átláthatóság követelményének teljesítéseként. Most is egy ilyen helyzettel találjuk szemben magunkat.

A közszolgálat egy élethivatás. Az állam szolgálata tiszteletre méltó és becsülendő. Ilyen bölcs gondolatokat tartunk szem előtt tehát, amikor arról határozunk, hogy ezek az emberek, akik ezt a foglalkozást, hivatást választották, garantáltan átlátható módon tudják érvényesíteni speciális jogosultságukat, és ne hagyjuk őket a jog útvesztőibe belemenni.

Összegezve tehát annyit kérnék a tisztelt Országgyűléstől, hogy teremtünk koherenciát az állami szolgálati jogviszonyokból fakadó jogosultságok érvényesítése területén. A jogbiztonság egész egyszerűen csak azt kívánja meg, hogy ha már nincs kormánytisztviselő és kormányzati ügykezelő mint hatályos fogalom, akkor minden ilyen névhasználatból eredő zavart hárítsunk el akként, hogy ezt a megjelölést kiiktatjuk normáink közül, és helyette pedig bevezetünk egy gyűjtőfogalmat, ami rendszerint a legnagyobb mértékben megfelel.

Meggyőződésem szerint nem nehéz belátni, hogy miért kell ez a módosítás, amellyel a Fidesz-KDNP-szövetség egyetért, és ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő úr. A képviselőcsoportok részéről a Jobbik képviselőcsoportjából jegyző asszony, Hegedűs Lorántné jelentkezett vezérszónoki felszólalásra. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezt a törvényjavaslatot a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatni fogja, minekutána valójában csak különböző törvényeknek a csinosításáról van szó, és át kell nevezni a döntőbizottságot értelemszerűen a törvényeknek megfelelően. De ha már az előttem szóló képviselőtársam olyan szépen és olyan hosszan beszélt a közigazgatás megreformálásának a sikerességéről, ami egy 2010 óta tartó rendkívül összetett folyamat, nem tudom megállni, hogy egy-két gondolattal ehhez a sikerhez egy-két megjegyzést ne tegyek.

Először is úgy gondolom, erősen vitatható az, hogy azokat a személyeket, akiket a korábbiakban

köztisztviselőknak neveztünk és akik a közhatalmat gyakorolták különböző költségvetési intézményekben mint hivatalnokok, az Orbán-kormányzat valamilyen kifürkészhetetlen oknál fogva vagy nehezen igazolható oknál fogva elkezdte megosztani, és kormánytisztviselőket, állami tisztviselőket csinált belőlük. Tehát most már ez a köztisztviselői kar összességében három részre oszlik ezáltal. Ennek a szakmai alátámasztottságával is nekünk gondunk van, de még azzal, ami az életpályamodelljüket érinti. Itt az előbb Demeter Zoltán képviselőtársunk hosszan és rendkívül szívhez szólóan beszélt arról, hogy milyen alázattal kell dolgozni a közszolgálatban állóknak, az államgépezet felé milyen alázatot kell mutatniuk.

Azt gondolom, hogy egyrészt a nemzetük felé kell hűséget, valamint a törvények betartása felé kötelezettséget kell nekik mutatni; legalábbis ez a legalapvetőbb hozzáállás. Én az alázatot zárójelbe tenném, mert maximum a törvényekkel szemben lehet ezt az alázatot gyakorolni és nem pedig az államgépezet, az állampárt különböző tisztségviselőivel szemben. De ha már életpályamodell, azért azt már ne felejtsük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2008-ban a Gyurcsány-kormány kötötte meg azt a bizonyos rendkívül megalázó IMF-paktumot, amiben rögzítették, egyben kőbe vésték a 38 650 forintos köztisztviselői illetményalapot, amin mind a mai napig az Orbán-kormány nem tud, nem akar változtatni. Tehát ezért életpályáról semmiképpen nem beszélhetünk, hiszen lassacskán azt kell mondjuk, hogy a minimális juttatás, amit önkormányzat bérminimumként adnak, az egész életükre vonatkozóan kiterjed a köztisztviselőknél.

(A jegyzői széklet Földi László foglalja el.)

Egyes ügykezelők azzal a fantasztikus perspektívával kezdenek el a munkájukat, hogy ha középfokú végzettségűek, 18 éves korukban belépnek az állam szolgálatába, és ezt a munkát folytatják negyven éven keresztül, ugyanazt a pénzt fogják kapni, amikor nyugdíjba mennek - ez az egyik.

(13.20)

A másik pedig az, nem tudom, hogy az a mondás önk felé mennyire ismert, hogy az ígéret szép szó, ha betartják, úgy jó. Az állami tisztviselőknél, amikor őket önk a járási hivataloknál kinevezték, akkor egyben azt az ígéretet is tették, hogy ez nemcsak a járási hivatalokra fog vonatkozni, de még a megyei kormányhivatalokban dolgozóakra is. Ugyanis valóban, 2017. január 1-jétől most már a megyei kormányhivatalokban dolgozókat is állami tisztviselőknél hívjuk. Csak a probléma az, hogy a hozzá való bérezést önk egy salátatörvény nagyon sokadik paragrafusába - ott is elrejtve - beletették, hogy nem 2018. január 1-jétől fogják megkapni, hanem 2019. január 1-jétől. Ha megkapják. Mert ugye, amit eddig

egyszer már el lehetett halasztani, azt el lehet akár-hányszor is halasztani.

Én azt gondolom, hogy ez egy rendkívül sunyi és cinikus hozzáállás volt az Orbán-kormány részéről. Ez aztán az életpályamodell, ugye, tisztelt képviselő-társaim, hogy beigérünk valamit, és utána anélkül, hogy egyeztetnénk a szakmai fórumokkal, az érdekképviseleti szervekkel, egy tollvonással elvonjuk! Tulajdonképpen miért is? Most néztem meg a STADAT-táblákat, hány emberről beszélhetünk? Huszonpárezerről beszélhetünk. Az egész fizetésemelés, amit önöknek oda kéne adni ezeknek az embereknek, körülbelül maximum 30 milliárd forint. Lássuk csak, miből lehetne ezt megvalósítani! Jó? Na, nézzük! Hát akkor, például a propagandaminisztériumot szüntessük meg, mindjárt megvan nekik a fedezet. De ha a propagandatévének a közszolgálati hozzájárulását csökkentenénk, akkor is meglenne. Ha a Pénzügyminisztérium épületének a felújítását elhalasztanánk, akkor is meglenne, a Liget Budapest projektből is lehetne fedezetet találni. A taokedvményekből is lehetne fedezetet találni, az Eximbank kistafirozásából is lehetne fedezetet találni. Vagy például jövőre 65 milliárd forintot fogunk stadionépítésre szánni, na, abból is át lehetne csoportosítani. Vagy, hogy a Miniszterelnökséghez viszsztatérjek: esetleg a Miniszterelnökség Várba költözésére nem kéne szobánként 4 milliárd forintot szánni, és mindjárt meglenne a fedezet a megyei kormányhivatalok tisztviselőinek a fizetésemelésére.

Szóval, ha valamilyen törvényt majd módosítani akarnak egyszer, akkor kérem, először ezt nyújtsák be. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e élni valaki akár a kétperces, akár a képviselői felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a lehetőséget. Először is szeretném megköszönni a kormány nevében a két hozzájáruló frakció támogató álláspontját.

Mivel Hegedűs képviselő asszony szóba hozott nem a vonatkozó törvényjavaslathoz kapcsolódó részeket is, ezért engedje meg, hogy itt is emlékeztessem a jegyzőkönyv kedvéért az Országgyűlés nyilvánosságát, hogy a magyar kormány álláspontja alapján bármilyen béremelés csak a gazdasági teljesítményből fakadhat.

Mivel van gazdasági növekedés, ezért azokban az ágazatokban kezdtük meg a bérfeljesztést, ame-

lyek, azt gondolom, hosszú évek óta vártak magukra, mint az egészségügy, mint az oktatás, mint a kormánytisztviselői körnek az a része, aki a legtöbb személyes ügyfélkontakttal rendelkezik, és ez a kormány nem tervezte ezt a folyamatot befejezni. Ez folytatódik a következő években is.

Ennyit szerettem volna hozzátenni, elnök úr. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Répássy Róbert, Németh Szilárd István, Selmeczi Gabriella és Horváth László fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/16168. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor az ember hall egy hírt a médiából arról, hogy történt egy újabb pedofil-bűncselekmény, amikor hallunk egy hírt arról, hogy egy kiskorú gyermeket, egy 18 év alatti gyermeket bántalmaztak, sok esetben szexuálisan bántalmaztak, erőszakoskodtak vele, akkor az első érzés mindig a döbbenet. Egy gyomorba vágó érzés, döbbenet; a második gondolat sok esetben mindig az, hogy jaj, csak a saját gyermekünkkel ne történjen ilyen; de utána rögtön jön a következő gondolat, hogy senki mással soha többet, egy gyermekkel se történhessen ilyen. Aztán persze jönnek a következő érzések és gondolatok, a tehetetlen düh, aztán az indulat, hogy mi legyen az elkövetővel, hogyha tudjuk, hogy kiről van szó. De talán a legfontosabb kérdés az egész társadalom minden egyes tagja felé az, hogy mit tehetünk annak érdekében, hogy ilyen típusú durva bűncselekmények ne forduljanak elő a jövőben.

Megfogalmazhatjuk azt a vágyat, hogy szeretnénk, ha gyermekeink ellen soha többé ilyen durva pedofil-bűncselekményt nem követnének el többet. Megtörténik egy ilyen bűncselekmény, zaklattak, bántalmaztak egy gyermeket. Nem lehet meg nem történné tenni. Egy ilyen bűncselekményt nem lehet felülről, nem lehet igazából kikezelné a gyermekből azt, amit átélt. Egész életén keresztül viselni fogja ez a gyermek egy ilyen pedofil-bűncselekménynek a következményeit, egész életében belül ez egy bélyeg lesz, hordozni fogja a viselkedésében, majd a kapcsolataiban, a kapcsolattartási képességeiben, és nyilván a szakemberek, a pszichológusok hosszan tudnák sorolni, hogy milyen defektust szenvednek el ezek a

gyermek, a 18 év alatti gyermekek egy ilyen bűncselekmény hatására.

Ezt a parlamentben már megfogalmaztuk többször, hogy a bűncselekmények közül, a bűncselekmény körében a kiskorú sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények a legvisszataszítóbb, mondhatnánk azt, a legundorítóbb bűncselekmények. Itt ártatlan, többnyire védekezésre képtelen kisgyermekről van szó, az ő életükben történik ez a szörnyűség. Amit mondtam, mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy elkerüljük ezeket a bűncselekményeket, hogy ezek előfordulhassanak. Mi most itt a parlamentben törvényhozóként ülünk. Tegyük fel a kérdést magunknak, hogy törvényhozóként mi az, amit tehetünk gyermekeink érdekében.

Engedjék meg, hogy mielőtt konkrétan rátérek, hogy milyen normaszöveget nyújtottunk be képviselőtársaimmal, Horváth László képviselőtársammal, Répássy Róbert képviselőtársammal, Németh Szilárd képviselőtársammal, nagyon röviden beszéljek arról, hogy nem ez az első olyan törvény módosítás, amely a gyermekek védelme érdekében születik. Már számtalan törvény módosítást nyújtottunk be, és reméljük, hogy ezek valamennyi eredményt értek el.

Az új büntető törvénykönyv 2013 júliusában lépett hatályba, itt nagyon fontos célunk volt, hogy az új büntető törvénykönyvben fokozottabban védjük a gyermekek érdekeit, a gyermekeket. Aztán 2014 decemberében lépett hatályba az az önálló indítvány, amit Bánki Erik képviselőtársammal nyújtottam be. Itt az élet egy újabb csúnya pedofilügyet hozott elénk, a médiából tudtuk meg, hogy volt olyan személy, aki iskolában, köztéténél hosszú éveken keresztül - mondhatnám, hogy évtizedeken keresztül - szexuálisan zaklatott alárendeltségében lévő kiskorúakat, akik amikor elkezdtek erről beszélni, és mikor feltárták azt, elkezdtek feltárni, hogy velük mi történt, akkorra sajnos ez a bűncselekmény már elévült.

(13.30)

Ezért akkor - és köszönet a parlament minden képviselőjének, hogy egyhangúlag megszavazták azt a törvény módosítást - azt a döntést hoztuk, hogy a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális tárgyú bűncselekmények, a köznyelvben pedofil-bűncselekmények nem évülnek el. Ezzel azt üzentük ezeknek az embereknek, akik képesek ilyen bűncselekményt elkövetni, hogy nincs elévülés, életük végéig a fejük fölött lóg az a Damoklész kardja, amely arról szól, hogy ha egyszer kiderül, akár sok-sok évvel később, hogy mit követtek el, akkor is büntethetőek ezek az emberek. Még egyszer köszönöm a parlamentnek, hogy akkor egyetértés volt, és megszavaztuk ezt a törvény módosítást.

Aztán idén, 2017. január 1-jével lépett hatályba számtalan olyan törvény módosítás - több törvényt érintettek egyébként ezek a módosítások -, amelyek-

kel fokoztuk a gyermekek biztonságát. Csak felsorolásszerűen hadd említsek meg egy párat! Előírtuk, hogy a testvérek ügyét együtt kell kezelni a gyámhatósági esetekben. Aztán egyértelműen szabályoztuk a házi orvossal, védőnővel való együttműködés kötelezettségét. Egyértelműen szabályoztuk azt is, hogy a jelzőrendszer tagjainak mikor és mi a feladata. Ezután nem lehet egymásra mutogatni, hogy ki mikor mulasztotta el a jelzést, hogy veszélyben van egy gyermek, és be kell avatkozni. Aztán rendelkezünk az elővezetésről; előzetes ügyészi jóváhagyás nélkül lehetővé tettük a gyámhatóságnak a szülők elővezetését. Ezt azokban az esetekben lehet igénybe venni, amikor azonnali intézkedést kell foganatosítani. Ezekről a törvény módosításokról egyébként Horváth László képviselőtársam tud még részletesebben beszélni, hiszen együtt dolgoztuk ki ezt a módosítást, és nagyon komoly, mély szakmai munkát végzett.

De nézzük most konkrétan az előterjesztést, miről is szól az a törvényjavaslat, ami önök előtt fekszik. A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény - a továbbiakban büntető törvénykönyv - 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és most idézném a normaszöveget: „A nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény elkövetőjét, ha a bűncselekményt tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követte el, végleges hatállyal el kell tiltani bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.”

Mindnyájan tisztában vagyunk azzal itt a teremben, de azért mondjunk példát arra, hogy mik is ezek a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények. A teljesség igénye nélkül hadd soroljak fel egy párat: szexuális kényszerítés, szexuális erőszak, vérfertőzés, kerítés, prostitúció elősegítése és így tovább. Tehát, ha kiskorúak sérelmére követik el ezeket a bűncselekményeket, akkor mi ebben a törvényben kötelezően írunk elő a bírónak, hogy ha jogerősen elítéli az illetőt ezekben a bűncselekményekben vagy ezek egyikében, akkor mellékbüntetésként köteles legyen előírni azt is, hogy eltiltja azoktól a foglalkozásoktól, mint a normaszövegből felsoroltam, amelyek keretében ő kapcsolatba kerül 18 év alatti gyermekekkel, és létrejön egy alá-fölé rendeltségi viszony.

Ebben a hozzászólásban tudatosan nem sorolnék fel munkaköröket, hiszen nem szeretnénk megbántani, megsérteni egyetlen szakmát, foglalkozást sem, itt bűnözőkről beszélünk, bűnözőkről van szó. Ez idáig egyébként a szabályozás nem tette kötelezővé a bíró számára, hogy eltiltsa a foglalkozástól, hanem ezt a bíró szabad mérlegelési jogkörében hagyta. De, tisztelt képviselőtársaim, fogalmazzuk meg magunkban azt a kérdést, hogy ha valaki képes arra, hogy egy ilyen bűncselekményt elkövessen, szexuálisan zaklasson egy 18 év alatti kisgyerme-

ket... - nem szeretnék belemenni a részletekbe, de borzalmas ügyekkel találkozok az ember, ha a szakmai anyagok mélyére ás. Itt szó lehet másfél éves, két éves kisgyermekéről, egészen kis gyermekekről; a büntető törvénykönyv eleve 12 év alattiaknál azt feltételezi, hogy védekezésre képtelenek, nem képesek védekezni. Tehát tegyük fel azt a kérdést magunkban, hogy ha egy ember képes arra, hogy ilyen bűncselekményt elkövessen és mondjuk, elítélik, letölti a büntetését, újra visszanyeri a szabadságát, és elhelyezkedik egy olyan munkakörben, ahol újra kapcsolatba kerül kisgyermekkel, újra létrejön ez az alá-fölé rendeltségi viszony, hiszen oktathatja, nevelheti, felügyelheti, orvosi vizsgálat alá vetheti az illető gyermeket, akkor biztosak vagyunk-e mi abban, hogy ez az ember nem követi-e el újra ugyanezt a bűncselekményt.

Nem kell itt most megválaszolni a kérdést. Én ezt azért fogalmaztam meg, hogy mindenki tegye el magában ezt a kérdést, és tegye el magában a választ. Igazából ezzel indokolnám azt, hogy miért nyújtottuk be ezt a módosítást, és miért íránk elő kötelezően és végleges hatállyal a foglalkozástól való eltiltást. Fontos a bíró szabad mérlegelése, de úgy ítéljük meg, hogy a gyermek érdeke mindent felülír.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek az előterjesztésnek van egy 2. §-a is, amely a kiskorú veszélyeztetése bűncselekményről szól. Itt mi azt szeretnénk elérni, hogy a következőképpen módosuljon a büntető törvénykönyv. Tehát egy (4) bekezdéssel egészülne ki a Btk. 52. §-a, amely azt mondja, hogy „A kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetőjét el kell tiltani bármilyen olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.” Ez az alapeset, hogy el kell tiltani, itt viszont különös méltánylást érdemlő esetben a foglalkozástól eltiltás kötelező alkalmazása mellőzhető. Tehát ebben az esetben meghagynánk a bíró mérlegelési jogát, szabadon dönthet arról, hogy eltiltja-e a foglalkozástól az illető egyént, akit jogerősen elítél vagy sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alapelveként kimondhatjuk azt, hogy a gyermekek bántalmazása elfogadhatatlan, és azt is elmondhatjuk, hogy minden intézkedésünket, minden törvénymódosítást, minden rendelkezésünket ennek az értéknek rendelünk alá. Ez a törvényjavaslat, amely önök előtt fekszik, 2017. december 1-jétől lépne hatályba, amennyiben elfogadja az Országgyűlés.

Én szeretnék köszönetet mondani az Igazságügyi bizottság tagjainak, hogy egyhangúlag támogatták, hogy idekerüljön a parlament plénuma elé ez a törvénymódosítás. Szeretnék köszönetet mondani a kormánynak, jelesül az Igazságügyi Minisztériumnak és az Emberi Erőforrások Minisztériumának, akik végig teljes mellszélességgel és nagyon nagy szakmai tudással segítettek a mi munkánkat, hogy egy jó és

vállalható törvényjavaslatot tudjunk önöknek benyújtani.

Kérem képviselőtársaimat, hogy a továbbiakban is itt, a parlament vitáján, illetve majd a végszavazásnál támogassák a törvénymódosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a kormány nevében most kíván felszólalni államtitkár úr vagy később. *(Jelzésre:)* Majd később. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kell hosszúnak lennem vezérszónokként egyfelől azért, mert a benyújtott törvényjavaslat szövege rövid, egyértelmű és világos, másrészt Selmeczi Gabriella állításaival, illetve mondanódjával a Fidesz-képviselőcsoport teljes mértékben egyetért.

Az a kiindulópontunk, mint más, a gyermekek védelméről szóló törvénymódosítás kapcsán is, hogy alapvető jog a biztonsághoz való jog, minden embert megillet ez a jog, és különösen fontos ezen belül is a gyermekek biztonságához való joga, amire képviselő asszony is utalt, elsődleges, és megelőz minden más jogot. Ebből adódik az, hogy a gyermekekkel szembeni erőszak minden formájával szemben a leghatározottabban és egyértelmű szigorral kell fellépni. Ennek a szigor részét a büntetőjog szigora is, amelynek feladata az, hogy elrettentsen, és ezzel növelje a védelmi hálót.

Erőszak és erőszak között különbséget tenni nemigen érdemes, néha a lelki erőszak, az érzelmi erőszak által okozott sebek lassabban gyógyulnak, hosszabb hatásuk van, fájdalmas hatásuk, mint a fizikai sebeknek, de mégiscsak az erőszaknak egy kirívó és elfogadhatatlan formája a szexuális erőszak a gyermekekkel szemben.

Különösen megrendítő és tűrhetetlen, ha olyan helyen válik szexuális erőszak áldozatává egy gyermek, ahol védelemben és gondoskodásban kéne részesülnie. Különösen megrendítő és tűrhetetlen, ha olyan embernek válik áldozatává egy gyermek, aki arra esküdött fel, hogy hivatását a gyermekek javára gyakorolja.

Van-e a cserbenhagyásnak és az árulásnak nagyobb mélysége annál, mint ha a védelmezőből támadó lesz, támadó, aki visszaél a neki adott hatalommal, befolyással, és ezt a hatalmat, befolyást a rá bízott védtelen gyermekkel szembefordítja? Van-e nagyobb csalódás, van-e nagyobb megrendülése az életbe, a világba, a felnőttekbe vetett bizalomnak

annál, mint ha egy gyermekre a veszélyt saját szülője, nevelője, gondozója, gyógyítója jelenti? Van-e nagyobb csalódás annál, mint amikor valaki azt kénytelen felismerni és azzal kénytelen együtt élni, hogy nem védenek meg és nem tudnak megvédeni? És van-e felállás egy gyermekként megélt ilyen tragédiából? Elég-e egy élet ahhoz, hogy valaki egy ilyen tragédia, dráma árnyékából kilépjen?

Van egy közeli barátom, gyermekként élte meg ő is a tragédiát. A család legjobb barátja volt az elkövető. A szülők rábízták a gyermeket, és ezt a bizalmat a gyermek ellen fordította az illető. A mai napig a barátom nem mondta el a szüleinek, hogy mi történt vele, de a mai napig viseli és hordja magában nyitott lelki sebként, és fogja mindig is magában hordani. Nem volt elég arra több évtized, hogy a szüleinek ezt el tudja, el merje mondani. S persze ha bekövetkezik egy ilyen tragédia, akkor a kérdés az, hogy tud-e valaki segíteni, ki és hogyan tud segíteni nemcsak az áldozaton, hanem az áldozat környezetén is.

Mindazokból, amiket elmondtam, talán világos mindannyiunk számára, hogy a megelőzés ebben az ügyben, minden erőszak ügyében a legfontosabb kérdés. S persze ez felveti annak a kérdését, hogy vajon a nevelési színtereken vagy a kiskorú gyermekek felügyeletét ellátó színtereken, a gondozás, gyógykezelés színterein, minden olyan szinten, ahol a gyermekkel szembeni hatalmi-befolyási viszony megjelenik, ott nem is az alkalmasság, hanem az alkalmatlanság létét, meglétét fel tudjuk-e ismerni, az alkalmatlanságot ki tudjuk-e szűrni.

*(A jegyzői székben Szávay Istvánt
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Selmezi Gabriella több mindenről beszélt, már ami az elmúlt időszakban megtörtént. De talán a megelőzéshez kapcsolódóan fontos tisztázni azt, hogy a kirívó eseteknél az mindenképpen tanulság, hogy az otthont pótló családközei ellátás szélesítése, a nevelőszülői ellátás elsődlegességének a figyelembevétele, a nagy férőhelyszámú intézmények kiváltása, minél több gyermekotthon és lakásotthon létrehozása, létesítése biztos, hogy a megelőzés érdekét szolgálja, de a megelőzéshez tartozik a büntetőjogi védelem és az elrettentés is. Ha pedig már valaki méltatlanná vált, ha valaki gyermekkel szembeni szexuális erőszak elkövetőjévé vált, ott nincs mese, mert nem szabad az esélyét sem megadni egy újabb tragédiának. Egyértelműen, világosan és határozottan rendelkezni kell az ilyen személyek végleges eltiltásáról. Mert azt hiszem, abban is egyetértünk, hogy egyetlen felesleges gyermeki élet sincs, és egyetlen olyan gyermeki sors, élet sincs, amiről lemondhatnánk.

Ennek szellemében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, én azért bővebben fogok szólni, mint az előttem szóló. Természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot, mégpedig azért, mert már többször volt hasonló téma az Országgyűlés előtt, ahogy Selmezi Gabriella képviselő asszony el is mondta előterjesztőként. Kezdetektől fogva, amikor ennek a javaslatnak egy enyhébb formáját nyújtották be, már akkor módosító indítványként ezt benyújtottam, hogy végleges eltiltásra kerüljön az, aki szexuális bűncselekményt követ el kiskorú sérelmére, de akkor az első ilyen alkalommal, még talán a Btk. megalkotásánál pont Répássy Róbert, az egyik előterjesztő volt az, aki akkor még államtitkárként azt mondta, hogy ezt nem lehet megtenni, mert nemzetközi jogba ütközik, és olyan jogkorlátozást jelent az elkövetővel szemben, ami miatt ezt nem lehet végrehajtani. Örülök, hogy a törvényhozási szocializációjuk során eljutottak arra a szintre, hogy rájöttek, hogy ezt mégis meg lehet valósítani.

Ennek nagyon örülök. Remélem, ezt egyéb más javaslatainknak az elismerése is fogja követni hasonló bűncselekményekkel kapcsolatban, gondolok akár Mirkóczki Ádám és Bana Tibor indítványára a kémiai kasztrációval kapcsolatban, vagy az én indítványomra az európai jogrendbe illeszkedő, valamilyen formában megvalósuló nyilvántartásról, amire az Egyesült Államokban találhatunk példát a pedofilbűncselekmények, illetve a szexuális bűncselekmények elkövetőinek a nyilvántartásával, illetve a tartózkodási helyének a nyilvánosságával kapcsolatban. Remélem, ezekben a kérdésekben is eljutnak olyan szintre, hogy tudnak támogatni ilyen irányú lépéseket is.

(13.50)

Majdnem tökéletesen egyetérttek egyébként az indítvánnyal. Az első részével tökéletesen egyetérttek, ami abszolút kizárja az ilyen jellegű hivatások betöltésétől ezeket az elkövetőket, mert ha példát szeretnék hozni, senki nem szeretné a nyáját farkasokra bízni, mert ha ez megtörténne, akkor tulajdonképpen azt tennénk meg, hogy odavetnénk a kiskorú gyermekeket a ragadozók karmába. Ezt mindenképpen meg kell akadályoznunk.

A javaslat második részével nem tudok teljesen egyetérteni. Amikor legutóbb a parlament előtt volt egy hasonló indítvány, akkor is elmondtam, hogy én vezető beosztásban lévő bírakkal beszéltem, tárgyaltam ebben a kérdésben, és ők mondták azt, hogy az ő véleményük az, hogy a bírói függetlenséget egyáltalán nem sérti az, hogy ha azokat, akiket kiskorú veszélyeztetése bűncselekménye miatt elítélnék, mellékbüntetésként végleg ki kell zárniuk az ilyen hivatások ellátásától, mert - az előző vitákban is elmondtam és most is elmondom - a kiskorú veszélyeztetésének a bűncselekménye már egy olyan kategória, ami súlyában hasonló a javaslat 1. §-ában lévő kategóriával.

Nem vétségről beszélünk, nem arról beszélünk, hogy egyszer megütötték a gyermeket, vagy előfordult az, hogy nem megfelelően táplálták, nem megfelelően ruházták, a neveléséről, gondozásáról nem megfelelően gondoskodtak, a veszélyeztetés bűncselekményénél már nagyon súlyos tényekről és nagyon súlyos helyzetekről beszélünk, ami, ahogy az előbb is hallhattuk képviselőtársamtól, ugyanúgy traumát okoz, és ugyanúgy bélyegként és teherként hordja utána élete során az a gyermek felnőttként is, egészen öregkoráig, illetve haláláig, mint ahogy akár egy abúzus után az életét le kell élnie.

Én azt mondom, hogy a második kategóriánál is, a kiskorú veszélyeztetésének a bűncselekményénél is véglegesen el kell tiltanunk ezeket az embereket attól, hogy aztán később az ő gondjaira bízunk kiskorú gyermekeket, mert minden éremnek két oldala van. Elnézést kérek, ha egy ilyen témában egy kicsit más megközelítésű szakmai érveket is behozok, mert elég sokat beszéltek már az előterjesztők, illetve egyéb felszólalók arról, hogy milyen súlyosak ezek a bűncselekmények, milyen súlyos következményei vannak egy kiskorú gyermek életében, milyen súlyos következményei vannak akár az egész életére kivetítve. Én is elítélem azt, ami ezekben az esetekben történik, én is azt vallom, hogy az egyik legaljasabb, legalantasabb és legsúlyosabb bűncselekmény az, amit ezek az elkövetők elkövetnek, illetve megtesznek. Nem tudom megbocsátani és nem tudom elfogadni azt, hogy ez megtörténhet.

De hogy az érem másik oldaláról is beszéljek: gondoljunk bele abba, hogy ezekre az emberekre kiskorú gyermekeket bízunk. Nagyon sok esetben olyan kiskorú gyermekeket is bízhatunk, akik valami miatt intézeti nevelésben részesülnek, az állam gondoskodására vannak bízva. Eleve már valamilyen szinten sérült lélekkel kerülnek be az intézményekbe, nagyon sokszor már deviáns magatartásformát is mutatnak bizonyos cselekedeteikben. Ilyen helyzetben bekerülnek akár még egy, jelenleg a kitagolás ezen szintjén lévő, nagy létszámú intézménybe, és szembesülnek egy ilyen cselekménnyel, egy ilyen ragadozó karmai közé kerülnek.

Akkor nemcsak az ő életük az, ami derékba törik, nemcsak az ő életük az, ami veszélybe sodródik ezáltal akár mentálisan, akár lelkileg, akár fizikailag,

hanem ez hatványozottan jelentkezhet a társadalomban, mert eleve sérült lélekkel bekerült gyermeket még egy ilyen trauma is ér, ahogy az előbbi felszólalásban is hallhattuk, pont azoktól az emberektől, akiknek a védelmére és a gondoskodására lenne bízva, az olyan mélyen belesodorhatja ebbe a lelki traumába, hogy a későbbiekben szinte borítékolható a deviáns magatartás. És ez a deviáns magatartás aztán később hatványozottan sokkal több embert sodorhat veszélybe.

Nagyon sok esetben - statisztikákat nem tudok mondani, de nagyon sok esetben - pont az ilyen traumát átélő gyerekből lehet később felnőttkorában egy ragadozó, aki aztán később ugyanezt megteszi más kiskorú gyermekekkel. Éppen ezért hatványozottan oda kell figyelnünk arra, hogy kik azok, akiket főleg ezeknek a sérült és szenzitívebb gyermekeknek, fiataloknak a közelébe engedünk, mert nemcsak ezekről a gyermekekről van szó, hanem néhány év múlva, évtizedek múlva akár a mi életünkről is, a mi gyermekeink életéről, illetve a teljes társadalomnak a biztonságáról is szó lehet.

Selmeczi Gabriella képviselő asszony előterjesztőként felsorolta azt, hogy mik azok, amiket már megtettek az utóbbi időszakban, hogy ez a rendszer nagyobb védelmet nyújtson a kiskorú gyermekek részére. Én azért néhány hiányosságra felhívnám a figyelmet. Tény az, hogy a jogszabályokban rögzítettebb lett az, hogy a jelzőrendszer tagjainak mi a feladata. De még egyszer elmondom, amit már nagyon sokszor elmondtam hasonló jellegű vitákban is: amíg a szankciórendszer normálisan nincs kialakítva, addig hiába fektetjük le ezeket a szabályokat, meg hiába írjuk le pontról pontra a jelzőrendszer tagjainak a feladatait, addig nagyon sok esetben csodát nem várhatunk.

Én a jelzőrendszer tagjai által gyakorolt hivatásokat nagyon nagy hivatásnak gondolom, én is ebben dolgoztam, nagyon nagyszerű kollégákkal volt szerencsém dolgozni, szerencsére, és nagyon nagyszerű kollégák is dolgoznak ebben a rendszerben, de mint minden rendszerben, itt is előfordulnak olyanok, akik annyira nem nagyszerűek és annyira nem végzik hivatásszerűen a munkájukat. Náluk fordulhat elő az, ha a feladataik és a szabályrendszer le van fektetve, de nincs mellé társítva egy kellő súlyú szankciórendszer, akkor nagyon sok esetben kihúzzhatják magukat a munkavégzés alól, és ha ez megtörténik, akkor ezekben a helyzetekben kiskorú gyermekek sorsáról, illetve emberi sorsokról döntünk, illetve emberi sorsok kerülhetnek veszélybe.

A másik kérdés az, hogy mennyire kerülnek képbe ezek az emberek, mennyire kapják meg a védelmet a kiskorúak ezekkel az emberekkel szemben. Nézzük meg, hogy ma Magyarországon milyen helyzetben vannak a gyámhatóságok és a gyámhivatalok! Olyan iszonyú emberhiány van és olyan iszonyú leterheltséggel kell dolgozniuk, hogy nagyon sok esetben akár védelemben vételi ügyek hónapokat húzódnak, mire végre aztán egy hatósági intézkedés lesz

belőle. Amíg a hatósági intézkedés nem történik meg, addig bármi történhet, addig nem kapja meg a fokozottabb védelmet az a kiskorú gyermek, aki esetleg abban a családban van vagy ebben a helyzetben van, tehát borítékolható, illetve sajnos elképzelhető az, hogy súlyos esetek fognak történni.

Tehát nemcsak a jogszabályokat kell megváltoztatni, hanem azokat a rendszereket is meg kell erősíteni, amelyek ezeket a jogszabályokat kiszolgálják, illetve a jogszabály által rájuk rótt feladatokat elvégzik. Tehát ha a gyámhatóságokat, a gyámhivatalokat nem erősítjük meg akár létszámban, akár valamilyen szinten a leterheltség csökkentésében, akkor nem várhatunk csodát a rendszer működésétől. Még egyszer mondom, egy olyan rendszerről beszélünk, amely rendszer működési rendellenességeinek a következményei nagyon súlyosak, mert gyermekeletről, gyermekorsokról, illetve emberi sorsokról van szó, úgyhogy erre fokozottabban oda kellene figyelni.

Tehát még egyszer elmondom, hogy a törvényjavaslatot támogatni fogjuk. Kifogásaink vannak, amit valószínűleg módosító indítvány formájában be is fogok nyújtani, mert én kötöm az ebet a karóhoz, és azt gondolom, hogy kiskorú veszélyeztetésének bűncselekményénél is helytálló a végleges eltiltás a hivatás gyakorlásától. Illetve a rendszerrel kapcsolatos aggályaimat fenntartom, és bízom abban, hogy ez a folyamat tovább folytatódik, mert az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetőivel szemben én abszolút zéró toleranciát hirdetnék, és az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetőivel szemben én valamilyen szinten figyelmen kívül hagynám ezeknek az embereknek a jogait.

Kérem, hogy haladjunk tovább ezen az úton, és az egyéb „jogkorlátozó” intézkedéseket is vezessük be ezekkel az emberekkel szemben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vágó Sebestyén képviselő úr. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban abszolút egyetértünk, hogy a gyermekekkel szembeni visszaélések elleni küzdelem rendkívül fontos, kiemelten fontos. Pont ezért kell kiemelni azt, hogy már nagyon sokszor láttuk, hogy a büntető törvénykönyvet önálló képviselői indítvány formájában módosítják, és így kerülnek a Ház elé ezek a javaslatok. Azt gondolom, hogy pontosan az ügy fontosságára tekintettel lenne, lett volna érdemes egy szélesebb társadalmi vitát folytatni ezekről a kérdésekről, és akkor nyilvánvalóan nem egy kéthavonta megtörténő Btk.-módosításról beszélnénk. Ez természetesen nem kisebbíti azt, hogy milyen fontos ügyről beszélünk, de nyilvánvalóan a jövőben nemcsak pusztán a jogszabályok módosítá-

sáról kell szót ejtsünk, és itt az általános vita keretében sem, hanem azokról a körülményekről, amelyekben ez a jogszabály-módosítás meg fog valósulni.

(14.00)

Hiszen tudjuk azt, hogy nem csupán egy büntető törvénykönyv módosítása jelenti magát a megoldást, hanem ez ennél sokkal szélesebb körű, akár a jelzőrendszer fejlesztéséről beszélünk, akár a prevenció szükségességét és annak javítását ki kell emeljünk. Nemrég a törvényhozás szigorította az elévülésre vonatkozó szabályokat azokban az esetekben, amikor a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekményt kiskorú sérelmére követik el. Az előtűnk fekvő módosítás ezen bűncselekmények elkövetőjét végleges hatállyal eltiltaná bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében gyermekek nevelését, felügyeletét, gondozását vagy gyógykezelését végzi, illetve ilyen személyekkel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.

A módosítást természetesen ezúttal is támogatni fogjuk, ehhez viszont tennénk két kiegészítést. Az egyik, ahogy említettem, hogy önmagában a Btk. módosítása és szigorítása nem elég, hiszen a gyermekekkel szembeni visszaélések elleni harcban nem mondhatjuk, hogy csak ez lenne önmagában a leghatékonyabb eszköz. Legalább ennyire fontos lenne az esetek megelőzése, a prevenció, illetve, ha már megtörténtek ezek az esetek, akkor azokat mielőbb fel lehessen ismerni és mielőbb fel lehessen azok ellen lépni.

Ehhez viszont nagyon fontos lenne az ellátórendszert, jelzőrendszert és a benne dolgozó szakembereket felkészíteni. A büntetőjogi szabályok szigorítása ugyanis nem sokat ér akkor, ha eközben nincs előrelépés a bántalmazás, a gyermekekkel szembeni szexuális abúzus megelőzése, felismerése, illetve felderítése terén. A gyermekekkel foglalkozó és velük kapcsolatba kerülő szakembereknek megfelelő képzésben kell részesülniük, ami képessé teszi őket a gyermekbántalmazás, szexuális abúzus jeleinek felismerésére.

Ehhez már rendelkezésre is áll egy gyermekbántalmazással kapcsolatos módszertan, ennek szakemberek általi megismerése, elsajátítása azonban még nagyrészt hátravan; mint ahogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer sem tudja a mai napig megfelelően ellátni a feladatát, nincsen szoros együttműködés ugyanis a jelzőrendszeri tagok között. Ezen a téren is csak a szigorító intézkedéseket lehetett eddig látni, viszont olyan lépéseket, amelyek egyébként valóban a szoros együttműködésre készítik fel a jelzőrendszer tagjait, sajnos már nem láttunk. Holott a jelzőrendszeri tagok felelőségének, kötelezettségeinek tisztázása, az eljárások pontosítása a gyakoribb esetmegbeszélések és esetkonferenciák előírása is nagyon sokat számítana ezekben az esetekben.

Emellett szükséges megemlíteni azt is, hogy mennyire nem adottak ahhoz a feltételek, hogy megfelelő létszámú szakember tudjon ellátni magas színvonalú szakmai munkát a gyermekvédelemben. A létszámhiány a szociális területen már 10 százalékos; 10 százaléknyi ember hiányzik ebből a rendszerből. A meglévő dolgozók rendkívül túlterheltek, adminisztratív kötelezettségekkel, nagyon magas esetszámmal, a tárgyi feltételek hiánya mellett kell ellátni feladatukat. A szociális területen az ígéretek ellenére elmaradt a szociális életpályamodell bevezetése, nem kaptak alapszintű fizetést a dolgozók. Még mindig a kilenc éve változatlan közalkalmazotti bértábla alapján kapják a bérüket.

Az tény, hogy mindenféle pótlékkal némiképpen emelkedett a fizetésük, viszont ezzel együtt is még mindig a legrosszabbul fizetett, legkevesbé megbecsült szakmának számít a szociális, gyermekvédelmi szakma, nettó 90-120 ezer forintos fizetésekkel. A dolgozók bérhelyzetének rendezése és a szükséges létszám biztosítása nélkül egészen biztos, hogy nem lesz hatékonyabb a gyermekek védelme, és nem lesz elegendő visszatartó ereje a szigorúbb büntetőjogi szabályozásnak.

Tehát mindenképpen célszerű lenne beterjeszteni olyan javaslatot is a kormányzat részéről is, amely egyébként elkötelezett a gyermekvédelem mellett abból a szempontból, hogy a szociális és gyermekvédelmi dolgozókat jobban megbecsüljük, mint a jelenlegi állapot. És most nem szeretném elkezdni sorolni önöknek, hogy mennyi minden olyan kiadása van jelenleg a kormányzatnak, így a központi költségvetésnek, ami sokkal hasznosabb helyen lenne például ennek a rendszernek a fejlesztésében, illetve a szociális dolgozók béremelésében és a gyermekvédelmi rendszer fejlesztésében, de bizonyára egyetértenek abban, hogy lenne miből költeni ennek a helyzetnek a megoldására.

Az LMP-nek egyébként volt is erre konkrét, benyújtott költségvetési módosító javaslata, ami 30 milliárd forintot csoportosított volna át a dolgozók béremelésére úgy, hogy ezeket az általam most konkrétan fel nem sorolt, felesleges kiadásokat lefaragta volna. Ezt akkor önök sajnos nem támogatták.

A másik kiegészítés pedig, amit még hozzáfűznék a törvényjavaslathoz, arra vonatkozik, hogyan lehetne kiterjeszteni a büntetőjogi védelmet életkori megszorítás nélkül azokra az esetekre, amikor egyértelműen hatalmi, alá-fölé rendeltségi viszonyról van szó. Indokolatlannak tartjuk az olyan megszorításokat, hogy csak a 18 éven aluli személy sérelmére elkövetett nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény esetén legyen kötelező az eltiltás és csak a kiskorúval való foglalkozástól.

Szerintünk nem életkorhoz, hanem a hatalmi, befolyási viszony fennállásához kellene kötni ezt a jogkövetkezményt. A 18 éves kor nem jelent kisebb kiszolgáltatottságot vagy nagyobb jogtudatosságot a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények szempontjából. Két ilyen példa erre a

felsőoktatás vagy a szociális intézményi ellátás. Mindkét esetben előfordulhat, hogy a hatalmi pozícióban lévők hatalmukkal és a másik kiszolgáltatott helyzetével visszaélve követnek el ilyen bűncselekményeket, amelyek jellemzően felderítetlenül maradnak. Az áldozatok ugyanis a legtöbb esetben nem tesznek feljelentést.

Mi tehát azt javasoljuk, hogy ne csak a kiskorúak ellen elkövetett ilyen jellegű bűncselekményeket szankcionálja a jogalkotó, hanem életkortól függetlenül minden olyan esetet, ami függő viszonyban lévő nagykorúval szemben történik, nevesítetten a felsőoktatásban és a szociális intézményi ellátásban. A szankció, a kötelező végleges eltiltás pedig szintén ne csak a kiskorúakkal való foglalkozásokra vonatkozzon. Szerintünk nem az életkor, hanem a hatalmi viszony a mérvadó ilyen esetekben.

Emellett pedig azt is javasoljuk, hogy az ilyen bűncselekmények hatékonyabb üldözése érdekében töröljék el a magánindítványt, mint az eljárás indításához szükséges feltételt a 18 éven felüli személlyel szemben elkövetett szexuális erőszak vagy kényszerítés eseteiben. Jelenleg a törvény szerint csak magánindítványra, azaz a sértett erre irányuló kifejezett szándéka esetén indul eljárás. Már a büntető törvénykönyv vitájában is benyújtotta az LMP a javaslatát, de a kormány az új Btk.-ban csak a kapcsolati erőszak esetében szüntette meg a magánindítványt mint eljárási feltételt.

Mi mindenfajta szexuális kényszerítést és erőszakot hivatalból üldözendővé tennénk. A szóban forgó bűncselekmények ugyanis a sértett emberi méltósága, önrendelkezése elleni súlyos bűncselekmények. Azt gondoljuk, hogy a sértettek magánszféráját a hatékony bűnüldözés védi, nem pedig ezen bűncselekmények üldözésének magánindítványhoz kötése. A sértettek emberi méltóságát a büntetőeljárásnak a sértett kíméletét célzó átalakításával lehet és kell szolgálni, nem pedig a magánindítvánnyal. Az LMP elkötelezett a szexuális erőszak minden formájának üldözése és a hatékony büntetőjogi védelem mellett.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni kétperces vagy képviselői felszólalással.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel... - igen, két percre Horváth László képviselő úr, Fidesz.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Hadd reagáljak az elhangzottakra! Vágó Sebestyénnel több mindenben egyetértek jó szívvel. Való igaz, hogy amikor a gyermekvédelmi intézményben, ahová már áldozatként kerül egy gyermek, és az áldozatból lesz áldozat, az egy nagyon-nagyon súlyos törés. Ennek a kezeléséhez, illetve annak a gyerekközösségnek a kezeléséhez, amelyre szintén hatással van egy ilyen trauma, segítséget kell adni,

szakmai segítséget és akár több segítséget is kell adni.

Azt, hogy milyen a mi törvényhozási szocializációnk, mindenki ítélje meg maga szerint, de azért, hogy folyamatos részünkről, nemcsak a szándék, hanem a feladatvállalás is, szerintem nem elvitatható.

(14.10)

Ez egy folyamat. Mindig is mondtuk, hogy folyamatként tekintünk erre, mert soha nem lesz egy végleges optimális állapot, és sajnos az élet mindig produkál olyan helyzeteket, amikor igenis szükség van arra, hogy reagáljunk. De az biztos - Demeter Mártára reagálnék -, hogy ez a kormányzat elkötelezett a gyermekvédelem mellett. Az egész családpolitikánk nem szól másról, mint a gyermekvédelemről.

A kötelező óvodai ellátás, az ingyenes étkeztetés kibővítése, a családok megerősítése mind-mind egy szóval leírható, ha úgy tetszik, és ez a gyermekvédelem. Ebben, azt hiszem, ez nem a kormány érdeme, hanem felelőssége és kötelessége, de ezt a felelősséget vállalta, a feladatát pedig teljesíti folyamatosan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárrom, és megadom a szót az előterjesztőnek. *(Csepreghy Nándor jelentkezik.)* Csepreghy Nándor államtitkár úr kért soron kívül szót, akkor előbb megadom a szót Csepreghy államtitkár úrnak, utána az előterjesztőnek.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. A most tárgyalt törvényjavaslat is igazolja azt, hogy vannak olyan típusú ügyek, amelyek egy politikai generációnak az egyéni politikai meggyőződésén vagy világnézetén túlmutató kötelezettségét is felrója, és örömteli azt látni, hogy vannak olyan ügyek, amelyekben ez a politikai meggyőződés másodrangú az ügy fontosságához képest, ezért én is köszönöm szépen a kormány nevében úgy az ellenzéki, mint a kormánypárti hozzá-szólók támogató véleményét.

Azt gondolom, hogy ez a típusú védelmi kötelezettsége a különböző szabályozói szinteknek, ami itt felmerült, kiemelten fontos akkor, amikor elesett, önmagukat korlátozottan megóvni képes társadalmi csoportokról beszélünk, gyerekekről például ebben az esetben. Itt arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a parlamenti jogszabályalkotás lehetőségén túl az Országgyűlés gondolkodjon el azon, hogy milyen egyéb szabályozóeszközökkel tud kétféleképpen is védelmet garantálni. Egyrészt csökkenteni annak a kockázatát, hogy ilyen szituációk kialakulhassanak, másrészt pedig olyan szinten szigorítani az ilyen típusú bűncselekményből fakadó szankciókat, me-

lyek a lehető legszigorúbb elrettentő erővel bírnak az összes ilyen aberrált emberrel szemben. Ebben maximálisan számíthatnak a kormány támogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most adom meg a szót Selmeczi Gabriella előterjesztőnek, képviselő asszonynak, aki nyilván válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Először engedjék meg, hogy megköszönjem a hozzászólásokat. A hozzászólásokat, a hozzászólásokban megfogalmazott kritikákat, észrevételeket megfontoljuk, a majdan benyújtott módosító javaslatokat is természetesen megfontoljuk.

Bár most három paragrafus vitájáról szólt ez a mai általános vita, de túlléptünk a három paragrafus keretén, és jóval többről beszélünk, mint amit ez a három szakasz tartalmaz. Senki nem kifogásolta, hogy beszélünk a gyermekvédelmi jelzőrendszerrel, hogy beszélünk arról, hogy pedofil-bűncselekményeknél ha kiskorú sérelmére követik el, akkor nincs már elévülés. Ezért engedjék meg, hogy egy-két szóban reagáljak olyan kritikákra, amit úgy érzem, kissé méltánytalanok vagy alaptalanok, vagy inkább úgy fogalmaznám meg, hogy szeretném önöket megnyugtatni arról, hogy egyfelől sok minden történt a gyermekvédelem területén, ezen belül a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítése területén. Hiszen 2017. január 1-jével hatályba lépett jogszabálymódosítások sorozata bizonyítja azt, hogy nagyon nagyot léptünk előre a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítésében.

Egyetértek Horváth László képviselőtársammal abban, hogy ez a munka, a gyermekvédelem egy folyamat. Újabb kihívásokkal szembesülünk, aminek az egyik oka, hogy a gyermekek ellen elkövetett bántalmazások sok esetben rejtve maradnak, tehát az egyik legfontosabb feladatunk az, az a cél, hogy minél korábban, minél előbb vegye észre a jelzőrendszer a gyermekeket ért bántalmazást. Ebben is nagyon sok előrelépés történt. A másik cél, amit meg tudnánk fogalmazni, hogy amikor pedig kiderül egy gyermekbántalmazás, akkor minél gyorsabb és minél hatékonyabb legyen a kezelés. Ebben is nagyon sok minden történt.

Társadalmi vita: a gyermekvédelem területén nagyon sok, szakmailag magas szintű civil szervezet és érdekképviselő működik. Itt mondhatnám, hogy az egész szakma - nem is sorolnám a szakmákat külön - teljes mértékben elkötelezett abban, hogy minél erősebb legyen a gyermekvédelem, és megilleti őket a köszönet azért a munkáért, amit folytatnak. Ez a munka nemcsak az a munka, amit ők ott helyben a gyermekekkel közvetlenül elvégeznek, hanem azért is köszönet illeti őket, mert folyamatosan jönnek és beszélnek a tapasztalataikról. Elmondják azt, hogy

miért volt jó egy törvénymódosítás, és hogy ez használt nekik, és elmondják azt, hogy mire van még szükségük annak érdekében, hogy ők maguk is jobb munkát tudjanak végezni.

Tehát visszakanyarodva Horváth László képviselőtársam hozzászólásához, megjegyzéséhez: sajnos ez a munka folyamatos, mindig lesznek új ügyek, mindig van újabb kihívás, mindig van újabb feladat. Mi itt a parlamentben országgyűlési képviselőként, törvényalkotóként a törvényeken tudunk korrigálni, utánamenni az eseményeknek.

Végül még egyszer hadd köszönjem meg a hozzászólásokat, a módosító javaslatokat pedig várjuk, és megfontoljuk őket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **Waclaw Felczak Alapítványról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17784. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Bizonyára a tisztelt Házban ülő képviselők jól ismerik azt az idézetet, hogy „lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol, s issza borát, vitéz s bátor mindkettője, áldás szálljon mindkettőre”. Talán azt azonban kevésbé ismerik már, hogy a XIX. században született ez az idézet, egy ismeretlen szerzőtől.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat terjedelmére nézve nem egy nagy törvényjavaslat, ám jelentőségét tekintve annál inkább fontos, ugyanis azt a célt szolgálja, hogy a lengyel-magyar barátságot, amelyet évszázadok óta megóvando értéként és erőforrásként tartunk számon, továbbra is fennmaradjon és tovább erősítsük.

Mielőtt azonban a részletekbe bocsátkoznék, engedjék meg, hogy röviden felidézzem a lengyel és a magyar nép közös történelmének legfontosabb állomásait. Már a honfoglalás kori leletek azt igazolják, hogy a lengyel-magyar kapcsolatok talán nem is ezer-, de legalább 1100 évesek. Valahol itt lehet az elődje annak is, hogy Lech utódait mi, magyarok sok, Európában beszélt nyelvtől eltérően lengyeleknek nevezzük. Az első lengyel szent vértanú, a Szent István királyt megkeresztelő Adalbert prágai misszionárius szintén igen fontos szereplő, akinek személye már az államiség kialakulásának ebben az igen korai időszakában is összekötő kapocs a két nemzet történelmében. Szent László királyunk is Lengyelországban született az 1040-es évek elején, I. Béla fiaként.

Majd 1239-ben IV. Béla király egyik lánya, Kinga feleségül ment Leszek fiához, Szemérmes Bolesław fejedelemhez.

(14.20)

Az Anjouk és később a Jagellók korszakára esik az első, 1335-ös visegrádi királytalálkozó is. A lengyel-magyar kapcsolatok élénkek voltak a reformkor és az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején is egyaránt.

A magyar eseményekben fontos szerepet játszottak a lengyel történelemből is ismerős alakok, köztük a magyar szabadságharc hőse, Bem József is. A XX. századból pedig a bátorság példjaként hozhatjuk, hogy Magyarország megtagadta a részvételt a hitleri Németország lengyelországi hadjáratában, és a német katonai szerelvények átvonulását is megtiltotta a területén. Sőt, a lengyelmentő idősebb dr. Antall Józsefnek döntő szerepe volt a „balatonboglári fészkek” létrehozásában, ahol több tízezer lengyel katonára és civil menekült lelt menedéket.

1956 esetében szintén fontos a lengyel szál, hiszen a forradalmi eseményekhez a lengyelek iránti rokonszenvtüntetés adta az ösztönzést. „Aki magyar, velünk halad, követjük a lengyel utat” - skandálták sokan, mintegy a forradalom nyitányaként a pesti utcán vonulók közül. Az 1989-es fordulatot megelőzően a magyar ellenzék egyes tagjai jó kapcsolatokat ápoltak a lengyel ellenzékkel, és a lengyelországi történések, a szolidaritás sokszor mintegy katalizátorként hatott a magyar eseményekre.

Ma pedig a lengyel-magyar barátság emléknapját ünnepeljük március 23-án. Ez tehát egy példátlanul gazdag történelmi tapasztalat és kapcsolat, amelyről talán azt gondolhatnánk, hogy magától értetődő, önmagában is működik, és nekünk semmifajta különösebb erőfeszítést nem kell tennünk, hogy fenntartsuk, ám ez nem így van. Korábban általában valamilyen dinasztikus kapcsolat vagy közös katalizma táplálta a lengyel-magyar barátságot, mert a két nép hasonló sorscsapásokat szenvedett el, de a megpróbáltatásokban segítették egymást. Ma azonban, hála istennek, nincsenek ilyen jellegű katalizmák, így fennáll a veszély, hogy a közvetlen egymásrautaltságból fakadó kapcsolat sem jön létre, vagy legalábbis nem válik személyessé a fiatalok, az új generáció életében.

Ezért fogalmazódott meg a Waclaw Felczak Alapítvány ötlete, amelyet a miniszterelnök úr 2016 decemberében a Jagelló Egyetemen elmondott beszédében tárt a két nép elé. Az elgondolás az volt, hogy a fiatal generációkban is kézzelfogható, személyes tapasztalatokkal is alátámasztott, megélhető valósággá váljon a lengyel-magyar barátság, ezáltal folytatva ezt a hagyományt. A személyes ismeretségek és élmények révén ugyanis jobban tudatosodhat a fiatalokban a két nép barátságának fontossága. Az így felnövekvő új nemzedék tagjait már egy erősebb

szolidaritástudat és szélesebb regionális kapcsolati háló fogja jellemezni, amelynek birtokában a lengyel-magyar politikai és gazdasági együttműködés sikere tovább fokozható.

Az sem véletlen természetesen, hogy az alapítványt Waclaw Felczakról neveztük el, ugyanis ő történészként a XIX. századdal, főleg a forradalom és a szabadságharc magyar-lengyel kapcsolataival foglalkozott, és a magyarokat is jól ismerte, mert a lengyel állam ösztöndíjasaként az 1938-1939-es tanévet az Eötvös Collegium diákjaként Magyarországon töltötte. A második világháború alatt Budapesten az illegális Varsó-London-Párizs-futárszolgálat szervezőjeként tevékenykedett, majd 1948-1956-ig életfogytiglani börtönbüntetésre ítélt politikai fogoly volt. 1958 januárjától a Jagelló Egyetem Történeti Intézete tanársegédjeként Magyarországgal és Jugoszláviával foglalkozott, ő a „Magyarország története” című könyv szerzője. Jól jellemzi, hogy professzori címét csak a szabad Lengyelországban, 1993. október 4-én vehette át.

Az 1970-es évek közepétől járt ismét Magyarországra. 1987-ben vendégtanárként visszatért az Eötvös Collegiumba, és előadásokat tartott a Bibó-kollégiumban is. 1993. október 23-án, az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján halt meg Varsóban.

Örömteli számunkra, hogy noha még egy év sem telt el a szándék megfogalmazása óta, már konkrét lépésekről számolhatunk be. A magyar kormány a 2017. júniusi döntése alapján évente 1 millió euróval támogatja a magyar-lengyel szellemi együttműködést támogató Felczak Alap létrehozását. A végrehajtáshoz szükséges forrás már idén azonnali hatállyal rendelkezésre áll; ezt követően pedig évente kerül biztosításra az Emberi Erőforrások Minisztériumának fejezetében. Az alapítvány tevékenységének fókuszában az ifjúsági együttműködések megerősítése áll tehát, amely tovább mélyítheti a jelenlegi együttműködést, mind a V4-együttműködést, mind pedig az Európai Unió kapcsolatrendszerében.

És hogy miként fog ez megvalósulni? A kormány által benyújtott javaslat több célt is megfogalmaz az alapítvány tevékenységével kapcsolatban. Az első a magyar-lengyel barátság hagyományának, az együttműködés fontosságának a tudatosítása és továbbadása a fiatal generációk számára és ehhez kapcsolódóan az ifjúsági együttműködés és kapcsolatépítés erősítése. Fontos volt rögzíteni a javaslatban, hogy az együttműködést az egymás nyelvének, kultúrájának megismerését célzó tudományos és oktatási tevékenység ösztönözheti a legmélyebben és a leghatékonyabban. Természetesen a tevékenységi körhöz fog tartozni a kulturális és sportkapcsolatok erősítésének feladata is.

Végül pedig az alapítvány feladatai közé fog tartozni az is, hogy támogassa, egyensse a két nép különböző területeken tevékenykedő szervezeteinek projektjeit, mindkét ország versenyképességének erősödése érdekében. Az alapítvány ennek érdeké-

ben új ösztöndíjprogramok, ifjúsági együttműködések születésénél fog bábáskodni, legyen szó oktatásról, tudományról, kutatási programokról, kultúráról, turizmusról vagy akár vállalkozási ismeretekről.

A kormány részéről a család- és ifjúságügyi terület lesz az, amely gondoskodni fog az intézmény felügyeletéről, támogatásáról. Fontosnak tartottuk, hogy az alapítványról való gondolkodásba bevonjuk az érintetteket is, ezért az Emberi Erőforrások Minisztériuma szervezésében 2017. szeptember 1-jén a magyarországi lengyelbarát szervezeteket és személyiségeket is tájékoztattuk a tervekről, illetve lehetőséget biztosítottunk nekik arra is, hogy megfogalmazzák észrevételeiket és ötleteiket.

Tisztelt Országgyűlés! A most létrehozandó alapítvány legnagyobb értéke véleményünk szerint abban rejlik, hogy lesz egy nevesíthető, azonosítható intézmény Magyarországon, amely felhatalmazás és megfelelő forrás birtokában nap mint nap azon fog dolgozni, hogy a lengyel-magyar kapcsolatokat a mindennapi élmények, együttműködések, a mindennapi közösségek szintjén tartsa mozgásban.

Természetesen eddig is megvoltak azok a különböző csatornák, amelyek áptolták ezt a viszonyt, most viszont ezt tovább tudjuk erősíteni, egy olyan óránkot gyűjthetünk, amely a napi politikai és diplomáciai eseményektől, ciklusoktól függetlenül ég, és nem hagyja kialudni vagy elveszni az előremutató civil kezdeményezéseket a két nép között. Ennek nemcsak társadalmi, ifjúsági vagy érzelmi szempontból lesz jelentősége, hanem a külpolitikában és a gazdaságban is kézzelfogható eredményekhez vezet majd hosszú távon.

Kérem ezért önöket, hogy a törvényjavaslatot tekintsék egy, a pártpolitikán felül álló közmegegyezés részének és támogassák azt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok, szórványos taps a függetlenek padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda Tamás János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy vélem, nagyon is időszerű, hogy az Országgyűlés a kormány közreműködésével kialakítsa a lengyel-magyar barátság olyan intézményes keretének a szervezetét, amely a jó kapcsolat erősítésére, azt is mondhatnám, hogy generációkon átívelő népszerűsítésére és kiterjesztésére hivatott, jelen esetben, ahogy az államtitkár úr is említette, a kultúra, a sport, egymás nyelvének és kultúrájának az oktatása és a társadalmi szervezetek közti együttműködés erősítése révén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hála istennek, azt látjuk, hogy a magyar-lengyel kapcsolatok mára már

rendkívül szerteágazóak, köszönhető ez többek között a több mint száz magyar és lengyel település közötti élő, és nyugodtan mondhatom, hogy virágzó testvérvárosi, illetve testvértelepülési kapcsolatoknak.

(14.30)

Például itt van a választókerületemben a választókerületem székhelye, Sátoraljaújhely, és Zemplén fontos kulturális központja, Sárospatak is mindig kiemelt hangsúlyt fektetett a magyar-lengyel kapcsolatok ápolására, például a Krosno városával kötött testvérvárosi megállapodás keretein belül. Amellett azonban, hogy az ilyen önkormányzati szintű kapcsolatok rendkívül fontosak, a két nép számára további közös programok, közös intézmények útján válik igazán elérhetővé a baráti viszony továbbfejlesztése.

Ahogy az államtitkár úr is említette, ezt a baráti kapcsolatot nemcsak meg kell őrizni, hanem azért tovább kell dolgozni. A nyelvi képzések mellett elérhetővé is kell tenni egymást. Ahogy például kiemelt stratégiai jelentősége van a magyar állam tulajdonában lévő gazdasági társaságok által biztosított erdélyi tömegközlekedési kapcsolatoknak, hasonlóan kiemelt szempont nemcsak a lengyel-magyar viszonylatban egymás népszerűsítése, hanem az odajutás elősegítése is. Ahogy köszönettel tartozunk például a lengyel vállalkozóknak, akik összekötik Krakkót és Varsót Budapesttel, ugyanúgy figyelemmel kell lennünk arra is, hogy ezen a területen nekünk van még tennivalónk.

Tehát az együttműködés különböző szegmenseinek erősítése állandó és kiemelt feladatunk. A Fidesz-KDNP frakciója ezért üdvözlözi a miniszterelnök úrnak ezt a kezdeményezését, és öröm az, hogy a két kormány közötti megállapodás alapján most végre egy újabb intézmény révén pecsételhetjük meg azt a kapcsolatot, amely, úgy vélem, egyedülálló mindkét nemzet történelmében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon azonban nemcsak erről az örömteli fejleményről, hanem az új szervezetnek a névadójáról is illik még szót ejteni, hiszen a jövő héten lesz Waclaw Felczak halálának 24. évfordulója. Bár a lengyelek és a magyarok történelme, ahogy az államtitkár úr is említette, bővelkedik olyan személyekben, akik összekapcsolják a két nemzetet, de úgy hiszem, hogy keresve sem találhatnánk jobbat Felczak professzornál, akinek igenis az életútja a XX. század során nemcsak mozgalmasnak, hanem mindenki számára példaértékűnek bizonyul, nemcsak Lengyelországban, hanem Magyarországon is. Tehát ezért nagyon találó az alapítvány névadása.

Egyformán üldözték őt a különböző diktatúrákban, és a baloldali szélsőségek hosszabban tartó uralma idején sem tudták megtörni, ahogy például pályatársától, a mindannyiunk által kedvelt Kovács István professzortól is tudjuk, sosem kérte a rehabilitációját. Egy évtizedig tartó bebörtönzését követően

lassú, szívós munkával kezdte újra a tudományos munkálkodását, és amint lehetett, azonnal felelevenítette vagy élővé tette a magyarországi kapcsolatait. 1987-ben az Eötvös Kollégiumban vendégtanárként töltött időszaka, úgy hiszem, nemcsak a történész-hallgatók épüléséhez, hanem igenis a rendszerváltás folyamatához is hozzájárult Magyarországon. Köszönjük, professzor úr!

Tisztelt Képviselőtársaim! A legszebben talán Juliusz Slowacki versének soraival foglalhatjuk össze Waclaw Felczak példamutatásban gazdag életét. Idézem: „Mondjátok el majd, akik ismertek engem: / Ifjúságom éveit a hazának adtam. / Ott örködtem a hajón a veszedelemben. / És amikor elsüllyedt, helyemen maradtam.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Legyen mindnyájunk számára példa Felczak professzor úr állhatatossága, a lengyel-magyar kapcsolat iránti elkötelezettsége és a hazaszeretete. A róla elnevezett alapítvány, úgy hiszem, komoly kihívás előtt áll majd, a mérce ugyanis nagyon magasan van. Legalább olyan elkötelezettséggel kell majd tenni a lengyel-magyar kapcsolatokért, ahogy Waclaw Felczak is tette. A magam és remélhetőleg a tisztelt Ház nevében ehhez szeretnék sok sikert kívánni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hörcsik Richárd képviselő úr. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja részéről felszólaló Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előző hozzászólásomhoz hasonlóan rövid lesz az - azért nem annyira -, ugyanis ez a javaslat rendkívüli módon hasonlít a Habsburg Ottó Alapítványhoz, és mi abban a vitában kifejtettük az álláspontunkat, hogy miért nem támogatjuk a javaslatot.

Azok az érvek itt is igazak. Itt is igazak azért, mert természetesen nem a személlyel van a problémánk - Habsburg Ottót például rendkívüli módon tiszteljük, kollektíven is és én magam is személyesen -, és nem azzal van a problémánk, hogy a kormány bizonyos kiemelt célokra pénzüsszegeket kíván elkülöníteni. Azonban mi úgy gondoljuk, hogy ezekre a célokra ezeknek az összegeknek az elkülönítése a mai magyar hatályos jogrendszerben is lehetséges lenne, erre van a költségvetésben fedezet, és lehetőség is van arra, hogy ez megtörténjen. Azonban az ilyen, hogy úgy mondjam, különleges jogintézményeket nem tartjuk helyénvalónak és jónak, és itt sajnos kell arra utalnom, hogy azért az állammal kapcsolatos alapítványokkal összefüggésben meglehetősen komoly közéleti viták robbantak ki és tartanak a mai napig.

Gondolok itt a jegybanki alapítványokra például, ahol 250 milliárd forintról gondolta úgy a jegybank, hogy az elveszti közpénzjellegét, és azóta is, amióta ezek az alapítványok működnek, botrányt

botrányra halmoznak, gyakorlatilag fideszes kifizetőhellyé váltak. Én azt gondolom, hogy ezek után az ellenzéknek az a fenntartása, ami a kormány által, a hatalom által alapított alapítványokat illeti, nem meglepő, úgyhogy az elutasításunk nem a lengyel-magyar barátság ellen való, nem az alapítvány nevét viselő személlyel van összefüggésben, hanem azzal a jogi konstrukcióval, amellyel ezeket a kiemelt célokat a kormány meg kívánja valósítani, amellyel támogatni kívánja.

Éppen ezért tehát az alapítványt a Habsburg Ottó Alapítvánnyal kapcsolatos vitában kifejtett okokból és az általam most felvillantott okokból nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Most megadom a szót Mirkóczki Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik nevében üdvözljük az előttünk fekvő javaslatot. Hozzáteszem némi élel, hogy Bárándy képviselőtársam aggodalma nem alaptalan, tehát azért ismerjük ezeket az állami szervezetek, állam által vagy kormány vagy minisztériumok által létrehozott szervezetek visszasságait.

Én bízom benne, megelőlegezve a jóindulatot egy nemes célért és nemes ügyért, hogy a kuratórium összeállítása kapcsán mindenki, aki ebben a szervezetben akár névvel, arccal az előtérben vagy a háttérben részt vesz, az az alkalmasság és az elkötelezettség kritériumai mentén vehet majd részt ebben a munkában, nem pedig, mondjuk, az Orbán Viktorhoz fűződő viszonya alapján.

Visszatérve a javaslatához, csak nagyon röviden: ez az az alapítvány példának okáért, amelyet idestova hét éve szorgalmazunk, hiányolva a magyar-lengyel barátság egész programsorozatát, nemcsak a barátság, hanem sok más szimbolikus ügy mentén, hogy hol vannak azok a konkrétumok, hol vannak azok a konkrét javaslatok, amelyek elsősorban a jövő generációinak és a fiataloknak szólnak. Én éppen ezért teljes mértékben támogatom ennek az alapítványnak a létrejöttét, ezek azok a pontok, amelyek végre érdemi elmozdulást hoznak a jövő szempontjából, ezek azok az eddig hiányzó vagy ürt betöltő lépések, amelyek az elmúlt hét évben sajnos úgy mond az általam javasoltak közül is süket fülekre találtak.

(14.40)

Én azt gondolom, hogy ha csak az elmúlt hét évből indulunk ki, és a magyar-lengyel viszonyból, szinte kivétel nélkül mindig a múltba révedés történt, és most ezt nem negatív értelemben mondom, hanem oda-vissza főlemlegetjük a szimbolikus ügyeket, a dicső és tényleg iszonyatosan gazdag közös történelmi eseményeket, személyeket, azokat a kap-

csolatokat, amelyek ezt a két nemzetet összefűzik idestova ezer éve, de nagyon keveset, sőt szinte semmi nem hallunk arról, hogy hogyan képzeljük el például a következő ezer évet magyar-lengyel relációban.

Ezért én magam is a legkiemeltebb feladatnak a gyerekek, iskolások, fiatalok képzését és élményekben elmélyítését tartom, ahhoz ez egy kiváló eszköz, ugyanúgy, ahogy javasoltam már például, hogy adott esetben - más országokkal már létrejött - vajon magyar-lengyel közös kormányülés miatt nem jött létre, vagy kezdeményeztünk-e már ilyet. Én ezt a külügyminiszter úrnak is javasoltam. Ilyen fórumokon lehetne a hasonló programokat és konkrétumokat megtervezni. Én azt gondolom, hogy nem lenne alaptalan.

Még egyszer: ez egy örömteli intézmény, ami létre fog jönni, és bízom benne, hogy nem az első és nem az utolsó. Sok olyan pont van még a közös kultúrán, oktatáson, történelmen, vallásturizmuson át, amelyben igenis lenne értelme, lenne fontos célja, hogy létrejöjjenek ilyen ügyek, lehet ez akár mezőgazdaság, akár kereskedelem, akár más olyan szegmense a gazdaságnak, ahol bizony a magyar-lengyel kapcsolatokat hiba nem kihasználni.

Én bízom abban, hogy ez az előttünk fekvő javaslat egy sorozat egészének az első szelete, ha úgy tetszik, vagy nulladik lépése, és lesz még sok hasonló más-más ügyekben. Természetesen a Jobbik támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mirkóczki Ádám képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megkérdezem, hogy jelentkezik-e valaki kétperces vagy hosszabb felszólalásra. *(Jelzésre:)* Jelentkezőt látok, mégpedig Hörcsik Richárd kér szót két percre, Fidesz.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A Mirkóczki képviselőtársam által elmondottak késztettek arra, hogy egy rövid gondolatot közöljek képviselőtársammal. Hál' istennek a magyar-lengyel kapcsolatok nemcsak a megemlékezésekről szólnak, hanem előremutató például az a kezdeményezés, amit Marek Kuchciński, a szejm elnöke hat évvel ezelőtt indított el, a Kárpátok Európája gondolata. Ezekre a konferenciákra én közel hat éve utazom ki, legutóbb éppen a nemzetközi gazdasági konferencián tartottunk erről előadást. Ennek már megvan az első haszna is, konkrétan az úgynevezett Via Carpatia kiépítése, ami úgy hiszem, hogy közelebb hozza Lengyelországot Magyarországhoz, vagy fordítva.

Ennek köszönhetően Miskolc és Kassa között az M30-as építése elkezdődött, és Szlovákiától Gdańsk felé a 19-es út építése, az autópálya építése is lassan elkezdődik. Tehát íme, itt van egy élő kapcsolat arról, hogy a parlament motorja lehet annak, hogy gazdasági téren is lehet együttműködni. Én szeretném

ezúton is megköszönni a szejm elnökének azt a kitarító munkáját, amit ő ebben az ügyben végez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, csak nagyon röviden. Lehet, hogy félreérthető voltam. Én nem azt mondtam - Hórszik képviselőtársamnak mondom -, hogy nem történt semmi, és nincsenek olyan pontok, amelyek konkrétumokat és együttműködéseket tartalmaznak. Én azt mondom, hogy sajnós érzékelek egy olyat, mint aki hét éve aktívan a magyar-lengyel tagozat alelnöké-ként részt vesznek nemcsak a hivatalos, hanem a nem hivatalos lengyel-magyar eseményeken, én azt tapasztalom, hogy sajnálatos mértékben van egy torz billenés azon a bizonyos képzeletbeli mérlegen, amely inkább a szimbolikus ügyek és az emlékezés felé hajlik.

S pontosan az ilyen ügyek, mint az autópálya, vagy épp tervben van vasútvonal is, vagy említhetem a lengyel-magyar szótár létrehozását, amiről szintén most született nemrégiben döntés; tehát rengeteg olyan igény merült fel, amelyhez igazából, én úgy értékelem, hogy már csak a politikai szándék az, ami vagy hiányzik, de még azt sem mondanám, hogy hiányzik, sokkal inkább késik vagy csúszik vagy mulasztásban van.

Én ezért tartom ezt egy nagyon jó javaslatnak, és azért próbálom inspirálni önöket és mindannyiunkat arra, hogy azokat a már felmerült, konkrét javaslatokat, amelyek oda-vissza lengyel és magyar felek részéről is számtalan esetben elhangzanak, évről évre kezdjük el megvalósítani, és én azt gondolom, hogy menni fog ez gördülékenyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megadom a szót, amennyiben kéri, az előterjesztőnek, Schanda Tamás János államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a hozzászólásokat és észrevételeket. Azon nem csodálkozom, hogy a szocialisták nem támogatják a Felczak Alapítványt *(Dr. Bárándy Gergely: Mert miért nem?)*, már csak a névadóra tekintettel sem. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem a személlyel van bajunk, államtitkár úr, legyen egy kicsit elegánsabb, jó?)*

Köszönöm a hozzászólásokat. Mirkóczki képviselő úrnak még csak annyit szeretnék elmondani, hogy valóban fontos továbbfejleszteni ezeket az ifjúsági együttműködéseket, de szerencsére nem példa nélküliek ezek az együttműködések, hiszen már most is vannak cserekapcsolatok, akár az

Erasmus Plus, akár a CEEPUS-program keretében ezer fölötti fiatal tanulhat a másik országban és vehet részt képzéseken.

Én még egyszer köszönöm szépen az észrevételeket, és kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot, s figyeljék, kövessék nyomon az alapítvány tevékenységét. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schanda Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17564. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és az Osztrák Köztársaság között 2004. június 6-án aláírt szerződés alapvetően jól szolgálta mind a két ország biztonságát. A szerződés módosítására azért került sor, azért kerül sor annak a megtárgyalására, mert a gyakorlati tapasztalatok, valamint az azóta bekövetkezett szervezeti változások miatt erre szükség van. A jegyzőkönyv elkészítése alapos előkészítő munka után megtörtént, és 2017. szeptember 4-én Hegyeshalomban került sor annak az aláírására.

A jegyzőkönyv bővíti az információcsere területeit a határokat átlépő bűnözés, a korrupció, az illegális migráció tekintetében, ezenkívül új elem az együttműködésben a pénzügyi bűncselekmények megelőzése, megakadályozása és felderítése. A javaslat elfogadása esetén létrejön az együttműködés a korrupció és a hivatali bűncselekmények leküzdésében, a határon átnyúló intézkedések a vasúti és a hajóközlekedésben, a rendőrségi átszállítás, a közúti közlekedésbiztonság biztosítása során, továbbá a határokon átlépő sportrendezvényekhez nyújtott kíséret tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Az aláírt jegyzőkönyv lehetővé teszi továbbá a Nemzeti Védelmi Szolgálat és a Terrorelhárítási Központ számára, hogy közvetlenül cseréljenek információt az osztrák társszervekkel, továbbá a felek fedőrendszámokat bocsáthatnak egymás rendelkezésére. A jegyzőkönyv rendezi a másik szerződő állam területén gépjárművek, légi és vízi járművek bevetésének szabályait is.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény szerint a jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, ezért az aláírást követően a jegyzőkönyv a tisztelt Háznak benyújtásra került. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen, hiszen ez jól szolgálja elfogadása esetén mindkét szerződő fél, így Magyarország és a magyar emberek biztonságának érdekeit is. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Konrád Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarország és Ausztria között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt szerződés módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat egyértelműen Magyarország biztonságának a garantálásához járul hozzá. Úgy hiszem, rendkívül fontos, hogy a változó, egyre modernebb bűnözési módszerekkel a bűnüldöző szervek tudjanak lépést tartani. A nemzetközi szervezett bűnözés elleni hatékony fellépés meggyőződésem szerint talán a legkönnyebben a határokon átnyúló rendőri együttműködéssel érhető el.

A szerződés módosítását az osztrák fél kezdeményezte 2010 májusában a hatálybalépését követően eltelt időszakban szerzett gyakorlati tapasztalatok, valamint a bekövetkezett szervezeti változások miatt. Véleményem szerint ezzel a módosítással kibővül a szerződés hatálya, az együttműködésben a bűnmegelőzési és bűnüldözési feladatok végzésére feljogosított szerveken túl, ahogy az államtitkár úr is mondta, a közbiztonság és a közrend fenntartására, valamint a közlekedésrendészeti feladatok ellátására feljogosított hatóságok is részt vesznek majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Láthatjuk, hogy a jegyzőkönyv kibővíti az információcsere területeit a határokat átlépő bűnözés vagy a korrupció és az illegális migráció valamennyi formájáról szóló tájékoztatással, valamint új együttműködési formákról is rendelkezik. Ha van aktualitása ennek a törvénymódosításnak, akkor úgy hiszem, ez a mai nap, illetve ezek az esztendőik, amikor ilyen sok illegális migráns próbál meg átvonni Magyarországra vagy Magyarországról esetleg Ausztriába.

Nos, hölgyeim és uraim, úgy hiszem, üdvözölni kell, hogy az előttünk fekvő előterjesztés a közrend és a közbiztonság fenntartását célozza a nemzetközi

jog eszközeinek segítségével, ugyanis kívánatos, hogy a bűnüldöző szerveink a hazánkkal határos országokban is könnyedén vagy hatékonyan fel tudjanak lépni a magyar érdekek és a magyar emberek biztonságának védelmében.

A Fidesz-képviselőcsoport támogatja, hogy az ország szilárd közbiztonságát és közrendjét a javaslathoz hasonló jogszabályokkal védjük meg. Kérem, hogy önök is támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hörcsik képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a szerződés módosítására a hatálybalépését követően eltelt időszakban szerzett gyakorlati tapasztalatok, valamint a bekövetkezett szervezeti változások miatt van szükség. A módosítással kibővül a szerződés hatálya, az együttműködésben a bűnmegelőzési és bűnüldözési feladatok végzésére feljogosított szerveken túl a közbiztonság és közrend fenntartására, valamint a közlekedésrendészeti feladatok ellátására feljogosított hatóságok is részt vesznek majd.

A jegyzőkönyv új együttműködési formákról is rendelkezik: együttműködés a korrupció és a hivatali bűncselekmények leküzdésében, határon átnyúló intézkedések a vasúti és hajóközlekedésben, rendőrségi átszállítás, a közúti közlekedésbiztonság biztosítása során folytatott együttműködés és a határokon átlépő sportrendezvényekhez nyújtott kíséret.

A Magyar Szocialista Párt úgy ítéli meg, hogy ez az előterjesztés, ahogy az imént elhangzott vezérszónoki hozzászólásban fideszes képviselőtársam is elmondta, Magyarország nemzeti érdekét szolgálja, ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója is támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, illetve egy olyan nemzetközi egyezmény fekszik előttünk, amelyeknek a kibővítése, azt gondolom, időszerű. Hörcsik Richárd képviselőtársam arról beszélt, ha lehet valami időszerű, akkor ennek a törvénynek a módosítása vagy ennek az egyezménynek a módosítása a mai napon időszerű.

Mi is ugyanezt mondjuk, de nemcsak abból az okból, amelyikből Hörcsik Richárd mondta, hanem teljesen más okból is azt gondoljuk, hogy nagyon időszerű ennek a módosítása. Vannak ebben nyilván technikai jellegű módosítások is, hiszen akkor, amikor a magyar Alaptörvény módosította Magyarországot hivatalos elnevezését és „Magyar Köztársaság” helyett „Magyarország” lett, akkor nyilván ebben az egyezményben is ahol eddig „Magyar Köztársaság” szerepelt, ott innentől kezdve „Magyarország” szerepel. Nyilván ez kizárólag csak technikai jellegű módosítás, de vannak benne nagyon fontos módosítások is.

Ilyen és az egyik legfontosabb kérdés az illegális migrációval kapcsolatos együttműködés. A Jobbik Magyarországért Mozgalom attól a pillanattól kezdve, hogy az illegális migráció megindult Magyarországot határainál, attól fogva hívta fel e vonatkozásban a kormány figyelmét, hogy tegyen meg mindent az illegális migráció megállításáért. Azt tapasztaltuk, hogy az elején nem fektetett be mindent ebbe a Fidesz-KDNP-kormány, nem vette komolyan az illegális migrációt, nyilván nem volt véletlen az, hogy Magyarországot ellepték az illegális migránsok, a Keleti pályaudvar környékén szinte életvitelszerűen sátoroztak az illegális migránsok.

Mi már ezt megelőzően felhívtuk erre a figyelmet, hogy ezt meg kell akadályoznia Magyarországnak, és mi voltunk az elsők, akik e tekintetben javasoltuk a kerítésépítést. Mi voltunk azok, akik javasoltuk, hogy bizony a katonaságot be kell vetni a déli határainkon, mivel sajnos korábban már megszüntették a határőrséget, amit nem lett volna szabad megszüntetni, sőt a Jobbik ebben tovább is ment, és a határőrség helyreállítását javasolta, hogy legyen egy olyan szakértői fegyveres testület Magyarországon, amely biztosítja a magyar határok illegálisan történő átjárhatatlanságát, amit mind a mai napig még a Fidesz-KDNP-kormány nem hajlandó elfogadni. Hál’ istennek a kerítésre vonatkozó javaslatunkat elfogadták, hál’ istennek a katonaságnak a déli határookra vonatkozó levezénylését végül elfogadták, és így sikerül ma gyakorlatilag nagyjából biztonságban tudni a déli határvidékeket a vonatkozásban, hogy ne tudjanak átlépni rajta illegálisan a migránsok, és ne tudjanak így Magyarország területére lépni.

Az, hogy ezzel kapcsolatosan együttműködünk Ausztriával, megint egy nagyon fontos dolog. Azt gondolom, hogy itt éppen az osztrákoknak van mit tanulnia Magyarországtól, és e tekintetben Magyarország példa lehet Ausztria számára. Nem véletlen, hogy ott is komoly változások vannak a belpolitikában, komoly változások az ország vezetése élén, és valószínűleg várhatjuk azt is, hogy az ez irányú politikája Ausztriának jelentősen módosulni fog a közeljövőben.

Tehát azt gondolom, nagyon fontos az együttműködés, és itt ki is tér ez a jegyzőkönyv is egy olyanfajta bűncselekmény-elkövetésre, ami együtt

jár ezzel a migránshullámmal, ami elérte Magyarországot, ez pedig az embercsempészet. És azt, hogy ebben is mennyire fontos az, hogy együttműködjenek a két ország megfelelő hatóságai, jól mutatja az, ami történt a térségünkben az elmúlt néhány évben. Azt látjuk, hogy üzletszerűvé vált, és bizony részben Magyarországon keresztül vezet Ausztria irányába ez az embercsempészeti útvonal, tehát nyilván a két ország a szomszédi viszonyból, illetve a migrációs útvonalból következően is minden tekintetben egymásra van utalva.

Itt ki kell emelni a legdurvább esetet, ami előfordult: mégpedig 2015. augusztus 20-án, amikor Pándorfalva (sic!) térségében egy csukott teherszállító gépjárműben 71 migráns holttestét fedezték fel; 59 férfi volt, 8 nő és 4 gyermek lelte sajnálatos és szörnyű körülmények között halálát az embercsempészetnek köszönhetően.

(15.00)

Nyilván azt is megtudtuk, hogy Magyarországon, a déli határon lettek bevagonírozva úgymond ezek a migránsok, és Ausztria területén találták meg a holttestüket. Tehát ez is azt mutatja, hogy mennyire egymásra van utalva a két ország. És a két ország hatóságai, azt gondolom, hogy példamutatóan együttműködtek ebben a kérdésben is, és reméljük, hogy ez a jövőben is így fog történni, és ezzel sikerül az embercsempészéssel kapcsolatos problémákat mind jobban kiküszöbölni, és ami a cél, hogy ezeket a bűncselekményeket megelőzzük, az ilyen módon fog legkönnyebben megvalósulni.

Beszélnék egy másik problémáról, amelyben viszont nem mi vagyunk azok, akik példát mutatunk Ausztriának, hanem éppen Ausztria mutat nekünk példát - és itt megint idézném Hörcsik Richárd képviselőtársam szavait, hogy ez a módosítás időszerűbb, mint valaha volt -, és ez pedig a korrupció kérdése. Nagyon fontos, hogy ez a javaslat foglalkozik a két ország között átnyúló korrupció üldözésével is, a korrupciós bűncselekmények üldözésével, nemzetközi szintű működésével. Ez azért lenne nagyon fontos, hogy ne csak a kommunikáció szintjén foglalkozzon vele a kormány, hanem hogy valódi lépéseket is tegyen végre a korrupció leküzdésére. Hiszen ha megnézzük, hogy hol állnak ezek az országok a korrupciós világranglistán, akkor sajnos Magyarországról döbbenetes adatok derülnek ki. Ha megnézzük, 2014-ben Magyarország a korrupciós világranglistán a 47. helyen állt. Ezen sikerült egy év alatt rontania, és 2015-re az 50. helyre csúszott vissza, majd 2016-ban már az 57-59. helyen találjuk Magyarországot. Ez, azt hiszem, hogy döbbenetes dolog, és azt gondolom, még arra lehetünk büszkéek, hogy Szomáliát és Észak-Koreát előzzük, még jobb nálunk a korrupciós helyzet, mint ezekben az országokban. De én azt gondolom, hogy erre nem lehetünk nagyon büszkéek.

Ha ugyanezt lefordítjuk az Európai Unió vonatkozásában, a jelenleg még 28 tagállamú Európai

Unió vonatkozásában, azt láthatjuk, hogy '14-ben Magyarország a 21. helyen állt a 28-ból, ami nem éppen egy előkelő hely, 2015-ben rontotta a helyezését, a 22-24. került holtversenyben, majd '16-ra tovább sikerült ezt rontania, a 24-25. helyre a 28 tagállamból. Tehát szinte az utolsó vagyunk, még azt hiszem, Bulgáriát és Görögországot sikerül megelőzni, és Romániával vagyunk holtversenyben ezen a téren.

Ha megnézzük Ausztriát, azt látjuk, hogy 2014-ben világviszonylatban 23. volt, tehát Magyarország ugyanekkor 47., majd ezt javította 16., illetve 17. helyre a világon. Európai uniós viszonylatban viszont 10. volt '14-ben, 9. '15-ben és 9. '16-ban a mi 24-25. helyünkkel szemben. Tehát azt hiszem, hogy e tekintetben van mit tanulnunk Ausztriától, és ebbe az irányba kellene haladnunk, de azt látjuk, hogy a Fidesz-KDNP kormányzása alatt sajnos Magyarország a korrupció mocsarába süllyed.

És hogy miért süllyed a korrupció mocsarába, néhány dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban elmondani. Szakértők szerint a kormányzati átláthatatlanság az egyik oka annak, hogy ide süllyedtünk. A kormányzati átláthatatlanság vonatkozásában Magyarország egy 144 fős mezőnyben - a világ 144 országát vizsgálták - a 119. helyen van. Tehát azt láthatjuk, hogy a kormányzati cselekmények Magyarországon átláthatatlanok, tehát a világ legrosszabb országai közé tartozunk.

És hogy mik ennek az okai, ezt is vizsgálták: hogy a kormány visszaél rendszeresen a hatalmával; hogy a kormányzat rendszeresen kedvez a kormányközeli üzleti csoportoknak, oligarcháknak; ezt a jogalkotás során rendszeresen érvényesíti a kormány, kihasználva a Fidesz-KDNP többségét a parlamentben; módszeresen a kormány felszámolta azokat az intézményeket, amelyek a kormány hatalmát ellenőrzik; az utóbbi időben sérült a vállalkozások szabadsága, a tulajdonhoz való jog; olyan jogszabályokat alkottak, amelyek súlyosan sértik a jogállamiság alapelveit; a közpénzek átláthatatlanul kerülnek szétosztásra; Magyarországon az oligarchák személye változhat (*Az elnök csenget.*), de a gazdaságuk forrása nem; (*Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.*) a haveri kapitalizmus európai uniós és hazai közpénzekből...

ELNÖK: Kérem szépen tisztelettel képviselő urat, hogy térjen vissza az eredeti indítványra. (*Dr. Gyüre Csaba: Igen, ez hozzátartozik az állásponthoz szerintem, de visszatérek.*) Köszönöm szépen.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Visszatérek. És a sportklubok támogatása, amelyik félig titkosan történik. Tehát ezek azok az okok, amelyek miatt a korrupciós világranglistán ilyen rossz helyen van Magyarország. Én azt gondolom, hogy ha valóban komolyan gondolnánk ezt az egyezményt, és hogy a korrupció elleni küzdelmet folytatja Magyarország, akkor az mindenképpen

előnyös lenne, de amíg ez egyezmények szintjén marad írásban, és a kormány semmit nem tesz a korrupció leküzdésére Magyarországon, addig nehéz lesz ennek érvényt szerezni.

Van egy másik fontos dolog ebben az egyezményben, amely kiemelésre került már az előttem szólók esetében is, ez pedig a futballal kapcsolatosan a határokon átlépő sportrendezvényekhez nyújtott kíséret, illetve az ezzel kapcsolatos jogi szabályozás. Azzal kapcsolatban nincs is gondunk, hogyha ez a kíséret megvalósul, és azt gondolom, hogy a hazai szurkolói csoportokat leginkább a magyar hatóságok ismerik a legjobban, ők tudják azt, hogy milyen viselkedést kell velük szemben tanúsítani, és ezzel nincs is probléma. Kiemelném azt, hogy Ausztria és Magyarország vonatkozásában - mivel ez az egyezmény erre vonatkozik - már ez példásan megvalósult, nem emlékszem a pontos dátumra, de a kilencvenes években, amikor a Práterben, Bécsben 3:1-re győzött a magyar válogatott egy fontos mérkőzésen, és bizony akkor is a magyarok biztosították a rendet a magyar szektorban.

De ennek van egy negatív példája is, és ezzel kapcsolatban arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy tartalmaz olyan kitélet is a 20. cikkben ez a módosítás, amely arra vonatkozik, hogy bizonyos adatokat is szolgáltatunk ezekről a szurkolói csoportokról. Én szeretném felhívni a kormány figyelmét arra, hogy ez bizony sok esetben negatívan is elsülhet, és egy nagyon fontos példára szeretném felhívni ezzel kapcsolatban a kormány figyelmét, mégpedig 1992. szeptember 16-ára, egy sötét dátumra a labdarúgás történetéből, ami Pozsonyban történt, a Slovan és a Ferencváros mérkőzésén. (*Kontrát Károly: Hogy jön ez ide, elnök úr?*) Ennek azért van jelentősége és azért vág ide ez a futballmeccs, mert egy negatív példaként szolgál, amikor is a rendőrség adatokat ad át a magyar szurkolókról a külföldi hatóságoknak, és a külföldi hatóság az adatokkal visszaélve fogja majd a magyar szurkolókat bántalmazni. Ugyanis ez történt 1992-ben, ahol bizony súlyos bántalmazása történt a Fradi szurkolóinak, ami azért nemzetközi botrányt hozott magával, illetve egy súlyos kapcsolati romlást okozott Magyarország és Szlovákia vonatkozásában. Tehát ez egy kényes terület, ahol az adatok átadásával bizony óvatosan kell bánni a kormánynak, és erre szeretném felhívni a kormány figyelmét.

Egyébként maga a nemzetközi egyezmény módosítása, én azt gondolom, hogy minden tekintetben előremutató, minden tekintetben követi azokat a változásokat, amelyeket a bűnüldözés területén követnie kell mind Magyarországnak, mind Ausztriának. Ezért a Jobbik Magyarországiért Mozgalom támogatja az egyezményt. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás

lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Most megadom a szót a szólni készülő Kontrát Károly államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én először is köszönetet szeretnék mondani a Fidesz és az MSZP felszólaló képviselőinek a törvényjavaslat támogatásáért.

Gyüre Csaba képviselő úr hozzászólására szeretnék külön is reagálni, aki egyrészt a határőrizettel kapcsolatban fejtette ki az álláspontját. Szeretném elmondani, hogy a mi álláspontunk szerint, és a tények is azt bizonyítják, hogy a magyar rendőrség határvadászegységei a honvédséggel együtt kitűnően ellátják feladataikat a déli határon és szerte Magyarország határain. Ezúton is köszönetet mondok a magyar rendőrség személyi állományának és a honvédség személyi állományának, akik itt szolgálatot teljesítenek.

(15.10)

Az elmúlt tíz év tapasztalatai azt bizonyítják, hogy ez az új szervezeti forma, aminek eredményeképpen a rendőrség kötelességében látják el a rendőrök a határőrizeti feladatokat, Magyarország érdekeinek megfelel. Arra kérem a képviselő urat, hogy tisztelje a magyar rendőröket, a magyar határvadászokat. Ha már a mai nap nem szavazták meg azt a törvényjavaslatot, ami az ő 2018-as 5 százalékos átlagos béremelésüket lehetővé tette, akkor legalább azt a tiszteletet adja meg itt a tisztelt Házban a magyar rendőröknek, ami megjár nekik.

A korrupcióval kapcsolatos hozzászólását, különösen a kormányzati korrupcióval kapcsolatos zűrzavaros eszmefuttatását visszautasítom, képviselő úr. Hetet-havat összehordott *(Dr. Gyüre Csaba: Minden tényeken alapul, államtitkár úr!)*, mind teljes mértékben megalapozatlan, hiszen, szeretném fölhívni a figyelmet, hogy Magyarország Kormánya zéró toleranciát hirdetett a korrupció ellen. *(Dr. Gyüre Csaba: Rendszerszintű!)* Zéró toleranciát hirdettünk a korrupció ellen. Olyan törvényeket alkottunk, például a Nemzeti Védelmi Szolgálat létrehozásával, amelyet szintén nem támogattak, amely egy komoly fegyver a korrupció elleni küzdelemben... *(Dr. Gyüre Csaba: Rendszerszintű korrupciót hoztak létre!)*

Elnök úr, kérem, tegye lehetővé, hogy a képviselő úr hallgasson meg. Én meghallgattam, végighallgattam türelmesen, nem volt könnyű dolog, de ez a dolgom. *(Dr. Gyüre Csaba: Elnézést!)* Most arra kérem, hogy ön is hallgassa meg.

Tehát a kormány minden eszközzel föllép a korrupció ellen. Azon vagyunk, hogy Magyarországon a zéró tolerancia érvényesüljön. Semmiféle korrupciót

nem tűrünk el, és ez vezeti a kormány ilyen ügyekben illetékes politikáját. Bízunk abban, hogy ezek az intézkedések és a korábbi intézkedések is azt segítik elő, hogy ebben a nagyon fontos kérdésben előrelépjünk.

Egyébként, ami az ország biztonságát illeti, azt lehet mondani, hogy kétfajta ország van: ahol biztonság van, és van olyan ország, ahol nincs biztonság. Magyarországon rend van, biztonság van. Köszönet érte a kitűnő rendőreinknek.

A korrupcióra visszatérve pedig engedje meg nekem, képviselő úr, hogy tükröt tartsak ön elé: Kovács Béla jobbkios európai parlamenti képviselő korrupciós ügyeire vesse vigyázó tekintetét! *(Dr. Gyüre Csaba: Megszüntették vele szemben az eljárást, mert nem követett el semmit!)* Azt gondolom, hogy ha ebben és a Jobbik korrupciós ügyeivel kapcsolatban is... *(Dr. Gyüre Csaba: Egyet mondjon!)* - tisztelt képviselő úr, ha meghallgat, akkor folytatom *(Az elnök csenget.)* -, tehát azzal kapcsolatban lépjen föl. Úgy gondolom, hogy ha valóban fontos önnek a korrupció kérdése, akkor nem tűri el ezeket a jelenségeket sem.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Visszakanyarodva, egyébként Gyüre Csaba képviselő úr a törvényjavaslatához nem illő kitételeket is megengedett magának, szíve-lelke rajta. Én azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy mivel ez a törvényjavaslat, ez a módosítás megfelel mind Ausztria, mind Magyarország érdekeinek, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy fogadja el. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a türelmét is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17781. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határútszakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló megállapodás kihirdetéséről rendelkezik. A törvényjavaslat célja a megállapodásnak a magyar jogrendbe illesztése. A nemzetközi

szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges.

Korábban egy 2007 nyarán kötött egyezség rendezte a két ország határát keresztező, azzal párhuzamosan futó hidak és határutak üzemeltetésének, fenntartásának és rekonstrukciójának feltételeit, amelyek esetében az államok hatóságai között fokozott együttműködésre van szükség. Az azóta megépült hidak kezelése, az eddigi tapasztalatok beépítése és a végrehajtás hatékonyságának növelése miatt a régi megállapodás teljes megújítására volt szükség.

A felek a megállapodást 2014. szeptember 14-én, Budapesten írták alá. Az egyezség a jövőben segíteni fogja a Magyarország és Szlovákia közötti infrastrukturális együttműködés erősödését, a kétoldalú kapcsolatok további bővülését. A közlekedési összeköttetések fejlesztésében a felújított esztergomi Mária Valéria híd 16 évvel ezelőtti átadásához fogható fejlemény egyébként a most a felszólalásom időpontjában megtörtént új komáromi Duna-híd alapkövetétele is.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/17781. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Dr. Hórsik Richárd tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hórsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HÓRSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/17781. számú törvényjavaslat, ahogy államtitkár úr is mondta, Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határútszakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló megállapodás kihirdetéséről szól, tehát egy már létező, jó gyakorlatot visz tovább. Praktikusnak és célszerűnek tetszik, hogy a határon található infrastruktúra üzemeltetésének a terheit a két ország megossza egymás között, azt is mondhatnám, hogy józan paraszti ésszel átgondolva.

Magyarország három Ipoly-hídat, egy Boldva-, két Ronyva- és egy csatornahídat üzemeltet 5 kilométernyi határútszakaszon túl. Szlovákia három Ipoly-hídat, a választókerületemben például itt található abaújtői Hernád-hídat, egy Ronyva feletti átkelőt és két csatornahídat, a Duna felett átívelő közúti hidak közül pedig kettőt Magyarország, kettőt pedig északi szomszédunk üzemeltet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő nemzetközi szerződés megalkotásának az egyik oka az, hogy a közös tulajdonban lévő átkelők száma az elmúlt években, hál' istennek, folyamatosan növeke-

dett. Az új utak, új hidak építése Magyarország két fontos célkitűzését vagy átfogó célját szolgálja: egyrészt a határon túli magyarsággal történő kapcsolat megkönnyítését, másrészt pedig a határ menti térségek közötti kapcsolat javítását is szolgálja.

Jól tudjuk azt, képviselőtársaim, hogy a beruházásokkal érintett területek sok esetben a határ mindkét oldalán perifériára szorultak, zsáktelepülések garmada jött létre akár Magyarországon, akár Szlovákiában, mert elveszítették a korábbi természetes térségi központjaikat. Például Abaúj központja Magyarországon mindig is Kassa volt, ez 1920-ban levágásra került, és így sajnos elvesztették a hagyományos piacukat az abaúji községek. Bizony ez a térség hátrahatását okozta.

De már önmagában az is nagy segítség lehet, hogyha megvan a lehetőség az átjárásra, a kapcsolattartásra. De az ilyen hidak építése valójában csak a kezdete annak a folyamatnak, amit a magyar kormány nem olyan régen elindított. Már, hál' istennek, a Felvidéken is elindult az a gazdaságfejlesztési program, amelyet a szomszédos országokban elsőként a Délvidéken és Kárpátalján indított el a Külgazdasági és Külügyminisztérium.

(15-20)

A kapcsolatok szorosabbra fűzésére egyre több területen látunk példát, ám szeretném hangsúlyozni, hogy semmilyen eseményt nem várhatunk akkor, ha ehhez az infrastrukturális feltételek nem adtak. Addig csak szó marad a szó, és semmi a gyakorlat.

Tisztelt Ház! Szijjártó miniszter úr szavait szeretném idézni, amikor arra utalok, hogy az átkelők sűrűsége, egymás közti távolságának az átlaga még mindig nagyon-nagyon magas, ezért sokat kell még tenni azért, hogy további átkelők építésével ez a távolság lecsökkenjen. Meggyőződésem, képviselőtársaim, hogy ez az egyezmény arra is ráirányítja a figyelmet, hogy az Ipoly-hidak építése sajnálatos módon lelassult, pedig az előkészítés alatt álló néhány átkelő mellett még mindig tucatnyi helyet tudnánk felsorolni, ahol korábban híd állt. Még mindig vannak olyan pontok például a választókerületemben, Zemplénben és a Bodroghözben is, ahol bizony kívánatos lenne a természetes vagy történelmi összeköttetést a szomszédos települések között visszaállítani. Például Dámóc és Bély, Karcsa és Kiskövesd, Pácín és Örös vagy Alsóregmec és Széphalom között is erősítené a kapcsolatot egy olyan út, amely nemcsak gyalog, hanem kerékpárral is átjárható. Az ilyen utak, hidak építésekor bizonyosak lehetünk abban, hogy az előttünk fekvő szerződés révén az államhatáron fekvő műtárgy üzemeltetése és gondozása jogilag rendezett lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az abaújtői-kenyheci híd megépítését lehetővé tévő nemzetközi szerződés módosításakor már volt módom felsorolni azokat a számadatokat, amelyek azt bizonyították, hogy mi-

lyen haszna van egy ilyen műtárgynak. Úgy hiszem, most is fontos elmondani a szerződéssel kapcsolatban, hogy valaminek az elősegítését segíti elő, hogy úgy mondjam.

Azonban arra is rá kell világítanom, hogy nem szabad csak szigorúan a számokra tekinteni, egyfajta profit szemüvegén keresztül nézni, mert ezek az utak és hidak fontos átfogó célokat szolgálnak, annak ellenére, hogy van olyan terület, ahol kevésbé kihasználtak, de hál' istennek van olyan is, amelyet, mint például az abaujvár-kenyheci hidat a forgalom egyre inkább igénybe veszi.

Azt is mondhatnám, hogy az első világháborút követő békerendszer hatásait bizony lépésről lépésre ilyen pótlólagos eszközökkel tudjuk csak valamelyest enyhíteni, mint az ilyen nemzetközi szerződések. Még akkor is kiemelten kell kezeljünk a kapcsolati lehetőségek sűrűsödését, ha az új határátkelőket nem egyformán veszi igénybe hazánk és északi szomszédunk lakossága. Azok a magyarországi területek ugyanis, amelyek a jelenlegi megyecentrumtól nagyobb távolságra fekszenek, mint amilyen közelségben a határ túloldalára került korábbi megyeszékhely van, abból is előnyt tudnak kovácsolni, ha szolgáltatásaikkal, adottságaikkal válnak versenyképessé a határ túloldaláról érkezők számára.

A helyzet azonban fordítva is igaz, sok esetben ugyanis az ilyen átkelők az államhatáraikon belüli kapcsolatok javítását is szolgálhatják. A helembei híd megépítésével a nyugat-börzsönyi településekről könnyebben lehetne a párkányi Mária Valéria hídon keresztül például Esztergomba jutni. Az átkelők számának növelése tehát közös érdek ugyan, de az erkölcsi felelősségünk, úgy hiszem, azt diktálja, hogy akkor is vállaljuk ezt a terhet, ha a szomszédos állam oldaláról valamilyen részletkérdésben nincs kellő nyitottság. Bizony ennek gyakran voltunk tanúi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel a régi megállapodás végrehajtását, illetve a szöveg áttekinthetőségét segítő módosítási javaslatok az eltelt idő óta nagy számban kerültek elő, ezért a felek nagyon helyesen megállapodtak abban, hogy a régi megállapodás egyszerű módosítása helyett egy új megállapodás elfogadása szükséges. Az államaink között fennálló jó kapcsolatoknak köszönhetően ezt a feladatot is gördülékenyen abszolváltuk, így tehát nincs más hátra, mint hogy az Országgyűlés e törvénnyel is felhatalmazást adjon a megállapodás elismerésére. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hörcsik képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előrebocsátanám én is azt, hogy az MSZP-frakció támogatja ezt az előterjesztést,

több okból is. Jó párat felsorolt az imént Hörcsik képviselőtársam, egy-két dologgal talán kiegészíteném vagy hozzáfűznék ahhoz, aztán egy kérdést intéznék államtitkár úrhoz.

A határon átnyúló gazdasági együttműködés szempontjából kiemelt az infrastrukturális hálózat, tehát ha azt akarjuk, hogy ezek a kapcsolatok minél zökkenőmentesebbek legyenek, akkor ebben az egyik fontos pont vagy egyfajta előny az infrastrukturális fejlesztés, és ezáltal tényleg lehet segíteni a határon átnyúló gazdasági kapcsolatokat is.

A másik természetesen a határon túli magyarok miatti közlekedés, erről is beszélt Hörcsik úr. De hadd mondjak egy olyan példát, ami talán kevesebbszer hangzik el ebben a Házban. Ez az, hogy jelentős mennyiségű szlovák állampolgár él Magyarországon, hiszen fölvásároltak nagyon sok ingatlant, és onnét járnak Pozsonyba dolgozni, mert Pozsonyban olyanok az ingatlanárak, hogy ezt nem tudják megtenni, és a 10-15-20 kilométerre lévő Szigetközből járnak át dolgozni az emberek. Már csak ilyen szempontból is van ennek egy sajtóságos okból értelme. Magyarul, mi tehát támogatjuk ezt a kezdeményezést.

De egyvalamit szeretnék államtitkár úrtól megkérdezni az expozéja alapján is, hiszen arról beszélt, hogy a két ország közötti nemzetközi szerződéses kapcsolatok fejlesztése szempontjából is ez egy hasznos és jó kezdeményezés. De van egy ügy, aminek éppen mostanság van itt az évfordulója, ami viszont nagyon régóta marad el rendezés szempontjából a két ország között. Ez a bős-nagymarosi vízlépcső kapcsán kialakult jogi vita. 1997-ben a nemzetközi bíróság - tulajdonképpen leegyszerűsítve - mind a két felet, mind a két kormányt elmarasztalta e miatt a szerződés miatt, és ha jól emlékszem, a 150-160 olyan ügyből, amit a hágai nemzetközi bíróság tárgyal, ez a legrégebb óta rendezetlen jogi eljárás vagy disputa, vita, konfliktus két ország kormánya között. Ebben kérdezném államtitkár urat, még egyszer mondom, azért, mert nagyjából ezekben a hetekben van itt egy évfordulója ennek az eseménynek, hogy hogyan áll ez a rendezés.

A külügyminiszter urat több alkalommal kérdeztük arról a Külügyi bizottságban is, hogy a két ország közötti úgymond kényesebb, kellemetlenebb vagy konfliktusos ügyek hogyan állnak, s ezeket rendre azzal vették le napirendről, hogy ennyire jó a két ország közötti kapcsolat nem volt, és nem akarják terhelni ezeket a kérdéseket különböző magyar nemzeti kisebbségekkel kapcsolatos vagy egyéb más konfliktusokkal. De ez konkrétan nem kisebbségekhez kötődő kérdés, hanem sokkal inkább a gazdasághoz fűződő kérdés. Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy a kormány tett-e valamit, tesz-e valamit annak érdekében, hogy ez a nemzetközi konfliktus valamilyen formában rendeződjék. Különösen azért izgalmas ez, mert most Magyarország a V4-ek soros elnöke. Folyamatosan arról beszél a kormány, hogy milyen kiváló a kapcsolat a V4-országok között, és hogy mennyire konfliktustól mentesek ezek a kap-

csolatok. Éppen ezért gondoltam aktuálisnak a kérdést, hogy erre rákérdezzek államtitkár úrtól, hogy a gazdasági kormányzat milyen módon, hogyan kívánja rendezni ezt a kérdést. Erre egyébként egészen sokan kíváncsiak a Szigetközben is. Nem is olyan rég jómagam is jártam ott, és sok fórumon fölvetődött ez a kérdés.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-szlovák határon lévő közúti határhidak és határútszakaszok karbantartásáról, fenntartásáról és üzemeltetéséről még 2007-ben született egy megállapodás, azóta azonban több új híd is épült, szerencsére, például Ipoly-híd Vámosmikola és Ipolypásztó között, vagy a Hernád-híd Abaújvár és Kenyhec között, illetve felhalmozódtak olyan tapasztalatok, amelyek indokoltá tették az egyezmény áttekintését. A változtatások mennyisége következtében szükségessé vált egy teljesen új megállapodás létrehozása.

(15.30)

Ezen utak és hidak fenntartása különösen fontos Magyarország számára, hiszen a határ másik oldalán több településen is magyarok élnek, és magam ezt a szempontot húznám alá, hiszen a magyar-magyar kapcsolatok megtartása szempontjából elengedhetetlen az, hogy akár például a közúti összeköttetés tekintetében vagy éppen határhidak vonatkozásában további lépések történjenek.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom akkor, amikor egy hasonló jellegű megállapodás elé kerül, mindig a nemzetpolitikai szempontokat is érvényesíti. Azt gondolom, fontos az, hogy az eddig elért eredményeket követően további sikereket tudjunk majd felmutatni. Mi a saját választási programunkban is minden alkalommal megjelenítettük azokat az elemeket, amelyek az elszakított területeken élő testvéreinkkel való kapcsolattartás fontosságát hangsúlyozták. Ennek gyakorlati jelentősége természetesen nem csak és kizárólag a kulturális kapcsolatokban van, hanem az ilyen gazdasági, infrastrukturális előrelépéseket jelentő összeköttetésekben is.

Így tehát abban bízom, hogy a következő időszakban további eredményekről számolhatunk majd be. A magunk részéről pedig azt tudjuk vállalni, hogy ha jövőre bizalmat kapunk a választópolgároktól, és lehetőségünk lesz arra, hogy az országot irányítsuk, akkor természetesen akár a Felvidéken élő testvéreinkkel való kapcsolattartást, akár bármely más, el-

szakított területen élő magyar közösséggel való kapcsolattartást kiemelten fogunk kezelni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot pedig természetesen képviselőcsoportunk támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e valaki élni akár kétperces, akár hosszabb felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok a képernyőn, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót a láthatóan szólni készülő Fónagy János államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban szeretném megköszönni a jelen lévő parlamenti frakcióknak, hogy a törvényjavaslatot támogatják. Nyilvánvaló, hogy egyébként nemcsak az elmúlt tíz évben, hanem a korábban, évtizedeken át folyó munka folytatásához ez feltétlenül szükséges. Nyilvánvalóan ez a munka Magyarország számára mind gazdasági, mind a magyarságpolitikai, nemzetiségpolitikai kérdésekben alapvetően fontos.

Két dolog miatt is örömmel vállaltam ennek az expozenak az elmondását. Részben magam is közel 40 évig a magyarországi Gömörben éltem, és a napi munkám során módon volt ezeknek az utaknak és hidaknak hiányát megszenvedni akkor, és ezért azok meglétének előnyét különösen értékelni tudom.

A másik: engem ért annak idején a tisztesség, hogy a Mária Valéria hidat Dzurinda és Orbán miniszterelnök uraknak magam jelenthettem készre és adhattam át. Ezért nem véletlenül említettem a mai napon az expozémban, hogy a mai napon egy új komáromi híd alapkövetétele - az órára nézek - már megtörtént. Valóban, a határon túli területeken élő magyarok számára és így a felvidéki magyarok számára is az összeköttetést, a mobilitást lehetővé tevő infrastruktúra alapvetően fontos, mint ahogy fontos Magyarország és a magyar gazdaság számára is.

Mesterházy képviselő úr kérdésére válaszolva, nem akarom megkerülni vagy elhagyni a választ, Bős-Nagymaros valóban lezáratlan ügy. Azokra a kérdésekre, amelyekben annak idején rapid nemzetközi megállapodásra volt szükség, legyen az akár a vízpótlás, akár a fenékküszöb kérdése, Magyarország megfelelő kompromisszumok előhozatalával, esetenként elfogadásával a szükséges lépéseket megtette. Jelenleg a két kormány közötti tárgyalás valóban, ahogy, gondolom, külügyminiszter úr is említette, a két ország közötti jelenlegi zavarmentes kapcsolat jegyében és annak megfelelően folyamatosan történik.

Úgyhogy, ha ebben bármilyen változás lesz vagy szükséges lesz a Magyar Országgyűlés közreműködése, azt a kormány haladéktalanul a Magyar Országgyűlés elé fogja terjeszteni. Még egyszer kö-

szönöm a támogatásukat, és kérem, hogy ez a szavazáskor is nyilvánuljon meg. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Szép napot kívánok, az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 36 perckor ért véget.)

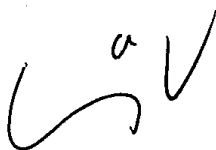
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)